KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. M200 Acc. No. 13038

JOH-S

Author ജോൺ സി.കെ

Title സുവിശേഷ സംഗ്രഹം.

889

സുവിശേഷ സംഗ്രഹം

നാലു സുവിശേഷങ്ങളിൽനിന്നും കൂട്ടിച്ചേർത്ത
യേശുക്രിസ്തുവിൻെറ ഒരു
ലഘുജീവചരിത്രം

13038

സി. കെ. ജോൺ ബി. എ. എൽ. ടി.
കൂട്ടിച്ചേർത്തതു്.

THE CHRISTIAN LITERATURE SOCIETY
MALAYALAM BRANCH,
TIRUVALLA.

NATIONAL BOOK STALL
SPCS
LTD.
BR. KOTTAYAM

THE CHRISTIAN LITERATURE SOCIETY
(In association with the United Society for Christian Literature)
POST BOX 501, PARK TOWN, MADRAS 3
and at
MYSORE, BANGALORE, TIRUVALLA.

Copyright

First Edition — December, 1957

This book is published with aid from
the Board of Christian Literature of the
National Christian Council

Printed in India at
LITERATURE PRESS
TIRUVALLA.

പ്രസ്താവന

കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൻെറ ജീവചരിത്രത്തിൻെറ സമഗ്രമായ ഒരു രൂപം നല്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ ചെറുഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഏറെ ഇല്ല. നാലു സുവിശേഷങ്ങളും ഒരുമിച്ചുവച്ചു പരിശോധിക്കുവാനുള്ള ക്ഷമ ഏറെ ആളുകൾക്കു ഉണ്ടെന്നും തോന്നുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ലോകരക്ഷകനായ ക്രിസ്തുയേശുവിൻെറ ജീവിതത്തെയും ഉപദേശങ്ങളെയും കുറിച്ചുസാമാന്യമായ ഒരു അറിവു ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം നാലു സുവിശേഷങ്ങളിൽനിന്നു തെരഞ്ഞെടുത്തു കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്ന ഈ പുസ്തകത്തിനു സർവ്വാംഗീകാരം ലഭിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിൽ Master – Man എന്ന പേരായി വൈ. എം. സി. ഏ. പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ചെറുപുസ്തകം ആണു് ഈ പുസ്തകത്തിൻെറ പുറകിലുള്ള പ്രചോദനം. ഇതുപോലെ പ്രയോജനകരമായ ഒരു ചെറുഗ്രന്ഥം മലയാള ക്രൈസ്തവസാഹിത്യത്തിനു സംഭാവന ചെയ്ത ശ്രീ. സി. കെ. ജോൺ ബി. ഏ. എൽ. ടി. യോടു നാം വളരെ കടപ്പെട്ടവരാണു്.

അനേകരെ ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്കു ആകർഷിക്കുന്നതിനു ഈ ഗ്രന്ഥം സഹായകരമായിരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

തിരുവല്ല
21-12-1957

പ്രസാധകർ

സുവിശേഷ സംഗ്രഹം

പ്രാരംഭം

അദ്ധ്യായം 1

പ്രവചനം:— "കന്യക ഗർഭിണിയായി ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും: അവന്നു ഇമ്മാനുവേൽ എന്നു പേർ വിളിക്കും." യെശ. 7: 14.

ദൈവം ഗബ്രീയേൽ ദൂതനെ നസറെത്ത് എന്ന ഗലീല പട്ടണത്തിൽ, ദാവീദ്ഗൃഹത്തിലുള്ള യോസേഫ് എന്നൊരു പുരുഷന്നു വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന കന്യകയുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു; ആ കന്യകയുടെ പേർ മറിയ എന്നു ആയിരുന്നു. ദൂതൻ അവളുടെ അടുക്കൽ അകത്തു ചെന്നു: കൃപ ലഭിച്ചവളേ, നിനക്കു വന്ദനം; കർത്താവു നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൾ ആ വാക്കു കേട്ടു ഭ്രമിച്ചു, ഇതു എന്തൊരു വന്ദനം എന്നു വിചാരിച്ചു. ദൂതൻ അവളോടു: മറിയയേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നിനക്കു ദൈവത്തിന്റെ കൃപ ലഭിച്ചു. നീ ഗർഭം ധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; അവന്നു യേശു എന്നു പേർ വിളിക്കേണം. അവൻ വലിയവൻ ആകും; അത്യുന്നതന്റെ പുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും; കർത്താവായ ദൈവം അവന്റെ പിതാവായ ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനം അവന്നു കൊടുക്കും. അവൻ യാക്കോബ് ഗൃഹത്തിന്നു എന്നേക്കും രാജാവായിരിക്കും; അവന്റെ രാജ്യത്തിന്നു അവ

സ്ഥാനം ഉണ്ടാകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. മറിയ ദൂത
നോടു: ഞാൻ പുരുഷനെ അറിയായ്കയാൽ ഇതു എ
ങ്ങനെ സംഭവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു ദൂതൻ:
പരിശുദ്ധാത്മാവു നിന്റെ മേൽ വരും, അത്യുന്ന
തന്റെ ശക്തി നിന്റെമേൽ നിഴലിടും; ആകയാൽ
ഉത്ഭവിക്കുന്ന വിശുദ്ധ പ്രജ ദൈവപുത്രൻ എന്നു വിളി
ക്കപ്പെടും. ദൈവത്തിന്നു ഒരു കാൎയ്യവും അസാദ്ധ്യമല്ല
ല്ലോ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അതിന്നു മറിയ: ഇതാ
ഞാൻ കൎത്താവിന്റെ ദാസി; നിന്റെ വാക്കുപോ
ലെ എനിക്കു ഭവിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. ദൂതൻ അവ
ളെ വിട്ടുപോയി. (ലൂക്കൊ. 1: 26-3, 5, 37-38.)

(യേശുവിന്റെ) അമ്മയായ മറിയ യോസേഫി
ന്നു വിവാഹം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടശേഷം അവർ കൂടി
വരുംമുമ്പെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ഗൎഭിണിയായി
എന്നു കണ്ടു. അവളുടെ ഭൎത്താവായ യോസേഫ് നീ
തിമാനാകകൊണ്ടും, അവൾക്കു ലോകാപവാദം വരു
ത്തുവാൻ അവന്നു മനസ്സില്ലായ്കകൊണ്ടും അവളെ
ഗൂഢമായി ഉപേക്ഷിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു. ഇങ്ങനെ നി
നെച്ചിരിക്കുമ്പോൾ കൎത്താവിന്റെ ദൂതൻ അവന്നു
സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി: ദാവീദിന്റെ മകനാ
യ യോസേഫേ, നിന്റെ ഭാൎയ്യയായ മറിയയെ ചേ
ൎത്തുകൊൾവാൻ ശങ്കിക്കേണ്ടാ; അവളിൽ ഉല്പാദിത
മായതു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ആകുന്നു. അവൾ ഒരു
മകനെ പ്രസവിക്കും; അവൻ തന്റെ ജനത്തെ അവ
രുടെ പാപങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാനിരിക്കകൊണ്ടു
നീ അവന്നു യേശു എന്നു പേർ ഇടേണം എന്നു പറ
ഞ്ഞു. യോസേഫ് ഉറക്കം ഉണൎന്നു കൎത്താവിന്റെ
ദൂതൻ കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു, ഭാൎയ്യയെ ചേൎത്തു

കൊണ്ടു. മകനെ പ്രസവിക്കുംവരെ അവൻ അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചില്ല. മത്താ. 1: 18-21, 24-25.

മുന്നോടിയായ യോഹന്നാൻ

യെഹൂദ്യ രാജാവായ ഹെരോദാവിന്റെ കാലത്തു അബിയാക്കൂറിൽ സെഖര്യാവു എന്നു പേരുള്ളൊരു പുരോഹിതൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ ഭാര്യ അഹരോന്റെ പുത്രിമാരിൽ ഒരുത്തി ആയിരുന്നു. അവൾക്കു എലീശബെത്ത് എന്നു പേർ. ഇരുവരും ദൈവസന്നിധിയിൽ നീതിയുള്ളവരും കർത്താവിന്റെ സകല കല്പനകളിലും ന്യായങ്ങളിലും കുററമില്ലാത്തവരായി നടക്കുന്നവരും ആയിരുന്നു. എലീശബെത്ത് മച്ചിയാക കൊണ്ടു അവർക്കു സന്തതി ഇല്ലാഞ്ഞു. അവൻ കർത്താവിന്റെ മന്ദിരത്തിൽ ധൂപം കാട്ടുന്ന നാഴികയിൽ കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ അവന്നു പ്രത്യക്ഷനായി. സെഖര്യാവ് അവനെ കണ്ടു ഭ്രമിച്ചു ഭയപരവശനായി. ദൂതൻ അവനോടു പറഞ്ഞതു: സെഖര്യാവേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ, നിന്റെ പ്രാർത്ഥനെക്കു ഉത്തരമായി, നിന്റെ ഭാര്യ എലീശബെത്ത് നിനക്കു ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; അവന്നു യോഹന്നാൻ എന്നു പേർ ഇടേണം. നിനക്കു സന്തോഷവും ഉല്ലാസവും ഉണ്ടാകും; അവന്റെ ജനനത്തിങ്കൽ പലരും സന്തോഷിക്കും. അവൻ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ വലിയവൻ ആകും; വീഞ്ഞും മദ്യവും കുടിക്കയില്ല. അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽവെച്ചു തന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവു കൊണ്ടു നിറയും. അവൻ യിസ്രായേൽ മക്കളിൽ പലരെയും അവരുടെ ദൈവമായ കർത്താവിങ്കലേക്കു തിരിച്ചുവരുത്തും. അവൻ അപ്പന്മാരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ മക്കളിലേക്കും വഴങ്ങാത്തവരെ നീതിമാന്മാരുടെ

ബോധത്തിലേക്കുംതിരിച്ചുംകൊണ്ടു ഒരുക്കമുള്ളോരു ജന ത്തെ കൎത്താവിനുവേണ്ടി ഒരുക്കുവാൻ അവന്നുമുമ്പായി ഏലിയാവിൻെറ ആത്മാവോടും ശക്തിയോടും കൂടെ നടക്കും.

ആ നാളുകൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻെറ ഭാൎയ്യ എ ലിശബെത്ത് ഗൎഭം ധരിച്ചു. മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന നിന്ദ നീക്കുവാൻ കൎത്താവു എ ന്നെ കടാക്ഷിച്ച നാളിൽ ഇങ്ങനെ എനിക്കു ചെ യ്തു തന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അഞ്ചുമാസം ഒളി ച്ചു പാൎത്തു.

ആറാം മാസത്തിൽ യേശുവിൻെറ അമ്മയായ മറിയ എഴുന്നേററു മലനാട്ടിൽ ഒരു യെഹൂദ്യ പട്ടണ ത്തിൽ ബദ്ധപ്പെട്ടു ചെന്നു സെഖൎയ്യാവിൻെറ വീട്ടിൽ എത്തി എലീശ്ബെത്തിനെ വന്ദിച്ചു. മറിയയുടെ വന്ദനം കേട്ടപ്പോൾ പിള്ള അവളുടെ ഗൎഭത്തിൽ തു ള്ളി. എലീശബെത്ത് പരിശുദ്ധാത്മാവു നിറഞ്ഞ വളായി, ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞതു: സ്ത്രീകളിൽ നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൾ, നിൻെറ ഗൎഭഫലവും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതു്. എൻെറ കൎത്താവിൻെറ മാ താവു എൻെറ അടുക്കൽ വരുന്ന മാനം എനിക്കു എവിടെ നിന്നു ഉണ്ടായി? നിൻെറ വന്ദനസ്വരം എ ൻെറ ചെവിയിൽ വീണപ്പോൾ പിള്ള എൻെറ ഗൎഭ ത്തിൽ ആനന്ദംകൊണ്ടു തുള്ളി. കൎത്താവു തന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതിന്നു നിവൃത്തിയുണ്ടാകും എന്നു വിശ്വ സിച്ചവൾ ഭാഗ്യവതി. മറിയ ഏകദേശം മൂന്നുമാ സം അവളോടുകൂടെ പാൎത്തിട്ടു വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി പ്പോയി.

എലീശബെത്തിന്നു പ്രസവിപ്പാനുള്ള കാലം തി കഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ ഒരു മകനെപ്രസവിച്ചു.

കൎത്താവു അവൾക്ക വലിയ കരുണ കാണിച്ചു എന്നു അയൽക്കാരും ചാൎച്ചക്കാരും കേട്ടിട്ടു അവളോടുകൂടെ സന്തോഷിച്ചു. കേട്ടവർ എല്ലാവരും ഈ പൈതൽ എന്താകും എന്നു പറഞ്ഞു. കൎത്താവിന്റെ കൈ അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ലൂക്കൊ. 1: 5–17; 24, 25; 39–45, 57, 58–66.

പൈതൽ വളൎന്നു, ആത്മാവിൽ ബലപ്പെട്ടു, അവൻ യിസ്രായേലിന്നു തന്നെത്താൻ കാണിക്കും നാൾ വരെ മരുഭൂമിയിൽ ആയിരുന്നു. ലൂക്കൊ. 1: 80.

ജനനം

ആ കാലത്തു ലോകം ഒക്കെയും പേർവഴി ചാൎത്തേണം എന്നു ഔഗുസ്തോസ് കൈസരുടെ ഒരു ആജ്ഞ പുറപ്പെട്ടു. കുറേന്യൊസ് സുറിയ നാടു വാഴുമ്പോൾ ഈ ഒന്നാമത്തെ ചാൎത്തൽ ഉണ്ടായി. എല്ലാവരും ചാൎത്തപ്പെടേണ്ടതിന്നു താന്താന്റെ പട്ടണത്തിലേക്ക യാത്രയായി. അങ്ങനെ യോസേഫും ദാവീദിന്റെ ഗൃഹത്തിലും കുലത്തിലും ഉള്ളവനാകകൊണ്ടു തനിക്ക വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന മറിയ എന്ന ഗൎഭിണിയായ ഭാൎയ്യയോടുംകൂടെ ചാൎത്തപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഗലീലയിലെ നസറെത്ത് പട്ടണം വിട്ടു, യഹൂദ്യയിൽ ബേതേ്ളഹെം എന്ന ദാവീദിൻ പട്ടണത്തിലേക്കപോയി. അവർ അവിടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൾക്ക പ്രസവത്തിന്നുള്ള കാലം തികഞ്ഞു. അവൾ ആദ്യജാതനായ മകനെ പ്രസവിച്ചു, ശീലകൾ ചുററി വഴിയമ്പലത്തിൽ അവൎക്ക സ്ഥലം ഇല്ലായ്കയാൽ പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിടത്തി.

അന്നു ആ പ്രദേശത്തു ഇടയന്മാർ രാത്രിയിൽ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ കാവൽ കാത്തു വെളിയിൽ പാൎത്തി

രുന്നു. അപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ ഒരു ദൂതൻ അവ
രുടെ അരികെ നിന്നു, കർത്താവിന്റെ തേജസ്സ് അ
വരെ ചുററി മിന്നി, അവർ ഭയപരവശരായിത്തീൎന്നു.
ദൂതൻ അവരോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ; സർവ്വജനത്തിന്നും
ഉണ്ടാവാനുള്ളോരു മഹാ സന്തോഷം ഞാൻ നിങ്ങളോ
ടു സുവിശേഷിക്കുന്നു. കർത്താവായ ക്രിസ്തു എന്ന
രക്ഷിതാവു ഇന്നു ദാവീദിന്റെ പട്ടണത്തിൽ നിങ്ങൾ
ക്കായി ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കു അടയാളമോ,
ശീലകൾ ചുററി പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു ശി
ശുവിനെ നിങ്ങൾ കാണും എന്നു പറഞ്ഞു. പെട്ടെന്നു
സ്വർഗ്ഗീയ സൈന്യത്തിന്റെ ഒരു സംഘം ദൂതനോടു
ചേൎന്നു ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി: "അത്യുന്നതങ്ങളിൽ
ദൈവത്തിന്നു മഹത്വം, ഭൂമിയിൽ ദൈവപ്രസാദമുള്ള
മനുഷ്യൎക്കു സമാധാനം" എന്നു പറഞ്ഞു.

ദൂതന്മാർ അവരെ വിട്ടു സർഗ്ഗത്തിൽ പോയശേ
ഷം ഇടയന്മാർ : നാം ബേത്ലേഹെമോളം ചെന്നു ക
ൎത്താവു നമ്മോടു അറിയിച്ച ഈ സംഭവം കാണേണം
എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. അവർ ബദ്ധപ്പെട്ടു ചെന്നു,
മറിയയെയും യോസേഫിനെയും പശുത്തൊട്ടിയിൽ
കിടക്കുന്ന ശിശുവിനെയും കണ്ടു. കണ്ടശേഷം ഈ
പൈതലിനെക്കുറിച്ചു തങ്ങളോടു പറഞ്ഞ വാക്കു അ
റിയിച്ചു. കേട്ടവർ എല്ലാവരും ഇടയന്മാർ പറഞ്ഞ
തിനെക്കുറിച്ചു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. മറിയ ഈ വാൎത്ത ഒ
ക്കെയും ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു ധ്യാനിച്ചുകൊ
ണ്ടിരുന്നു. തങ്ങളോടു അറിയിച്ചതുപോലെ ഇടയന്മാർ
കേട്ടതും കണ്ടതുമായ എല്ലാററിനെയുംകുറിച്ചു ദൈവ
ത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തിയും പുകഴ്ത്തിയുംകൊണ്ടു മടങ്ങി
പ്പോയി. ലൂക്കൊ. 2: 1-20.

ആദ്യത്തെ ആരാധനക്കാർ—വിദ്വാന്മാർ

ഹെരോദാ രാജാവിൻെറ കാലത്തു യേശു യഹൂദ്യയിലെ ബേത്ലേഹെമിൽ ജനിച്ചശേഷം, കിഴക്കു നിന്നു വിദ്വാന്മാർ യെരുശലേമിൽ എത്തി, യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവായി പിറന്നവൻ എവിടെ? ഞങ്ങൾ അവൻെറ നക്ഷത്രം കിഴക്കു കണ്ടു അവനെ നമസ്കരിപ്പാൻ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഹെരോദാ രാജാവു അതു കേട്ടിട്ട് അവനും യെരുശലേം ഒക്കെയും ഭ്രമിച്ചു, ജനത്തിൻെറ മഹാപുരോഹിതന്മാരെയും ശാസ്ത്രിമാരെയും എല്ലാം കൂട്ടി വരുത്തി: ക്രിസ്തു എവിടെ ആകുന്നു ജനിക്കുന്നതു എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചു. അവർ അവനോടു: യെഹൂദ്യയിലെ ബേത്ലേഹെമിൽ തന്നേ. "യെഹൂദ്യദേശത്തിലെ ബേത്ലേഹെമേ, നീ യെഹൂദ്യപ്രഭുക്കന്മാരിൽ ഒട്ടും ചെറുതല്ല; എൻെറജനമായ യിസ്രായേലിനെ മേയ്പാനുള്ള തലവൻ നിന്നിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു വരും." എന്നിങ്ങനെ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

എന്നാറെ ഹെരോദാവു വിദ്വാന്മാരെ രഹസ്യമായി വിളിച്ചു, നക്ഷത്രം വെളിവായ സമയം അവരോടു സൂക്ഷ്മമായി ചോദിച്ചറിഞ്ഞു. അവരെ ബേത്ലേഹെമിലേക്കു അയച്ചു: നിങ്ങൾ ചെന്നു ശിശുവിനെക്കുറിച്ചു സൂക്ഷ്മമായി അന്വേഷിപ്പിൻ; കണ്ടെത്തിയാൽ ഞാനും ചെന്നു അവനെ നമസ്കരിക്കേണ്ടതിന്നു, വന്നു എന്നെ അറിയിപ്പിൻ; എന്നു പറഞ്ഞു. രാജാവു പറഞ്ഞതുകേട്ടു അവർ പുറപ്പെട്ടു; അവർ കിഴക്കു കണ്ട നക്ഷത്രം ശിശു ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്നു മീതെ വന്നു നില്ക്കുവോളം അവൎക്കു മുൻപായി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. നക്ഷത്രം കണ്ടതുകൊണ്ടു അവർ അത്യന്തം സ

ന്തോഷിച്ചു. ആ വീട്ടിൽ ചെന്നു, ശിശുവിനെ അമ്മയായ മറിയയോടുകൂടെ കണ്ടു, വീണു അവനെ നമസ്കരിച്ചു, നിക്ഷേപപാത്രങ്ങളെ തുറന്നു അവന്നു പൊന്നും കുന്തുരുക്കവും മൂരും കാഴ്ച വെച്ചു. ഹെരോദാവിന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിപ്പോകരുതു എന്നു സ്വപ്നത്തിൽ അരുളപ്പാടുണ്ടായിട്ടു അവർ വേറെ വഴിയായി സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. മത്താ. 2: 1-12.

യേശുവിന്നെതിരായി ആദ്യത്തെ ഗൂഢാലോചന

വിദ്വാന്മാർ പോയശേഷം കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ യോസേഫിന്നു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി: നീ എഴുന്നേററു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മിസ്രയീമിലേക്കു ഓടിപ്പോയി, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുംവരെ അവിടെ പാൎക്ക. ഹെരോദാവു ശിശുവിനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ അന്വേഷിപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ എഴുന്നേററു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും രാത്രിയിൽ തന്നേ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു മിസ്രയീമിലേക്കു പോയി. ഹെരോദാവിന്റെ മരണത്തോളം അവൻ അവിടെ പാൎത്തു. “മിസ്രയീമിൽനിന്നു ഞാൻ എന്റെ മകനെ വിളിച്ചു വരുത്തി,” എന്നു കർത്താവു പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ സംഗതിവന്നു.

വിദ്വാന്മാർ തന്നെ കളിയാക്കി എന്നു ഹെരോദാവു കണ്ടു വളരെ കോപിച്ചു, വിദ്വാന്മാരോടു ചോദിച്ചറിഞ്ഞ കാലത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം രണ്ടു വയസ്സും താഴെയുമുള്ള ആൺകുട്ടികളെ ഒക്കെയും ബേത്ത്ലേഹെമിലും അതിന്റെ എല്ലാ അതിരുകളിലും ആളയച്ചു കൊല്ലിച്ചു. “രാമായിൽ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. കരച്ചലും വ

ലിയ നിലവിളിയും തന്നെ; റാഹേൽ മക്കളെച്ചൊല്ലി കരഞ്ഞു. അവർ ഇല്ലായ്കയാൽ ആശ്വാസം കൈക്കൊൾവാൻ മനസ്സില്ലാതിരുന്നു." എന്നു യിരെമ്യാ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു അന്നു നിവൃത്തിയായി.

എന്നാൽ ഹെരോദാവു് കഴിഞ്ഞുപോയ ശേഷം കൎത്താവിന്റെ ദൂതൻ മിസ്രയീമിൽവച്ചു യോസേഫിന്നു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി: ശിശുവിന്നു പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കിയവർ മരിച്ചുപോയതുകൊണ്ടു നീ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു യിസ്രായേൽദേശത്തേക്കു പോക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു യിസ്രായേൽ ദേശത്തു വന്നു. നസറെത്ത് എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നു പാൎത്തു. മത്താ. 2: 13-21, 23.

പൈതൽ വളൎന്നു, ജ്ഞാനം നിറഞ്ഞു, ആത്മാവിൽ ബലപ്പെട്ടുപോന്നു; ദൈവകൃപയും അവന്മേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ ആണ്ടുതോറും പെസഹപെരുനാളിന്നു യെരൂശലേമിലേക്കു പോകും. അവന്നു പന്ത്രണ്ടു വയസ്സായപ്പോൾ അവർ പതിവുപോലെ പെരുനാളിന്നുപോയി. പെരുനാൾ കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിപ്പോരുമ്പോൾ ബാലനായ യേശു യെരൂശലേമിൽ താമസിച്ചു; അമ്മയപ്പന്മാരോ അറിഞ്ഞില്ല. സഹയാത്രക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നു അവർ ഊഹിച്ചിട്ടു ഒരു ദിവസത്തെ വഴിപോന്നു. പിന്നെ അവനെ ബന്ധുക്കളുടെയും പരിചയക്കാരുടെയും ഇടയിൽ തിരഞ്ഞു. കാണാഞ്ഞിട്ടു അവനെ അ

ന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു യെരുശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. മൂന്നുനാൾ കഴിഞ്ഞതശേഷം അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരുടെ നടുവിൽ ഇരിക്കുന്നതും അവരുടെ ഉപദേശം കേൾക്കയും അവരോടു ചോദിക്കയും ചെയ്യുന്നതും കണ്ടു. അവൻെറ വാക്കു കേട്ടവക്കെല്ലാവർക്കും അവൻെറ വിവേകത്തിലും ഉത്തരങ്ങളിലും വിസ്മയം തോന്നി. അവനെ കണ്ടിട്ടു അവർ അതിശയിച്ചു; അമ്മ അവനോടു; മകനേ, ഞങ്ങളോടു ഇങ്ങനെ ചെയ്തതു എന്തു? നിൻെറ അപ്പനും ഞാനും വ്യസനിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നെ തിരഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു: എന്നെ തിരഞ്ഞതു എന്തിന്നു? എൻെറ പിതാവിന്നുള്ളതിൽ ഞാൻ ഇരിക്കേണ്ടതു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞ വാക്കു അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല. പിന്നെ അവൻ അവരോടുകൂടെ ഇറങ്ങി, നസറെത്തിൽ വന്നു അവർക്കു കീഴടങ്ങിയിരുന്നു. ഈ കാൎയ്യങ്ങൾ എല്ലാം അവൻെറ അമ്മ ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു.

യേശുവോ ജ്ഞാനത്തിലും വളർച്ചയിലും ദൈവത്തിൻെറയും മനുഷ്യരുടെയും കൃപയിലും വളൎന്നു. ലൂക്കൊ. 2: 40-52.

വിശേഷസംഭവങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം 2

•

ആ കാലത്തു യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ യോർദ്ദ
ന്നാരികെയുള്ള നാട്ടിൽ ഒക്കെയും വന്നു പാപമോച
നത്തിന്നായുള്ള മാനസാന്തരസ്നാനം പ്രസംഗിച്ചു,
സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കയാൽ മാനസാന്തര
പ്പെടുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. ലൂക്കൊ 3: 3, മത്താ 3: 2.

അവന്റെ അടുക്കൽ യെഹൂദ്യദേശം ഒക്കെയും
യെരൂശലേമ്യർ എല്ലാവരും വന്നു പാപങ്ങളെ ഏററു
പറഞ്ഞു യോർദ്ദാൻ നദിയിൽ അവനാൽ സ്നാനം ക
ഴിഞ്ഞു. മക്കൊ 1: 5.

തന്റെ സ്നാനത്തിന്നായി പരീശരിലും സദൂക്യ
രിലും പലർ വരുന്നതു കണ്ടാറെ അവൻ അവരോടു
പറഞ്ഞതു: സർപ്പസന്തതികളേ, വരുവാനുള്ള കോ
പത്തെ ഒഴിഞ്ഞു ഓടിപ്പോകുവാൻ നിങ്ങൾക്കു ഉപ
ദേശിച്ചു തന്നതു ആർ? മാനസാന്തരത്തിന്നു യോഗ്യ
മായ ഫലം കായ്പിൻ. അബ്രാഹാം ഞങ്ങൾക്കു പിതാ
വായിട്ടുണ്ടു് എന്നു ഉള്ളംകൊണ്ടു പറവാൻ തുനിയരു
തു്; ഈ കല്ലുകളിൽനിന്നു അബ്രാഹാമിന്നു മക്കളെ
ഉളവാക്കുവാൻ ദൈവത്തിന്നു കഴിയും എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. ഇപ്പോൾ തന്നെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ
ചുവട്ടിന്നു കോടാലിവെച്ചിരിക്കുന്നു; നല്ലഫലം കാ
യ്ക്കാത്ത വൃക്ഷം എല്ലാം വെട്ടി തീയിൽ ഇട്ടുകളയുന്നു.
മത്താ 3: 7–10.

എന്നാൽ ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു പു
രുഷാരം അവനോടു ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൻ: ര

ണ്ടുവസ്ത്രമുള്ളവൻ ഇല്ലാത്തവന്നു കൊടുക്കട്ടെ; ഭക്ഷണ സാധനങ്ങൾ ഉള്ളവനും അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്യട്ടെ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ചുങ്കക്കാരും സ്നാനം ഏല്പാൻ വന്നു: ഗുരോ, ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചതിൽ അധികം ഒന്നും പിരിക്കരുതു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. പടജ്ജനവും അവനോടു: ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു; ആരെയും ബലാല്ക്കാരം ചെയ്യാതെയും ചതിയായി ഒന്നും വാങ്ങാതെയും നിങ്ങളുടെ ശമ്പളം മതി എന്നു വെപ്പിൻ, എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു.

ജനം കാത്തുനിന്നു, അവൻ ക്രിസ്തുവോ എന്നു എല്ലാവരും ഹൃദയത്തിൽ യോഹന്നാനെക്കുറിച്ചു വിചിരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യോഹന്നാൻ എല്ലാവരോടും ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഞാൻ നിങ്ങളെ വെള്ളം കൊണ്ടു സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ എന്നിലും ബലവാനായവൻ വരുന്നു; അവന്റെ ചെരിപ്പിന്റെ വാറു അഴിപ്പാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല; അവൻ നിങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടും തീകൊണ്ടും സ്നാനം കഴിപ്പിക്കും. അവന്നു വീശുമുറം കയ്യിൽ ഉണ്ടു്. അവൻ കളത്തെ മുററും വെടിപ്പാക്കി കോതമ്പു കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെക്കയും പതിർ കെടാത്ത തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളകയും ചെയ്യും.

മററു പലതും അവൻ പ്രബോധിപ്പിച്ചുംകൊണ്ടു ജനത്തോടു സുവിശേഷം അറിയിച്ചു. ലൂക്കൊ 3. 10-18.

യേശുവും സ്നാപകനും

അനന്തരം യേശു യോഹന്നാനാൽ സ്നാനം ഏല്ക്കുവാൻ ഗലീലയിൽനിന്നു യോർദ്ദാൻകരെ അവന്റെ

അട്ടക്കൽ വന്നു. യോഹന്നാനോ അവനെ വിലക്കി: നിന്നാൽ സ്നാനം ഏല്ക്കുവാൻ എനിക്കാവശ്യം, പിന്നെ നീ എന്റെ അട്ടക്കൽ വരുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോട്ടു: ഇപ്പോൾ സമ്മതിക്ക, ഇങ്ങനെ സകല നീതിയും നിവൎത്തിക്കുന്നതു നമുക്കു ഉചിതം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. എന്നാറെ അവൻ അവനെ സമ്മതിച്ചു. മത്താ 3: 13–15.

ജനം എല്ലാം സ്നാനം ഏല്ക്കുകയിൽ യേശുവും സ്നാനം ഏററു പ്രാൎത്ഥിക്കുമ്പോൾ സ്വൎഗ്ഗം തുറന്നു, പരിശുദ്ധാത്മാവു ദേഹരൂപത്തിൽ പ്രാവു എന്നപോലെ അവന്റെ മേൽ ഇറങ്ങിവന്നു. നീ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; നിന്നിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സ്വൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി. (ലൂക്കൊ 3: 21, 22.)

പരീക്ഷകൻ

അനന്തരം ആത്മാവു യേശുവിനെ മരുഭൂമിയിലേക്കു പോകുവാൻ നിൎബ്ബന്ധിച്ചു. അവിടെ അവൻ സാത്താനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു നാല്പതുദിവസം മരുഭൂമിയിൽ കാട്ടുമൃഗങ്ങളോടുകൂടെ ആയിരുന്നു. (മൎക്കൊ 1: 12–13.)

അവൻ നാല്പതു പകലും നാല്പതു രാവും ഉപവസിച്ചശേഷം അവന്നു വിശന്നു. അപ്പോൾ പരീക്ഷകൻ അടുത്തുവന്നു: നീ ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ഈ കല്ലു അപ്പമായ്തീരുവാൻ കല്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു അവൻ: "മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ വായിൽക്കൂടിവരുന്ന സകല വചനംകൊണ്ടും ജീവിക്കുന്നു" എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. പിന്നെ പിശാചു അവനെ വിശു

ധനഗരത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി ദൈവാലയത്തിന്റെ അഗ്രത്തിന്മേൽ നിറുത്തി അവനോട്: നീ ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ താഴത്തോട്ടു ചാടുക. "നിന്നെക്കുറിച്ചു അവൻ തന്റെ ദൂതന്മാരോടു കല്പിക്കും; അവർ നിന്റെ കാൽ കല്ലിനോടു തട്ടാതവണ്ണം നിന്നെ കയ്യിൽ താങ്ങിക്കൊള്ളും" എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോട്: "നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ പരീക്ഷിക്കരുതു" എന്നുംകൂടെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ പിശാചു അവനെ ഏററവും ഉയന്നോരു മലമേൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ലോകത്തിലുള്ള സകല രാജ്യങ്ങളെയും അവയുടെ മഹത്വത്തെയും കാണിച്ചു: വീണു എന്നെ നമസ്കരിച്ചാൽ ഇതൊക്കെയും നിനക്കു തരാം എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോട്: സാത്താനേ, എന്നെ വിട്ടുപോ; "നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നമസ്കരിച്ചു അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവു" എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. മത്താ 4: 1–10.

അങ്ങനെ പിശാചു സകല പരീക്ഷയും തികെച്ചശേഷം കുറെ കാലത്തേക്കു അവനെ വിട്ടുമാറി. (ലൂക്കൊ 4:13.) ദൂതന്മാർ വന്നു അവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചുപോന്നു. (മക്കൊ 1: 13.)

ആദ്യശിഷ്യന്മാർ

യേശുവിന്നു താൻ പ്രവൃത്തി ആരംഭിക്കുമ്പോൾ ഏകദേശം മുപ്പതു വയസ്സായിരുന്നു. (ലൂക്കൊ 3: 23.) അവൻ ഗലീല കടൽപ്പുറത്തു നടക്കുമ്പോൾ ശിമോനും അവന്റെ സഹോദരനായ അന്ത്രെയാസും കടലിൽ വലവീശുന്നതു കണ്ടു; അവർ മീൻപിടിക്കുന്നവർ ആ

യിരുന്നു. യേശു അവരോടു: എന്നെ അനുഗമിപ്പിൻ, ഞാൻ നിങ്ങളെ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവരാക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ അവർ വലവിട്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു. അവിടെ നിന്നു അല്പം മുന്നോട്ടു ചെന്നപ്പോൾ സെബദിയുടെ മകനായ യാക്കോബും അവന്റെ സഹോദരനായ യോഹന്നാനും പടകിൽ ഇരുന്നു വലനന്നാക്കുന്നതുകണ്ടു. ഉടനെ അവരെയും വിളിച്ചു; അവർ അപ്പനായ സെബെദിയെക്കൂലിക്കാരോടുകൂടെ പടകിൽ വിട്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു. (മക്കൊ 1:16-20.)

യേശു പിന്നെയും കടല്ക്കരെ ചെന്നു; പുരുഷാരം ഒക്കെയും അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു അവൻ അവരെ ഉപദേശിച്ചു. പിന്നെ അവൻ കടന്നുപോകുമ്പോൾ അൽഫായിയുടെ മകനായ ലേവി (മത്തായി) ചുങ്കസ്ഥലത്തു ഇരിക്കുന്നതുകണ്ടു: എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. (മക്കൊ 2: 13-14) അവൻ സകലവും വിട്ടു എഴുന്നേററു അവനെ അനുഗമിച്ചു. ലേവി തന്റെ വീട്ടിൽ യേശുവിന്നു ഒരു വലിയ വിരുന്നു ഒരുക്കി; ചുങ്കക്കാരും മററും വലിയോരു പുരുഷാരം അവരോടുകൂടെ പന്തിയിൽ ഇരുന്നു. (ലൂക്കൊ 5:28-29.) പരീശന്മാർ അതു കണ്ടു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു: നിങ്ങളുടെ ഗുരു ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടുംകൂടെ ഭക്ഷിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. യേശു അതു കേട്ടാറെ: ദീനക്കാൎക്കല്ലാതെ സൗഖ്യമുള്ളവൎക്കു വൈദ്യനെക്കൊണ്ടു ആവശ്യമില്ല. യാഗത്തിലല്ല കരുണയിൽ അത്രേ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു എന്തു എന്നു പോയി പഠിപ്പിൻ. ഞാൻ നീതിമാന്മാരെ അല്ല പാപികളെ അത്രെ വിളിപ്പാൻ വന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. (മത്താ. 9:11-13.)

അപ്പൊസ്തലന്മാർ

ആ കാലത്തു യേശു പ്രാൎത്ഥിക്കേണ്ടതിന്നു ഒരു മലയിൽ ചെന്നു ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാൎത്ഥനയിൽ രാത്രി കഴിച്ചു. നേരം വെളുത്തപ്പോൾ അവൻ ശിഷ്യന്മാരെ അടുക്കെ വിളിച്ചു, അവരിൽ പന്ത്രണ്ടുപേരെ തന്നോടുകൂടെ ഇരിപ്പാനും, പ്രസംഗിക്കേണ്ടതിന്നു അയപ്പാനും ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കേണ്ടതിന്നു അധികാരം ഉണ്ടാകുവാനും നിയമിച്ചു. (ലൂക്കൊ 6: 12, 13; മൎക്കൊ 3: 14, 15.) പന്ത്രണ്ടു അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പേരാവിതു: പത്രൊസ് എന്നും അവൻ പേർ വിളിച്ച ശിമോൻ, അവന്റെ സഹോദരനായ അന്ത്രെയാസ്, സെബെദിയുടെ മകൻ യാക്കോബ്, അവന്റെ സഹോദരൻ യോഹന്നാൻ, ഇവൎക്കു ഇടിമക്കൾ എന്നൎത്ഥമുള്ള ബൊവനേർഗ്ഗസ് എന്നു പേരിട്ടു, ഫീലിപ്പൊസ്,ബൎത്തൊലൊമായി, തോമാസ്, ചുങ്കക്കാരൻ മത്തായി, അൽഫായുടെ മകൻ യാക്കോബ്, തദ്ദായി, എരിവുകാരനായ ശിമോൻ, ദ്രോഹിയായിതീൎന്ന ഈസ്കാൎയ്യോത്ത് യൂദാ. (മത്താ 10: 2–3; മൎക്കൊ. 3:17–18.)

പ്രവൎത്തനപരിപാടി

യേശു പട്ടണംതോറും ഗ്രാമംതോറും സഞ്ചരിച്ചു, അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉപദേശിച്ചു, രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കയും സകലവിധ ദീനവും വ്യാധിയും സൌഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻ പുരുഷാരത്തെ ഇടയനില്ലാത്ത ആടുകളെപ്പോലെ കുഴഞ്ഞവരും ചിന്നിയവരുമായി കണ്ടിട്ടു അവരെക്കുറിച്ചു മനസ്സലിഞ്ഞു, തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു: കൊയ്ത്തു വളരെ ഉണ്ടു സത്യം, വേലക്കാരൊ ചുരുക്കം, ആകയാൽ കൊയ്ത്തിന്റെ യജമാനനോടു കൊയ്ത്തിലേക്കു വേ

ലക്കാരെ അയയ്ക്കേണ്ടതിന്നു യാചിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. മത്താ 9: 35-38.

യേശു ആത്മാവിൻെറ ശക്തിയോടെ ഗലീലെക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു; അവൻെറ ശ്രുതി ചുററുമുള്ള നാട്ടിൽ ഒക്കെയും പരന്നു. അവൻ അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉപദേശിച്ചു, എല്ലാവരും അവനെ പ്രശംസിച്ചു. അവൻ വളൎന്ന നസറെത്തിൽ വന്നു, ശബ്ബത്തിൽ തൻെറ പതിവുപോലെ പള്ളിയിൽ ചെന്നു വായിപ്പാൻ എഴുന്നേററുനിന്നു. യെശയ്യാ പ്രവാചകൻെറ പുസ്തകം അവന്നു കൊടുത്തു; അവൻ പുസ്തകം വിടൎത്തി; "ദരിദ്രന്മാരോടു സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ കൎത്താവു എന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്കയാൽ അവൻെറ ആത്മാവു എൻെറമേൽ ഉണ്ടു്; ബദ്ധന്മാൎക്കു വിടുതലും, കുരുടന്മാൎക്കു കാഴ്ചയും പ്രസംഗിപ്പാനും പീഡിതന്മാരെ വിട്ടുവിച്ചയപ്പാനും കൎത്താവിൻെറ പ്രസാദവൎഷം പ്രസംഗിപ്പാനും എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു", എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലം കണ്ടു പിന്നെ അവൻ പുസ്തകം മടക്കി ശുശ്രൂഷക്കാരന്നു തിരികെ കൊടുത്തിട്ടു ഇരുന്നു. പള്ളിയിലുള്ള എല്ലാവരുടെയും കണ്ണു അവങ്കൽ പതിഞ്ഞിരുന്നു. അവൻ അവരോടു: ഇന്നു നിങ്ങൾ എൻെറ വചനം കേൾക്കയിൽ ഈ തിരുവെഴുത്തിന്നു നിവൃത്തി വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. എല്ലാവരും അവനെ പുകഴ്ത്തി, അവൻെറ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ലാവണ്യവാക്കുകൾ നിമിത്തം ആശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടു. ലൂക്കൊ. 4: 14-22.

ശ്രേഷ്ഠസ്വീകാരം

യേശു ഫിലിപ്പിൻെറ കൈസൎയ്യയുടെ പ്രദേശത്തു എത്തിയശേഷം തൻെറ ശിഷ്യന്മാരോടു: ജന

ങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രനെ ആർ എന്നു പറയുന്നു എന്നുചോദിച്ചു. ചിലർ യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ എന്നും മററു ചിലർ ഏലീയാവെന്നും വേറെ ചില്വർ യിരെമ്യാവോ പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരുത്തനോ എന്നും പറയുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. നിങ്ങളോ എന്നെ ആർ എന്നുപറയുന്നു എന്നു് അവൻ ചോദിച്ചതിന്നു ശിമോൻ പത്രൊസ്: നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിൻെറ പുത്രനായ ക്രിസ്തു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. മത്താ. 16: 13-16.

മറുരൂപം

യേശു പത്രൊസിനെയും, യോഹന്നാനെയും, യാക്കോബിനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ മലയിൽ കയറിപ്പോയി. അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ മുമ്പാകെ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു, അവൻെറ മുഖം സൂർയ്യനെപ്പോലെ ശോഭിച്ചു. ഭൂമിയിൽ ഒരു അലക്കുകാരനും വെളുപ്പിപ്പാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം അവൻെറ വസ്ത്രം അത്യന്തം വെള്ളയായി തിളങ്ങി. രണ്ടു പുരുഷന്മാർ അവനോടു സംഭാഷിച്ചു, മോശെയും ഏലിയാവും തന്നേ. അവർ തേജസ്സിൽ പ്രത്യക്ഷരായി അവൻ യെരുശലേമിൽ പ്രാപിപ്പാനുള്ള നിർയ്യാണത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. പത്രൊസും കൂടെയുള്ളവരും ഉറക്കത്താൽ ഭാരപ്പെട്ടിരുന്നു, ഉണർന്നശേഷം അവൻെറ തേജസ്സിനെയും അവനോടുകൂടെ നില്ക്കുന്ന രണ്ടു പുരുഷന്മാരെയും കണ്ടു. അവർ അവനെ വിട്ടുപിരിയുമ്പോൾ പത്രൊസ് യേശുവിനോടു: ഗുരോ, നാം ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു നല്ലതു; ഞങ്ങൾ മൂന്നു കുടിൽ ഉണ്ടാക്കട്ടെ. ഒന്നു നിനക്കും ഒന്നു മോശെക്കും, ഒന്നു ഏലീയാവിന്നും എന്നു താൻ പറയുന്നതു ഇന്നതു എന്നറിയാതെ പറഞ്ഞു. അവൻ പറയുമ്പോൾതന്നേ പ്രകാശമുള്ളൊരുമേഘം അവരുടെ

മേൽ നിഴലിട്ടു; മേഘത്തിൽനിന്നു, ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ, ഇവങ്കൽ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു, ഇവന്നു ചെവികൊടുപ്പിൻ എന്നു ഒരുശബ്ദവും ഉണ്ടായി. ലൂക്കൊ. 9: 28-45, മക്കൊ. 9: 2. മത്താ. 17: 2-5.

യേശുവും ശിശുക്കളും

യേശു തൊടേണ്ടതിന്നു ചിലർ ശിശുക്കളെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; ശിഷ്യന്മാരോ അവരെ ശാസിച്ചു. യേശു അതുകണ്ടാറെമുഷിഞ്ഞു അവരോടു: ശിശുക്കളെ എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ വിടുവിൻ, അവരെ തടുക്കരുതു്, ദൈവരാജ്യം ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടേതല്ലോ. ദൈവരാജ്യത്തെ ശിശു എന്നപോലെ കൈക്കൊള്ളാത്തവൻ ആരും ഒരുനാളും അതിൽ കടക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ അവരെ അണെച്ചു, അവരുടെ മേൽ കൈ വെച്ചു, അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. മക്കൊ. 10: 13-16.

അദ്ധ്യായം 3

പ്രവചനം:—"നിങ്ങൾ മനസ്സുവെച്ച കേട്ടനുസരിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദേശത്തിലെ നന്മ അനുഭവിക്കും." യെശ 1:19.

1 നിക്കൊദേമോസ്

പരീശന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരു പ്രമാണിയായി നിക്കൊദേമോസ് എന്നു പേരുള്ളോരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ രാത്രിയിൽ യേശുവിൻെറ അടുക്കൽ വന്നു അവനോടു: റബ്ബി, നീ ദൈവത്തിൻെറ അടുക്കൽ നിന്നു ഉപദേഷ്ടാവായി വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു; ദൈവം തന്നോടു കൂടെ ഇല്ലെങ്കിൽ നീ ചെയ്യുന്ന ഈ അടയാളങ്ങളെ ചെയ്വാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു, പുതുതായി ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം കാണ്മാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. നിക്കൊദേമോസ് അവനോടു: മനുഷ്യൻ വൃദ്ധനായശേഷം ജനിക്കുന്നതു എങ്ങനെ? രണ്ടാമതും അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ കടന്നു ജനിക്കാമോ എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു യേശു: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു, വെള്ളത്താലും ആത്മാവിനാലും ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടപ്പാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല. ജഡത്താൽ ജനിച്ചതു ജഡം ആകുന്നു; ആത്മാവിനാൽ ജനിച്ചതു് ആത്മാവാകുന്നു. നിങ്ങൾ പുതുതായി ജനിക്കേണം എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറകയാൽ ആശ്ചര്യപ്പെടരുതു്. കാററു ഇഷ്ടമുള്ളേടത്തു ഊതുന്നു, അതിൻെറ ശബ്ദം നീ

കേൾക്കുന്നു എങ്കിലും അതു എവിടെനിന്നു വരുന്നു എന്നും എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ല.. മോശെ മരുഭൂമിയിൽ സൎപ്പത്തെ ഉയൎത്തിയതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രനെയും ഉയൎത്തേണ്ടതാകുന്നു. അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നോ ഏവനും നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നുതന്നേ. തൻെറ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നോ ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം അവനെ നല്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു. യോഹ. 3: 1-8, 14-16.

2 ശമൎയ്യസ്ത്രീ

യേശു യെഹൂദ്യദേശംവിട്ടു പിന്നെയും ഗലീലെക്കു യാത്രയായി. അവൻ ശമൎയ്യയിൽക്കൂടി കടന്നുപോകേണ്ടിവന്നു. അങ്ങനെ അവൻ സുഖാർ എന്നൊരു ശമൎയ്യപട്ടണത്തിൽ യാക്കോബ് തൻെറ പുത്രനായ യോസേഫിന്നു കൊടുത്ത നിലത്തിന്നരികെ എത്തി. അവിടെ യാക്കോബിൻെറ ഉറവുണ്ടായിരുന്നു. യേശു വഴിനടന്നു ക്ഷീണിച്ചിട്ടു ഉറവിന്നരികെ ഇരുന്നു. അപ്പോൾ ഏകദേശം ആറാം മണിനേരം ആയിരുന്നു. ഒരു ശമൎയ്യസ്ത്രീ വെള്ളം കോരുവാൻ വന്നു. യേശു അവളോടു: എനിക്കു കുടിപ്പാൻ തരുമോ എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻെറ ശിഷ്യന്മാർ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ കൊള്ളുവാൻ പട്ടണത്തിൽ പോയിരുന്നു ശമൎയ്യസ്ത്രീ അവനോടു: നീ യെഹൂദൻ ആയിരിക്കെ ശമൎയ്യക്കാരത്തിയായ എന്നോടു കുടിപ്പാൻ ചോദിക്കുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു പറഞ്ഞു. യെഹൂദന്മാൎക്കും ശമൎയ്യൎക്കും തമ്മിൽ സമ്പൎക്കമില്ല- അതിന്നു യേശു: നീ ദൈവത്തിൻെറ ദാനവും, നിന്നോടു കുടിപ്പാൻ ചോദിക്കുന്നവൻ ആരെന്നും

അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ നീ അവനോടു ചോദിക്കയും അ
വൻ ജീവനുള്ള വെള്ളം നിനക്കു തരികയും ചെയ്യുമാ
യിരുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. സ്ത്രീ അവനോടു:
യജമാനനേ, നിനക്കു കോരുവാൻ പാത്രമില്ലല്ലോ,
കിണറു ആഴമുള്ളതാകുന്നു. പിന്നെ ജീവനുള്ള വെള്ളം
നിനക്കു എവിടെനിന്നു? നമ്മുടെ പിതാവായ യാ
ക്കോബിനെക്കാൾ നീ വലിയവനോ? അവൻ ആകു
ന്നു ഈ കിണറു ഞങ്ങൾക്കു തന്നതു്, അവനും അ
വന്റെ മക്കളും മൃഗങ്ങളും ഇതിലെ വെള്ളം കുടിച്ചുപോ
ന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവളോടു: ഈ വെള്ളം കുടി
ക്കുന്നവനെല്ലാം പിന്നെയും ദാഹിക്കും. ഞാൻ കൊടുക്കു
ന്നവെള്ളം കുടിക്കുന്നവനോ ഒരുനാളും ദാഹിക്കയില്ല.
ഞാൻകൊടുക്കുന്നവെള്ളം അവനിൽനിത്യജീവങ്കലേക്കു
പൊങ്ങിവരുന്ന നീരുറവയായിത്തീരും എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. സ്ത്രീ അവനോടു: യജമാനനേ, എനിക്കു
ദാഹിക്കാതെയും ഞാൻ കോരുവാൻ ഇവിടത്തോളം
വരാതെയും ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു ആ വെള്ളം എനിക്കു
തരേണമെന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവളോടു: പോയി ഭ
ർത്താവിനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരിക എന്നുപറഞ്ഞു. എ
നിക്കു ഭർത്താവില്ല എന്നു സ്ത്രീ അവനോടു ഉത്തരം പ
റഞ്ഞതിന്നു: എനിക്കു ഭർത്താവില്ല എന്നു നീ പറഞ്ഞ
തു ശരി. അഞ്ചു ഭർത്താക്കന്മാർ നിനക്കുണ്ടായിരുന്നു;
ഇപ്പോൾ ഉള്ളവനോ ഭർത്താവല്ല. നീ പറഞ്ഞതു സ
ത്യംതന്നേ എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. സ്ത്രീ അവനോടു:
യജമാനനേ, നീ പ്രവാചകൻ എന്നു ഞാൻ കാണുന്നു.
ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ ഈ മലയിൽ നമസ്കരിച്ചു
വന്നു; നമസ്കരിക്കേണ്ടുന്ന സ്ഥലം യെരുശലേമിൽ
ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. യേ

ശ്ശു അവളോട്ടു പറഞ്ഞതു: സ്ത്രീയേ, എന്റെ വാക്കു വിശ്വസിക്ക; നിങ്ങൾ പിതാവിനെ നമസ്കരിക്കുന്നതു ഈ മലയിലും അല്ല യെരുശലേമിലും അല്ല എന്നുള്ള നാഴിക വരുന്നു. നിങ്ങൾ അറിയാത്തതിനെ നമസ്കരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളോ അറിയുന്നതിനെ നമസ്കരിക്കുന്നു. രക്ഷ യെഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നല്ലോ വരുന്നതു്. സത്യനമസ്കാരികൾ പിതാവിനെ ആത്മാവിലും, സത്യത്തിലും നമസ്കരിക്കുന്ന നാഴിക വരുന്നു; ഇപ്പോൾ വന്നുമിരിക്കുന്നു. തന്നെ നമസ്കരിക്കുന്നവർ ഇങ്ങനെയുള്ളവർ ആയിരിക്കേണം എന്നു പിതാവു ഇച്ഛിക്കുന്നു. ദൈവം ആത്മാവാകുന്നു; അവനെ നമസ്കരിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും നമസ്കരിക്കേണം. സ്ത്രീ അവനോട്ടു: മശീഹാ—എന്നുവെച്ചാൽ ക്രിസ്തു—വരുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; അവൻ വരുമ്പോൾ സകലവും അറിയിച്ചുതരും എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവളോട്ടു; നിന്നോട്ടു സംസാരിക്കുന്ന ഞാൻ തന്നേ മശീഹ എന്നു പറഞ്ഞു. യോഹ. 4: 3–26.

3. ശിമോന്റെവീട്ടിൽ പാപിയായ സ്ത്രീ.

പരീശന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ തന്നോട്ടുകൂടെ ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ യേശുവിനെ ക്ഷണിച്ചു. അവൻ പരീശന്റെ വീട്ടിൽച്ചെന്നു ഭക്ഷണത്തിന്നിരുന്നു. ആ പട്ടണത്തിൽ പാപിയായ ഒരു സ്ത്രീ, യേശു പരീശന്റെ വീട്ടിൽ ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുന്നതു അറിഞ്ഞു ഒരു വെങ്കൽ ഭരണി പരിമളതൈലം കൊണ്ടുവന്നു. പുറകിൽ അവന്റെ കാൽക്കൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടുനിന്നു കണ്ണുനീർകൊണ്ടു അവന്റെ കാൽ നനെച്ചുതുടങ്ങി; തലമുടികൊണ്ടു തുടെച്ചു കാൽ ചുംബിച്ചു, തൈലം പൂശി.

അവനെ ക്ഷണിച്ച പറീശർ അതു കണ്ടിട്ടു: ഇവൻ പ്രവാചകൻ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ തന്നെ തൊടുന്നസ്ത്രീ ആരെന്നും എങ്ങിനെയുള്ളവൾ എന്നും അറിയുമായിരുന്നു; അവൾ പാപിയല്ലോ എന്നു ഉള്ളിൽ പറഞ്ഞു. ശിമോനേ, നിന്നോടു ഒന്നു പറവാനുണ്ടു് എന്നു യേശു പറഞ്ഞതിന്നു; ഗുരോ, പറഞ്ഞാലും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. കടംകൊടുക്കുന്നൊരുത്തന്നു രണ്ടുകടക്കാർഉണ്ടായിരുന്നു; ഒരുത്തൻ അഞ്ഞൂറു വെള്ളിക്കാശും മററവൻ അമ്പതു വെള്ളിക്കാശും കൊടുപ്പാനുണ്ടായിരുന്നു. വീട്ടുവാൻ അവർക്കു വക ഇല്ലായ്കയാൽ അവൻ ഇരുവർക്കും ഇളെച്ചുകൊടുത്തു. എന്നാൽ അവരിൽ ആർ അവനെ അധികം സ്നേഹിക്കും? അധികം ഇളെച്ചു കിട്ടിയവൻ എന്നു ഞാൻ ഊഹിക്കുന്നു എന്നു ശിമോൻ പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു; നീ വിധിച്ചതു ശരി എന്നു പറഞ്ഞു. സ്ത്രീയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു ശിമോനോടു പറഞ്ഞതു: ഈ സ്ത്രീയെ കാണുന്നുവോ? ഞാൻ നിന്റെ വീട്ടിൽ വന്നു. നീ എന്റെ കാലിന്നു വെള്ളം തന്നില്ല; ഇവളോ കണ്ണുനീർകൊണ്ടു എന്റെ കാൽ നനെച്ചു, തലമുടികൊണ്ടു തുടെച്ചു, നീ എനിക്കു ചുംബനം തന്നില്ല; ഇവളോ ഞാൻ അകത്തുവന്നതുമുതൽ ഇടവിടാതെ എന്റെ കാൽ ചുംബിച്ചു. നീ എന്റെ തലയിൽ തൈലം പൂശിയില്ല; ഇവളോ പരിമളതൈലംകൊണ്ടു എന്റെ കാൽ പൂശി. ആകയാൽ ഇവളുടെ അനേകമായ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു. അവൾ വളരെ സ്നേഹിച്ചുവല്ലൊ അല്പം മോചിച്ചു കിട്ടിയവൻ അല്പം സ്നേഹിക്കുന്നു. പിന്നെ യേശു അവളോടു: നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു എ

ന്നു പറഞ്ഞു. അവനോടുകൂടെ പന്തിയിൽ ഇരുന്നവർ: പാപമോചനവും നൽകുന്ന ഇവൻ ആർ എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. അവനോ സ്ത്രീയോടു: നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു, സമാധാനത്തോടെ പോക എന്നു പറഞ്ഞു. (ലൂക്കൊ 7: 36-50.)

13038

4. ഒരു അഭിഭാഷകൻ

ഒരു ന്യായശാസ്ത്രി എഴുന്നേററു: ഗുരോ ഞാൻ നിത്യജീവന്നു അവകാശി ആയിത്തീരുവാൻ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു യേശുവിനെ പരീക്ഷിച്ചുചോദിച്ചു. യേശു അവനോടു: ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എന്തു എഴുതിയിരിക്കുന്നു; നീ എങ്ങനെ വായിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ: നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നീ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടും, പൂർണ്ണാത്മാവോടും, പൂർണ്ണ ശക്തിയോടും, പൂർണ്ണ മനസ്സോടുംകൂടെ സ്നേഹിക്കേണം എന്നും കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെതന്നെ സ്നേഹിക്കേണം എന്നുംതന്നെ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. യേശു് അവനോടു്: നീ പറഞ്ഞ ഉത്തരം ശരി; അങ്ങനെ ചെയ്ക, എന്നാൽ നീ ജീവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ തന്നെത്താൻ നീതീകരിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചിട്ടു യേശുവിനോടു: എന്റെ കൂട്ടുകാരൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഒരു മനുഷ്യൻ യെരുശലേമിൽനിന്നു യെരീഹോവിലേക്കു പോകുമ്പോൾ കള്ളന്മാരുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെട്ടു. അവർ അവനെ വസ്ത്രം അഴിച്ചു മുറിവേല്പിച്ചു അർദ്ധപ്രാണനായി വിട്ടേച്ചുപോയി. ആ വഴിയായി യദൃച്ഛയാ ഒരു പുരോഹിതൻ വന്നു അവനെ കണ്ടിട്ടു മാറി കടന്നുപോയി. അങ്ങനെതന്നെ ഒരു ലേവ്യനും ആ

സ്ഥലത്തു എത്തി അവനെ കണ്ടിട്ടു മാറി കടന്നുപോയി. ഒരു ശമൎയ്യാക്കാരനോ വഴിപോകയിൽ അവന്റെ അടുക്കൽ എത്തി അവനെ കണ്ടിട്ടു മനസ്സലിഞ്ഞു അരികെ ചെന്നു എണ്ണയും വീഞ്ഞും പകൎന്നു അവന്റെ മുറിവുകളെ കെട്ടി അവനെ തന്റെ വാഹനത്തിൽ കയററി വഴിയമ്പലത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി രക്ഷ ചെയ്തു. പിറെറന്നാൾ അവൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ രണ്ടു വെള്ളിക്കാശ്ശ് എടുത്തു വഴിയമ്പലക്കാരനു കൊടുത്തു: ഇവനെ രക്ഷ ചെയ്യേണം; അധികം വല്ലതും ചെലവിട്ടാൽ ഞാൻ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ തന്നുകൊള്ളാം എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. കള്ളന്മാരുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെട്ടവന്നു ഈ മൂവരിൽ ഏവൻ കൂട്ടുകാരനായിത്തീൎന്നു എന്നു നിനക്കു തോന്നുന്നു? അവനോടു കരുണ കാണിച്ചവൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു: നീയും പോയി അങ്ങനെതന്നെ ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞു. (ലൂക്കൊ. 10: 25-37.)

5. വസ്തുതൎക്കംസംബന്ധിച്ച്

പുരുഷാരത്തിൽ ഒരുത്തൻ യേശുവിനോടു: ഗുരോ, ഞാനുമായി അവകാശം പകുതി ചെയ്വാൻ എന്റെ സഹോദരനോടു കല്പിച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞു. അവനോടു യേശു: മനുഷ്യാ, എന്നെ നിങ്ങൾക്കു ന്യായകൎത്താവോ, പങ്കിടുന്നവനോ ആക്കിയതു ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. പിന്നെ അവരോടു: സകല ദ്രവ്യാഗ്രഹവും സൂക്ഷിച്ചു ഒഴിഞ്ഞുകൊൾവിൻ; ഒരുത്തനു സമൃദ്ധി ഉണ്ടായാലും അവന്റെ വസ്തുവകയല്ല അവന്റെ ജീവന്നു ആധാരമായിരിക്കുന്നതു് എന്നു പറഞ്ഞു. ഒരുപമയും അവരോടു പറഞ്ഞതു്. ധനവാനായോരു മനുഷ്യന്റെ ഭൂമി നന്നായി വിളഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവൻ:

ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? എന്റെ വിളവു കൂട്ടിവെപ്പാൻ സ്ഥലം പോരാ എന്നു ഉള്ളിൽ വിചാരിച്ചു. പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞതു: ഞാൻ ഇതു ചെയ്യും; എന്റെ കളപ്പുരകളെ പൊളിച്ചു അധികം വലിയവ പണിതു എന്റെ വിളവും വസ്തുവകയും എല്ലാം അതിൽ കൂട്ടിവെക്കും. എന്നിട്ടു എന്നോടുതന്നേ: നിനക്കു ഏറിയ ആണ്ടുകൾക്കു മതിയായ അനവധി വസ്തുവക സംഗ്രഹിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നു; ആശ്വസിക്ക, തിന്നുക, കുടിക്ക, ആനന്ദിക്ക എന്നു പറയും. ദൈവമോ അവനോടു: മൂഢാ, ഈ രാത്രിയിൽ നിന്റെ പ്രാണനെ നിന്നോടു ചോദിക്കും. പിന്നെ നീ ഒരുക്കിവെച്ചതു ആർക്കാകും എന്നു പറഞ്ഞു. ദൈവവിഷയമായി സമ്പന്നനാകാതെ തനിക്കുതന്നെ നിക്ഷേപിക്കുന്നവന്റെ കാര്യം ഇങ്ങനെ ആകുന്നു.(ലൂക്കൊ. 12:13–21)

6. ഒരു പ്രമാണി

യേശു പുറപ്പെട്ടു യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു പ്രമാണി ഓടിവന്നു് അവന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി: നല്ല ഗുരോ് നിത്യജീവനെ അവകാശമാക്കുവാൻ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു. മാർക്കൊ 10: 17 അതിന്നു യേശു: എന്നോടു നന്മയെക്കുറിച്ചു ചോദിക്കുന്നതു് എന്തു്? നല്ലവൻ ഒരുത്തനേ ഉള്ളു. ജീവനിൽ കടപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്ക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. ഏവ, എന്നു് അവൻ ചോദിച്ചതിന്നു യേശു: കൊല ചെയ്യരുതു്, വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു്, മോഷ്ടിക്കരുതു്, കള്ളസ്സാക്ഷ്യം പറയരുതു്, അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക, കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്ക എന്നിവതന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു. യൌവ്വനക്കാരൻ യേശുവിനോടു: ഇവ

ഒക്കെയും ഞാൻ പ്രമാണിച്ചുപോരുന്നു; ഇനി കുറവുള്ള
തു എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു. (മത്താ. 19:17-20) യേശു
അവനെ നോക്കി അവനെ സ്നേഹിച്ചു. ഒരു കുറവു
നിനക്കുണ്ടു്. (മർക്കൊ 10:21) സൽഗുണപൂർണ്ണൻ ആ
കുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ നീ ചെന്നു നിനക്കുള്ളതു
വിററു ദരിദ്രൎക്കു കൊടുക്ക; എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിനക്കു നിക്ഷേപം ഉണ്ടാകും; പിന്നെ വന്നു എന്നെ
അനുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. യൌവ്വനക്കാരൻ വളരെ
സമ്പത്തുള്ളവനാകയാൽ ഈ വചനം കേട്ടിട്ടു ദുഃഖി
ച്ചു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. (മത്താ. 19:21-22)

7. സക്കായി

യേശു യെരീഹോവിൽ എത്തി കടന്നുപോകു
മ്പോൾ ചുങ്കക്കാരിൽ പ്രമാണിയും ധനവാനുമായ സ
ക്കായി എന്നു് പേരുള്ളോരു പുരുഷൻ, യേശു എങ്ങ
നെയുള്ളവൻ എന്നു കാണ്മാൻ ശ്രമിച്ചു; വളർച്ചയിൽ
കുറിയവൻ ആകകൊണ്ടു പുരുഷാരംനിമിത്തം കഴി
ഞ്ഞില്ല. എന്നാറെ അവൻ മുമ്പോട്ടു ഓടി, അവനെ
കാണേണ്ടതിന്നു ഒരു കാട്ടത്തിമേൽ കയറി. യേശു
ആ വഴിയായി വരികയായിരുന്നു. അവൻ ആ സ്ഥ
ലത്തു എത്തിയപ്പോൾ മേലോട്ടു നോക്കി: സക്കായി
യേ, വേഗം ഇറങ്ങി വാ; ഞാൻ ഇന്നു നിന്റെ വീ
ട്ടിൽ പാർക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു.
അവൻ ബദ്ധപ്പെട്ടു ഇറങ്ങി, സന്തോഷത്തോടെ അ
വനെ കൈക്കൊണ്ടു. കണ്ടവർ എല്ലാം: യേശു പാപി
യായോരു മനുഷ്യനോടുകൂടെ പാർപ്പാൻ പോയി എ
ന്നു പറഞ്ഞു പിറുപിറുത്തു. സക്കായിയോ നിന്നു ക
ർത്താവിനോടു: കർത്താവേ എന്റെ വസ്തുവകയിൽ പാ

തിഞാൻ ദരിദ്രക്ക് കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്; വല്ലതും ചതിവായി വാങ്ങീട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നാലു മടങ്ങു മടക്കികൊടുക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു: ഇവനും അബ്രഹാമിന്റെ മകൻ ആകയാൽ ഇന്നു ഈ വീട്ടിന്നു രക്ഷ വന്നു. കാണാതെ പോയതിനെ തിരഞ്ഞു രക്ഷിപ്പാനല്ലോ മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നതു് എന്നു പറഞ്ഞു. (ലൂക്കൊ. 19: 1-10.)

8. ഒരു ശാസ്ത്രി

ശാസ്ത്രിമാരിൽ ഒരുവൻ അടുത്തുവന്നു... എല്ലാററിലും മുഖ്യകല്പന ഏതു എന്നു യേശുവിനോടു ചോദിച്ചു. അതിന്നു യേശു: എല്ലാററിലും മുഖ്യകല്പനയോ: യിസ്രായേലേ, കേൾക്ക; നമ്മുടെ ദൈവമായ കൎത്താവു ഏക കൎത്താവു്. നിന്റെ ദൈവമായകൎത്താവിനെ നീ പൂൎണ്ണഹൃദയത്തോടും, പൂൎണ്ണാത്മാവോടും, പൂൎണ്ണമനസ്സോടും, പൂൎണ്ണശക്തിയോടുംകൂടെ സ്നേഹിക്കേണം എന്നു ആകുന്നു. രണ്ടാമത്തേതോ: കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെതന്നെ സ്നേഹിക്കേണം, എന്നത്രേ; ഇവയിൽവലുതായിട്ടു മറെറാരു കല്പനയും ഇല്ലഎന്നുഉത്തരം പറഞ്ഞു. ശാസ്ത്രി അവനോടു: നന്നു, ഗുരോ, നീ പറഞ്ഞതു സത്യംതന്നെ. ഏകനേയുള്ളു; അവനല്ലാതെ മറെറാരുത്തനുമില്ല. അവനെ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണ മനസ്സോടും, പൂർണ്ണ ശക്തിയോടുംകൂടെ സ്നേഹിക്കുന്നതും, തന്നെപ്പോലെ കൂട്ടുകാരനെ സ്നേഹിക്കുന്നതും സകല സൎവ്വാംഗഹോമങ്ങളെക്കാളും യാഗങ്ങളെക്കാളും സാരമേറിയതുതന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻബുദ്ധിയോടെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു എന്നുയേശു കണ്ടിട്ടു: നീ ദൈവരാജ്യത്തോടു അകന്നവനല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. (മൎക്കൊ. 12:28-34)

9. യവനന്മാർ

പെരുനാളിൽ നമസ്കരിപ്പാൻ വന്നവരിൽ ചില യവനന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ ഗലിലീലയിലെ ബേത്ത് സയിദക്കാരനായ ഫിലിപ്പൊസിൻെറ അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടു: യജമാനനേ ഞങ്ങൾക്കു യേശുവിനെ കാണ്മാൻ താല്പൎയ്യമുണ്ടു് എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. ഫിലിപ്പൊസ് ചെന്നു അന്ത്രെയോസിനോടു പറഞ്ഞു. അന്ത്രെയാസും, ഫിലിപ്പൊസുംകൂടെ ചെന്നു യേശുവിനോടു പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു ഉത്തരംപറഞ്ഞതു: മനുഷ്യപുത്രൻ തേജസ്കരിക്കപ്പെടുവാനുള്ള നാഴിക വന്നിരിക്കുന്നു. ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: കോതമ്പുമണി നിലത്തുവീണു ചാകുന്നില്ല എങ്കിൽ അതു തനിയേ ഇരിക്കും, ചത്തു എങ്കിലോ വളരെ വിളവുണ്ടാകും. തൻെറ ജീവനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ അതിനെ കളയും, ഇഹലോകത്തിൽ തൻെറ ജീവനെ പകെക്കുന്നവൻ അതിനെ നിത്യജീവന്നായി സൂക്ഷിക്കും. എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവൻ എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ; ഞാൻ ഇരിക്കുന്നേടത്തു എൻെറ ശുശ്രൂഷക്കാരനും ഇരിക്കും; എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവനെ പിതാവു മാനിക്കും. (യോഹ. 12: 20–26.)

10. ഒരു അമ്മ

സെബദിയുടെ മക്കളായ യാക്കോബിൻെറയും, യോഹന്നാൻെറയും അമ്മ പുത്രന്മാരുമായി യേശുവിൻെറ അടുക്കെ വന്നു നമസ്കരിച്ചു അവനോടു ഒരു അപേക്ഷ കഴിച്ചു. നിനക്കു എന്തു വേണം എന്നു അവൻ അവളോടു ചോദിച്ചു. അവൾ യേശുവിനോടു: ഈ എൻെറ പുത്രന്മാർ ഇരുവരും നിൻെറ രാജ്യത്തിൽ

ഒരുത്തൻ നിൻെറ വലത്തും ഒരുത്തൻ ഇടത്തും ഇരി
പ്പാൻ അരുളിച്ചെയ്യേണമെ എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു
ഉത്തരമായി യേശു: നിങ്ങൾ യാചിക്കുന്നതു ഇന്നതു
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; ഞാൻ കുടിപ്പാനിരിക്കു
ന്ന പാനപാത്രം കുടിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ
എന്നു ചോദിച്ചു. കഴിയും എന്നു് അവർ പറഞ്ഞു. അ
വൻ അവരോടു: എൻെറ പാനപാത്രം നിങ്ങൾ കുടി
ക്കും നിശ്ചയം; എങ്കിലും എൻെറ വലത്തും ഇടത്തും
ഇരിപ്പാൻ വരം നൽകുന്നതു എൻേറതല്ല; എൻെറ
പിതാവു ആർക്കു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നുവോ അവൎക്കു കിട്ടും
എന്നു പറഞ്ഞു. ശേഷം പത്തുപേർ അതു കേട്ടിട്ടു ആ
രണ്ടു സഹോദരന്മാരോടു നീരസപ്പെട്ടു. യേശുവോ അ
വരെ അടുക്കെ വിളിച്ചു: ജാതികളുടെ അധിപന്മാർ
അവരിൽ കർത്തൃത്വം ചെയ്യുന്നു എന്നും മഹത്തുക്കൾ
അവരുടെമേൽ അധികാരം നടത്തുന്നു എന്നും നി
ങ്ങൾ അറിയുന്നു. നിങ്ങളിൽ അങ്ങനെ അരുതു്; നിങ്ങ
ളിൽ മഹാനാകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനെല്ലാം നിങ്ങളുടെ
ശുശ്രൂഷക്കാരൻ ആകേണം. നിങ്ങളിൽ ഒന്നാമൻ ആകു
വാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ദാസൻ ആകേ
ണം. മനുഷ്യപുത്രൻ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യിപ്പാനല്ല, ശുശ്രൂഷി
പ്പാനും അനേകൎക്കുവേണ്ടി തൻെറ ജീവനെ മറുവില
യായി കൊടുപ്പാനും വന്നതുപോലെതന്നെ എന്നുപറ
ഞ്ഞു (മത്താ. 20:20-28.)

ഉപമകൾ

അദ്ധ്യായം 4

പ്രവചനം—"ഞാൻ ഉപമ പ്രസ്താവിപ്പാൻ വായ് തുറക്കും. ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ ഗൂഢമായതു ഉച്ചരിക്കും. സങ്കീ. 78: 2. മത്താ. 13: 35.

1. A. വിത്തിന്റെ കഥ

യേശു ഉപമകളാൽ അവരെ പലതും ഉപദേശിച്ചു, ഉപദേശത്തിൽ അവരോടു പറഞ്ഞതു. കേൾപ്പിൻ; വിതെക്കുന്നവൻ വിതെപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു. വിതെക്കുമ്പോൾ ചിലതു വഴിയരികെ വീണു; പറവകൾ വന്നു അതു തിന്നുകളഞ്ഞു. മറ്റു ചിലതു പാറസ്ഥലത്തു ഏറെ മണ്ണില്ലാത്തേടത്തു വീണു; മണ്ണിന്നു താഴ്ചയില്ലായ്കയാൽ ക്ഷണത്തിൽ മുളെച്ചുവന്നു: സൂര്യൻ ഉദിച്ചാറെ ചൂടു തട്ടി, വേരില്ലായ്കകൊണ്ടു ഉണങ്ങിപ്പോയി. മറ്റു ചിലതു മുള്ളിന്നിടയിൽ വീണു; മുള്ളു മുളെച്ചു വളൎന്നു അതിനെ ഞെരുക്കിക്കളഞ്ഞു; അതു വിളഞ്ഞതുമില്ല. മറ്റു ചിലതു നല്ല മണ്ണിൽ വീണിട്ടു മുളെച്ചുവളൎന്നു ഫലം കൊടുത്തു: മുപ്പതും അറുപതും നൂറും മേനി വിളഞ്ഞു. കേൾപ്പാൻ ചെവി ഉള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ. (മൎക്കൊ. 4: 2–9)

1. B. വ്യാഖ്യാനം

ഉപമയുടെ പൊരുളോ: വിത്തു ദൈവവചനം; വഴിയരികെയുള്ളവർ കേൾക്കുന്നവർ എങ്കിലും അവർ വിശ്വസിച്ചു രക്ഷിക്കപ്പെടാതിരിപ്പാൻ പിശാചു വന്നു അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു വചനം എടുത്തുകള

യുന്നു. പാറമേലുള്ളവരോ കേൾക്കുമ്പോൾ വചനം സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊള്ളുന്നവർ എങ്കിലും അവക്കു വേരില്ല; അവർ തല്ക്കാലം വിശ്വസിക്കയും പരീക്ഷാസമയത്തു പിൻവാങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്യുന്നു. മുള്ളിനിടയിൽ വീണതോ കേൾക്കുന്നവർ എങ്കിലും പോയി ചിന്തകളാലും, ധനത്താലും, സംസാരഭോഗങ്ങളാലും ഞെരുങ്ങി പൂർണ്ണമായി ഫലം കൊടുക്കാത്തവരത്രെ. നല്ല മണ്ണിലുള്ളതോ വചനം കേട്ടു ഗുണമുള്ള നല്ല ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു ക്ഷമയോടെ ഫലം കൊടുക്കുന്നവർ തന്നേ. (ലൂക്കൊ. 8: 11–15.)

2. കടുകുമണി

സ്വർഗ്ഗരാജ്യം കടുകുമണിയോടു സദൃശം; അതു ഒരു മനുഷ്യൻ എടുത്തു വയലിൽ ഇട്ടു. അതു എല്ലാ വിത്തിലും ചെറിയതു എങ്കിലും വളൎന്നു സസ്യങ്ങളിൽ ഏററവും വലുതായി, ആകാശത്തിലെ പറവകൾ വന്നു അതിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ വസിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം വൃക്ഷമായിത്തീൎന്നു. (മത്താ. 13: 31, 32.)

3 നിധി

സ്വർഗ്ഗരാജ്യം വയലിൽ ഒളിച്ചുവെച്ച നിധിയോടു സദൃശം. അതു ഒരു മനുഷ്യൻ കണ്ടു മറെച്ചിട്ടു, തന്റെ സന്തോഷത്താൽ ചെന്നു തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും വിററു ആ വയൽ വാങ്ങി. (മത്താ. 13: 44.)

4. മുത്തു

സ്വർഗ്ഗരാജ്യം നല്ല മുത്തു അന്വേഷിക്കുന്ന ഒരു വ്യാപാരിയോടു സദൃശം. അവൻ വിലയേറിയ ഒരു മ

ത്തു കണ്ടെത്തിയാറെ ചെന്നു തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും വിററു അതു വാങ്ങി. (മത്താ. 13:45, 46.)

5. ക്ഷമയെക്കുറിച്ചു

പത്രൊസ് യേശുവിൻെറ അടുക്കൽ വന്നു: കത്താവേ, സഹോദരൻ എത്ര വട്ടം എന്നോടു പിഴെച്ചാൽ ഞാൻ ക്ഷമിക്കണം? ഏഴുവട്ടം മതിയോ? എന്നു ചോദിച്ചു. യേശു അവനോടു: ഏഴുവട്ടമല്ല; ഏഴു എഴു പതു വട്ടം എന്നു ഞാൻ നിന്നോടുപറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തൻെറ ദാസന്മാരുമായി കണക്കു തീപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്ന ഒരു രാജാവിനോടു സദൃശം. അവൻ കണക്കു നോക്കിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ പതിനായിരം താലന്തു കടമ്പെട്ട ഒരുത്തനെ അവൻെറഅടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവന്നു വീട്ടുവാൻ വകയില്ലായ്കയാൽ അവൻെറ യജമാനൻ അവനെയും ഭാൎയ്യയെയും മക്കളെയും അവന്നുള്ളതു ഒക്കെയും വിററു കടംതീർപ്പാൻ കല്പിച്ചു. അതുകൊണ്ടു ആ ദാസൻ വീണു അവനെനമസ്കരിച്ചു: യജമാനനേ, എന്നോടു ക്ഷമതോന്നേണമേ; ഞാൻ സകലവും തന്നുതീക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ആ ദാസൻെറ യജമാനൻ മനസ്സലിഞ്ഞുഅവനെ വിട്ടയച്ചു കടവും ഇളെച്ചുകൊടുത്തു. ആ ദാസൻ പോകുമ്പോൾ തനിക്കു നൂറുവെള്ളിക്കാശു കടമ്പെട്ട ഒരു കൂട്ടുദാസനെ കണ്ടു തൊണ്ടെക്കു പിടിച്ചു ഞെക്കി: നിൻെറ കടം തീക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻെറ കൂട്ടുദാസൻ: എന്നോടു ക്ഷമ തോന്നേണമേ, ഞാൻ തന്നുതീക്കാം എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ അവൻ മനസ്സില്ലാതെ ഉടനെ ചെന്നു കടംവീട്ടുവോളം അവനെ തടവിൽ ആക്കിച്ചു. ഈ സംഭവിച്ചതു അവൻെറ കൂട്ടുദാസന്മാർ കണ്ടിട്ടു വളരെ ദുഃഖിച്ചു, ചെന്നു സംഭവിച്ചതു ഒക്കെ

യും യജമാനനെ ബോധിപ്പിച്ചു. യജമാനൻ അവനെ വിളിച്ചു: ദുഷ്ടദാസനേ, നീ എന്നോടു അപേക്ഷിക്കയാൽ ഞാൻ ആ കടം ഒക്കെയും ഇളെച്ചുതന്നുവല്ലോ. എനിക്കു നിന്നോടു കരുണ തോന്നിയതുപോലെ, നിനക്കു കൂട്ടുദാസനോടു കരുണ തോന്നേണ്ടതല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ യജമാനൻ കോപിച്ചു, അവൻ കടം ഒക്കെയും തീർക്കുവോളം അവനെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്നവരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു. നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ സഹോദരനോടു ഹൃദയപൂർവ്വം ക്ഷമിക്കാഞ്ഞാൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവു അങ്ങനെ തന്നെ നിങ്ങളോടും ചെയ്യും. (മത്താ.18: 21-35.)

6. ഒഴികഴിവുകൾ

കൂടെ പന്തിയിൽ ഇരുന്നവരിൽ ഒരുത്തൻ: ദൈവരാജ്യത്തിൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ എന്നു യേശുവിനോടു പറഞ്ഞു. അവനോടു യേശു പറഞ്ഞതു: ഒരു മനുഷ്യൻ വലിയോരു അത്താഴം ഒരുക്കി പലരെയും ക്ഷണിച്ചു. അത്താഴസമയത്തു അവൻ തന്റെ ദാസനെ അയച്ചു ആ ക്ഷണിച്ചവരോടു: എല്ലാം ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; വരുവിൻ എന്നു പറയിച്ചു. എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ഒഴികഴിവു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി; ഒന്നാമത്തവൻ അവനോടു: ഞാൻ ഒരു നിലം കൊണ്ടതിനാൽ അതു ചെന്നു കാണേണ്ടുന്ന ആവശ്യമുണ്ടു; എന്നോടു ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളേണം എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. മറ്റൊരുത്തൻ: ഞാൻ അഞ്ചേർ കാളയെ കൊണ്ടിട്ടുണ്ടു; അവയെ ശോധന ചെയ്വാൻ പോകുന്നു, എന്നോടു ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളേണം എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു; എന്നുപറഞ്ഞു. വേറൊരുത്തൻ: ഞാൻ ഇപ്പോൾ വിവാഹം കഴിച്ചിരിക്കുന്നു; വരുവാൻ കഴി

വില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. ദാസൻ മടങ്ങിവന്നു യജമാന
നോടു അറിയിച്ചു. അപ്പോൾവീട്ടുടയൻ കോപിച്ചു ദാ
സനോടു: നീ വേഗം പട്ടണത്തിലെ വീഥികളിലും, ഇ
ടത്തെരുക്കളിലും ചെന്നു ദരിദ്രന്മാർ, അംഗഹീനന്മാർ,
കുരുടന്മാർ, മുടന്തന്മാർ എന്നിവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരിക
എന്നു കല്പിച്ചു. പിന്നെ ദാസൻ; യജമാനനേ, കല്പി
ച്ചതു ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇനിയും സ്ഥലം ഉണ്ടു എന്നു പ
റഞ്ഞു. യജമാനൻ ദാസനോടു: നീ പെരുവഴികളിലും,
വേലികൾക്കരികെലും പോയി, എന്റെ വീടു നിറയേ
ണ്ടതിന്നു കണ്ടവരെ അകത്തുവരുവാൻ നിർബ്ബന്ധിക്ക.
ആ ക്ഷണിച്ച പുരുഷന്മാർ ആരും എന്റെ അത്താഴം
ആസ്വദിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. (ലൂക്കൊ. 14: 15–24)

7. നഷ്ടപ്പെട്ടതിനെ അന്വേഷിക്ക

ചുങ്കക്കാരും പാപികളും എല്ലാം യേശുവിന്റെ
വചനം കേൾപ്പാൻ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. അ
വൻ പാപികളെ കൈക്കൊണ്ടു അവരോടുകൂടെ ഭക്ഷി
ക്കുന്നു എന്നു പരീശന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും പറഞ്ഞുപിറു
പിറുത്തു. അവരോടു യേശു ഈ ഉപമ പറഞ്ഞു. നിങ്ങ
ളിൽ ഒരു ആൾക്കു നൂറു ആടുണ്ടു എന്നിരിക്കട്ടെ. അതിൽ
ഒന്നു കാണാതെപോയാൽ അവൻ തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പ
തിനെയും മരുഭൂമിയിൽ വിട്ടേച്ചു, ആ കാണാതെപോ
യതിനെ കണ്ടെത്തുംവരെ നോക്കി നടക്കാതിരിക്കു
മോ? കണ്ടു കിട്ടിയാൽ സന്തോഷിച്ചു ചുമലിൽ എ
ടുത്തു വീട്ടിൽ വന്നു സ്നേഹിതന്മാരെയും അയൽക്കാരെ
യും വിളിച്ചുകൂട്ടി: കാണാതെപോയ എന്റെ ആടി
നെ കണ്ടുകിട്ടിയതുകൊണ്ടു എന്നോടുകൂടെ സന്തോഷി
പ്പിൻ എന്നു അവരോടു പറയും. അങ്ങനെ തന്നേ

മാനസാന്തരംകൊണ്ടു ആവശ്യമില്ലാത്ത തൊണ്ണൂറെറാമ്പതു നീതിമാന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ളതിനെക്കാൾ മാനസാന്തരപ്പെടുന്ന ഒരു പാപിയെച്ചൊല്ലി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അധികം സന്തോഷം ഉണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

അല്ല, ഒരു സ്ത്രീക്കു പത്തു ദ്രഹ്മ ഉണ്ടു് എന്നിരിക്കട്ടെ; ഒരു ദ്രഹ്മ കാണാതെപോയാൽ അവൾ വിളക്കു കത്തിച്ചു വീടു അടിച്ചുവാരി അതു കണ്ടുകിട്ടുംവരെ സൂക്ഷ്മത്തോടെ അന്വേഷിക്കാതിരിക്കുമോ? കണ്ടുകിട്ടിയാൽ സ്നേഹിതമാരെയും, അയൽക്കാരത്തികളെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി: കാണാതെപോയ ദ്രഹ്മ കണ്ടുകിട്ടിയതുകൊണ്ടു എന്നോടുകൂടെ സന്തോഷിപ്പിൻ എന്നു പറയും. അങ്ങനെതന്നെ മാനസാന്തരപ്പെടുന്ന ഒരു പാപിയെക്കുറിച്ചു ദൈവദൂതന്മാരുടെ മദ്ധ്യേ സന്തോഷം ഉണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. (ലൂക്കൊ 15: 1–10.)

8. ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു

പിന്നെയും യേശു പറഞ്ഞതു: ഒരു മനുഷ്യനു രണ്ടു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ഇളയവൻ അപ്പനോടു: അപ്പാ, വസ്തുവിൽ എനിക്കു വരേണ്ടുന്ന പങ്കു തരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവർക്കു മുതൽ പകുത്തുകൊടുത്തു. ഏറെനാൾ കഴിയുംമുമ്പെ ഇളയമകൻ സകലവും സ്വരൂപിച്ചു ദൂരദേശത്തേക്കു യാത്രയായി, അവിടെ ദുർന്നടപ്പുകാരനായി ജീവിച്ചു വസ്തു നാനാവിധമാക്കിക്കളഞ്ഞു. എല്ലാം ചെലവഴിച്ചശേഷം ആ ദേശത്തു കഠിനക്ഷാമം ഉണ്ടായിട്ടു അവന്നു മുട്ടുവന്നുതുടങ്ങി. അവൻ ആ ദേശത്തിലെ പൌരന്മാരിൽ ഒരുത്തനെ ചെന്നു ആശ്രയിച്ചു; അവൻ അവ

ന്നെ തന്റെ വയലിൽ പന്നികളെ മേയ്പാൻ അയച്ചു. പന്നി തിന്നുന്ന വാളവര കൊണ്ടു വയറു നിറെപ്പാൻ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു എങ്കിലും ആരും അവന്നു കൊടുത്തില്ല. അപ്പോൾ സുബോധം വന്നിട്ടു അവൻ: എന്റെ അപ്പന്റെ എത്ര കൂലിക്കാർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു ശേഷിപ്പിക്കുന്നു; ഞാനോ വിശപ്പുകൊണ്ടു നശിച്ചു പോകുന്നു. ഞാൻ എഴുന്നേററു അപ്പന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടു: അപ്പാ, ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തോടും, നിന്നോടും പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇനി നിന്റെ മകൻ എന്ന പേരിന്നു ഞാൻ യോഗ്യനല്ല; നിന്റെ കൂലിക്കാരിൽ ഒരുത്തനെപ്പോലെ എന്നെ ആക്കേണമേ എന്നു പറയും എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവൻ എഴുന്നേററു അപ്പന്റെ അടുക്കൽ പോയി. ദൂരത്തുനിന്നു തന്നേ അപ്പൻ അവനെ കണ്ടു: മനസ്സലിഞ്ഞു ഓടി ച്ചെന്നു അവന്റെ കഴുത്തു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു അവനെ ചുംബിച്ചു. മകൻ അവനോടു: അപ്പാ, ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തോടും നിന്നോടും പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇനി നിന്റെ മകൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യനല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പൻ തന്റെ ദാസന്മാരോടു: വേഗം മേൽത്തരമായ അങ്കി കൊണ്ടുവന്നു ഇവനെ ധരിപ്പിപ്പിൻ; ഇവന്റെ കൈക്കു മോതിരവും, കാലിന്നു ചെരിപ്പും ഇടുവിപ്പിൻ. തടിപ്പിച്ച കാളക്കുട്ടിയെ കൊണ്ടുവന്നു അറുപ്പിൻ; നാം തിന്നു ആനന്ദിക്ക. ഈ എന്റെ മകൻ മരിച്ചവനായിരുന്നു, വീണ്ടും ജീവിച്ചു; കാണാതെപോയിരുന്നു; കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ ആനന്ദിച്ചുതുടങ്ങി. (ലൂക്കൊ 15: 11-24.)

9 മനുഷ്യന്റെ സ്നേഹമില്ലായ്മ

ആ മനുഷ്യന്റെ മൂത്തമകൻ വയലിലായിരുന്നു; അവൻ വന്നു വീട്ടിനോടു അടുത്തപ്പോൾ വാദ്യവും, നൃത്തഘോഷവും കേട്ടു, ബാല്യക്കാരിൽ ഒരുത്തനെ വിളിച്ചു: ഇതെന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ അവനോടു: നിന്റെ സഹോദരൻ വന്നു, നിന്റെ അപ്പൻ അവനെ സൗഖ്യത്തോടെ കിട്ടിയതുകൊണ്ടു തടിപ്പിച്ച കാളക്കുട്ടിയെ അറുത്തു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവൻ കോപിച്ചു, അകത്തു കടപ്പാൻ മനസ്സില്ലാതെ നിന്നു; അപ്പൻ പുറത്തുവന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. അവൻ അവനോടു: ഇത്രകാലമായി ഞാൻ നിന്നെ സേവിക്കുന്നു; നിന്റെ കല്പന ഒരിക്കലും ലംഘിച്ചിട്ടില്ല; എന്നാൽ എന്റെ ചങ്ങാതികളുമായി ആനന്ദിക്കേണ്ടതിന്നു നീ ഒരിക്കലും എനിക്കു ഒരു ആട്ടിൻകുട്ടിയെ തന്നിട്ടില്ല; വേശ്യമാരോടുകൂടെ നിന്റെ മുതൽ തിന്നുകളഞ്ഞ ഈ നിന്റെ മകൻ വന്നപ്പോഴക്കോ തടിപ്പിച്ച കാളക്കുട്ടിയെ അവന്നുവേണ്ടി അറുത്തുവല്ലൊ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അതിന്നു അവൻ അവനോടു: മകനേ, നീ എപ്പോഴും എന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ; എനിക്കുള്ളതെല്ലാം നിന്റേതു ആകുന്നു. നിന്റെ ഈ സഹോദരനോ മരിച്ചവനായിരുന്നു; വീണ്ടും ജീവിച്ചു; കാണാതെ പോയിരുന്നു; കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ആനന്ദിച്ചു സന്തോഷിക്കേണ്ടതാവശ്യമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. (ലൂക്കൊ 15:25-32.)

10 സ്വീകാര്യമായ പ്രാർത്ഥന

തങ്ങൾ നീതിമാന്മാരെന്നു ഉറെച്ചു മററുള്ളവരെ ധിക്കരിക്കുന്ന ചിലരെക്കുറിച്ചു അവൻ ഒരു ഉപമ പറ

ഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: രണ്ടു മനുഷ്യർ പ്രാൎത്ഥിപ്പാൻ ദൈവാലയത്തിൽ പോയി; ഒരുത്തൻ പറീശൻ, മററവൻ ചുങ്കക്കാരൻ. പറീശൻ നിന്നുകൊണ്ടു തന്നോടുതന്നെ: ദൈവമേ, പിടിച്ചുപറിക്കാർ, നീതികെട്ടവർ, വ്യഭിചാരികൾ മുതലായ ശേഷം മനുഷ്യരെപ്പോലെയോ ഈ ചുങ്കക്കാരനെപ്പോലെയോ ഞാൻ അല്ലായ്കയാൽ നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു. ആഴ്ചയിൽ രണ്ടുവട്ടം ഉപവസിക്കുന്നു; നേടുന്നതിൽ ഒക്കെയും പതാരം കൊടുത്തുവരുന്നു എന്നിങ്ങനെ പ്രാൎത്ഥിച്ചു. ചുങ്കക്കാരനൊ ദൂരത്തു നിന്നുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കുവാൻപോലും തുനിയാതെ മാറത്തടിച്ചു: ദൈവമേ, പാപിയായ എന്നോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ എന്നുപറഞ്ഞു. അവൻ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവനായി വീട്ടിലേക്കുപോയി; മററവൻ അങ്ങനെയല്ല. തന്നെത്താൻ ഉയൎത്തുന്നവനെല്ലാം താഴ്ത്തപ്പെടും; തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവനെല്ലാം ഉയൎത്തപ്പെടും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. (ലൂക്കൊ 18: 9-14.)

11 നിഷ്ഫലത

ഒരുത്തന്നു തന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ നട്ടിരുന്നോരു അത്തിവൃക്ഷം ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ അതിൽ ഫലം തിരഞ്ഞുവന്നു, കണ്ടില്ലതാനും. അവൻ തോട്ടക്കാരനോടു: ഞാൻ ഇപ്പോൾ മൂന്നുസംവത്സരമായി ഈ അത്തിയിൽ ഫലം തിരഞ്ഞുവരുന്നു, കാണുന്നില്ലതാനും; അതിനെ വെട്ടിക്കളക; അതു നിലത്തെ നിഷ്ഫലമാക്കുന്നതു എന്തിന്നു എന്നുപറഞ്ഞു. അതിന്നു തോട്ടക്കാരൻ: കൎത്താവേ, ഞാൻ അതിന്നു ചുററും കിളെച്ചു വളം ഇടുവോളം ഈ ആണ്ടുംകൂടെ നിൽ

ക്കട്ടെ. മേലാൽ കായിച്ചെങ്കിലോ—ഇല്ലെങ്കിൽ വെട്ടിക്കളയാം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. (ലൂക്കൊ 13: 6-9.)

12 കൂലിയും തൊഴിലും

സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ വേലക്കാരെ വിളിച്ചാക്കേണ്ടതിന്നു പുലർച്ചെക്കു പുറപ്പെട്ട വീട്ടുടയവനോടു സദൃശം. വേലക്കാരോടു അവൻ ദിവസത്തേക്കു ഓരോ വെള്ളിക്കാശു പറഞ്ഞൊത്തിട്ടു, അവരെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ അയച്ചു. മൂന്നാംമണിനേരത്തും പുറപ്പെട്ടു, മറ്റു ചിലർ ചന്തയിൽ മിനക്കെട്ടു നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു: നിങ്ങളും മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ പോകുവിൻ; ന്യായമായതു തരാം എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു; അവർ പോയി. അവൻ ആറാംമണിനേരത്തും ഒമ്പതാംമണിനേരത്തും ചെന്നു അങ്ങനെതന്നെ ചെയ്തു. പതിനൊന്നാംമണിനേരത്തും ചെന്നു, മറ്റു ചിലർ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു: നിങ്ങൾ ഇവിടെ പകൽ മുഴുവൻ മിനക്കെട്ടു നില്ക്കുന്നതു എന്തു് എന്നു ചോദിച്ചു. ഞങ്ങളെ ആരും കൂലിക്കു വിളിക്കായ്കകൊണ്ടത്രെ എന്നു അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ: നിങ്ങളും മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലേക്കു ചെല്ലുവിൻ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. സന്ധ്യയായപ്പോൾ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ ഉടയവൻ തന്റെ വിചാരകനോടു: വേലക്കാരെ വിളിച്ചു, പിമ്പന്മാർ തുടങ്ങി മുമ്പന്മാർവരെ അവർക്കു കൂലികൊടുക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ പതിനൊന്നാംമണിനേരത്തു വന്നവർ ചെന്നു ഓരോ വെള്ളിക്കാശുവാങ്ങി. മുമ്പന്മാർ വന്നപ്പോൾ തങ്ങൾക്കു അധികം കിട്ടും എന്നു നിരൂപിച്ചു; അവർക്കും ഓരോ വെള്ളിക്കാശു കിട്ടി. അതു വാങ്ങിട്ടു അവർ വീട്ടുടയവന്റെനേരെ പിറുപിറുത്തു: ഈ പിമ്പന്മാർ ഒരു മണിനേരം മാത്രം വേലചെയ്തിട്ടും നീ

അധ്വരെ പകലത്തെ ഭാരവും വെയിലും സഹിച്ച ഞങ്ങളോട്ട സമമാക്കിയല്ലോ എന്ന പറഞ്ഞു. അവരിൽ ഒരുത്തനോട്ട അവൻ ഉത്തരംപറഞ്ഞതു: സ്നേഹിതാ, ഞാൻ നിന്നോട്ട അന്യായം ചെയ്യുന്നില്ല; നീ എന്നോട്ട ഒരു പണം പറഞ്ഞൊത്തില്ലയോ? നിൻേറതു വാങ്ങി പൊയ്ക്കൊൾക; നിനക്കുതന്നതുപോലെ ഈ പിമ്പനും കൊടുപ്പാൻ എനിക്ക മനസ്സ്. എനിക്കുള്ളതിനെക്കൊണ്ട മനസ്സുപോലെ ചെയ്വാൻ എനിക്ക ന്യായമില്ലയോ? ഞാൻ നല്ലവനാകകൊണ്ട നിൻെറ കണ്ണു കടിക്കുന്നുവോ? ഇങ്ങനെ പിമ്പന്മാർ മുമ്പന്മാരും മുമ്പന്മാർ പിമ്പന്മാരും ആകും.(മത്താ 20: 1-16.)

13 ശരിയായ അൻസരണം

നിങ്ങൾക്ക എന്തുതോന്നുന്നു? ഒരു മനുഷ്യന്ന രണ്ട പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ ഒന്നാമത്തവൻെറ അടുക്കൽ ചെന്നു: മകനേ, ഇന്ന എൻെറമുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ പോയി വേല ചെയ്ക എന്ന പറഞ്ഞു. എനിക്ക മനസ്സില്ല എന്ന അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു; എങ്കിലും പിന്നത്തേതിൽ അനുതപിച്ച അവൻ പോയി. രണ്ടാമത്തവൻെറ അടുക്കൽ അവൻ ചെന്നു അങ്ങനെതന്നെ പറഞ്ഞപ്പോൾ: ഞാൻ പോകാം അപ്പാ എന്ന അവൻ ഉത്തരംപറഞ്ഞു; പോയില്ലതാനും. ഈ രണ്ടുപേരിൽ ആർ ആകുന്നു അപ്പൻെറ ഇഷ്ടം ചെയ്തതു്. ഒന്നാമത്തവൻ എന്ന അവർ പറഞ്ഞു. യേശു അവരോട്ട പറഞ്ഞതു: ചുങ്കക്കാരും വേശ്യമാരും നിങ്ങൾക്കുമുമ്പായി ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നു എന്ന സത്യമായിട്ട ഞാൻ നിങ്ങളോട്ട പറയുന്നു. (മത്താ 21: 28-31)

14 ഒരുങ്ങിയരിക്ക

സ്വർഗ്ഗരാജ്യംമണവാളനെ എതിരേല്പാൻ വിളക്ക എടുത്തുംകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ട പത്തു കന്യകമാരോടു സദൃശം ആകും. അവരിൽ അഞ്ചുപേർ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവരും അഞ്ചുപേർ ബുദ്ധിയുള്ളവരും ആയിരുന്നു. ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ വിളക്ക എടുത്തപ്പോൾ എണ്ണ എടുത്തില്ല. ബുദ്ധിയുള്ളവരോ വിളക്കോടുകൂടെ പാത്രത്തിൽ എണ്ണയും എടുത്തു. പിന്നെ മണവാളൻ താമസിക്കുമ്പോൾ എല്ലാവരും മയക്കം പിടിച്ചു ഉറങ്ങി. അർദ്ധരാത്രിക്കോ മണവാളൻ വരുന്നു; അവനെ എതിരേല്പാൻ പുറപ്പെടുവിൻ എന്നു ആർപ്പുവിളി ഉണ്ടായി. അപ്പോൾ കന്യകമാർ എല്ലാവരും എഴുന്നേററു വിളക്ക തെളിയിച്ചു. എന്നാൽ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ ബുദ്ധിയുള്ളവരോടു: ഞങ്ങളുടെ വിളക്ക കെട്ടുപോകുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ എണ്ണയിൽ കുറെ ഞങ്ങൾക്ക തരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. ബുദ്ധിയുള്ളവർ: ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും പോരാ എന്നു വരാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ വില്ക്കുന്നവരുടെ അടുക്കൽ പോയി വാങ്ങിക്കൊൾവിൻ എന്നു ഉത്തരംപറഞ്ഞു. അവർ വാങ്ങുവാൻ പോയപ്പോൾ മണവാളൻ വന്നു; ഒരുങ്ങിയിരുന്നവർ അവനോടുകൂടെ കല്യാണസദ്യയ്ക്കു ചെന്നു; വാതിൽ അടെക്കയും ചെയ്തു. അതിന്റെശേഷം മററെ കന്യകമാരും വന്നു: കർത്താവേ, കർത്താവേ, ഞങ്ങൾക്ക തുറക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു അവൻ: ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയുന്നില്ല എന്നു സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ആകയാൽ നാളും നാഴികയും നിങ്ങൾ അറിയായ്കകൊണ്ടു ഉണർന്നിരിപ്പിൻ. (മത്താ 25: 1-13.)

15 വരങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുക

ഒരു മനുഷ്യൻ പരദേശത്തു പോകുമ്പോൾ ദാസന്മാരെ വിളിച്ചു തന്റെ സമ്പത്തു അവരെ ഏല്പിച്ചു. ഒരുവനു അഞ്ചുതാലന്തു, ഒരുവനു രണ്ടു, ഒരുവനു ഒന്നു, ഇങ്ങനെ ഓരോരുത്തനു അവനവന്റെ പ്രാപ്തിപോലെ കൊടുത്തു യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. അഞ്ചുതാലന്തു ലഭിച്ചവൻ ഉടനെ ചെന്നു വ്യാപാരം ചെയ്തു വേറെ അ[illegible]ുതാലന്തു സമ്പാദിച്ചു. അങ്ങനെതന്നെ രണ്ടുതാല[illegible] ലഭിച്ചവൻവേറെരണ്ടുനേടി. ഒന്നുലഭിച്ചവനോപോ[illegible] നിലത്തു ഒരുകുഴികുഴിച്ചു യജമാനന്റെ ദ്രവ്യം മറ[illegible]വെച്ചു. വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം ആ ദാസ[illegible]ാരുടെ യജമാനൻ വന്നു അവരുമായി കണക്കുതീർത്തു. അഞ്ചുതാലന്തു ലഭിച്ചവൻ അടുക്കെവന്നു; വേറെ അഞ്ചുകൂടെ കൊണ്ടുവന്നു: യജമാനനേ, അഞ്ചുതാലന്തല്ലോ എന്നെ ഏല്പിച്ചതു, ഞാൻ അഞ്ചുതാലന്തുകൂടെ നേടിയിരിക്കുന്നു എന്നുപറഞ്ഞു, അതിന്നു യജമാനൻ: നന്നു, നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ദാസനേ, നീ അല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു; ഞാൻ നിന്നെ അധികത്തിന്നു വിചാരകനാക്കും; നിന്റെ യജമാനന്റെ സന്തോഷത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്ക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. രണ്ടുതാലന്തു ലഭിച്ചവനും അടുക്കെവന്നു: യജമാനനേ, രണ്ടുതാലന്തല്ലോ എന്നെഏല്പിച്ചതു, ഞാൻ രണ്ടുകൂടെ നേടിയിരിക്കുന്നു എന്നുപറഞ്ഞു. അതിന്നു യജമാനൻ: നന്നു, നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ദാസനേ, നീ അല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു; ഞാൻ നിന്നെ അധികത്തിന്നു വിചാരകനാക്കും; നിന്റെ യജമാനന്റെ സന്തോഷത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്ക എന്നു അവനോടുപറഞ്ഞു. ഒരുതാലന്തു ലഭിച്ചവനും അടുക്കെവന്നു: യജ

മാനനേ, നീ വിതെക്കാത്തേടത്തുനിന്നു കൊയ്യുകയും വിതറാത്തേടത്തുനിന്നു ചേൎക്കുകയും ചെയ്യുന്നകഠിനമനുഷ്യൻ എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞു; ഭയപ്പെട്ടു ചെന്നു നിന്റെ താലന്തു നിലത്തു മറെച്ചുവെച്ചു; നിന്റേതു ഇതാ, എടുത്തുകൊൾക എന്നുപറഞ്ഞു. അതിന്നു യജമാനൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ദുഷ്ടനും മടിയനും ആയ ദാസനേ, ഞാൻ വിതെക്കാത്തേടത്തുനിന്നു കൊയ്യുകയും, വിതറാത്തേടത്തുനിന്നു ചേൎക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നു നീ അറിഞ്ഞുവല്ലോ നീ എന്റെ ദ്രവ്യം പൊൻവാണിഭക്കാരെ ഏല്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നു; എന്നാൽ ഞാൻ വന്നു എന്റേതു പലിശയോടുകൂടെ വാങ്ങിക്കൊള്ളുമായിരുന്നു. ആ താലന്തു അവന്റെ പക്കൽനിന്നു എടുത്തു പത്തുതാലന്തുള്ളവന്നു കൊടുപ്പിൻ; അങ്ങനെ ഉള്ളവന്നു ഏവന്നും ലഭിക്കും; അവന്നു സമൃദ്ധിയും ഉണ്ടാകും; ഇല്ലാത്തവനോടോ ഉള്ളതുംകൂടെ എടുത്തുകളയും. എന്നാൽ കൊള്ളരുതാത്ത ദാസനെ ഏററവും പുറത്തുള്ള ഇരുട്ടിലേക്കു തള്ളിക്കളവിൻ; അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും. (മത്താ 25: 14-30.)

16 ജീവിതത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം

മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ തേജസ്സോടെ സകല വിശുദ്ധ ദൂതന്മാരുമായി വരുമ്പോൾ അവൻ തന്റെ തേജസ്സിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കും. സകല ജാതികളെയും അവന്റെമുമ്പിൽ കൂട്ടും; അവൻ അവരെ ഇടയൻ ചെമ്മരിയാടുകളെയും കോലാടുകളെയും തമ്മിൽ വേൎതിരിക്കുന്നതുപോലെ വേൎതിരിച്ചു, ചെമ്മരിയാടുകളെ തന്റെ വലത്തും കോലാടുകളെ ഇടത്തും നിറുത്തും രാജാവു തന്റെ വലത്തുള്ളവരോടു അ

ളിച്ചെയ്യും: എൻെറ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്ക പ്പെട്ടവരേ, വരുവിൻ, ലോകസ്ഥാപനംമുതൽ നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന രാജ്യം അവകാശമാക്കി കൊൾവിൻ. എനിക്കു വിശന്നു, നിങ്ങൾ ഭക്ഷിപ്പാൻ തന്നു; ദാഹിച്ചു, നിങ്ങൾ കുടിപ്പാൻതന്നു; ഞാൻ അതിഥിയായിരുന്നു നിങ്ങൾ എന്നെ ചേൎത്തുകൊണ്ടു; നഗ്നനായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ ഉടുപ്പിച്ചു; രോഗിയായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ കാണ്മാൻവന്നു; തടവിൽ ആയിരുന്നു, നിങ്ങൾ എൻെറ അടുക്കൽവന്നു. അതിനു നീതിമാന്മാർ അവനോടു: കൎത്താവേ, ഞങ്ങൾ എപ്പോൾ നിന്നെ വിശന്നുകണ്ടിട്ടു ഭക്ഷിപ്പാൻ തരികയോ, ദാഹിച്ചുകണ്ടിട്ടു കുടിപ്പാൻ തരികയോ ചെയ്തു? ഞങ്ങൾ എപ്പോൾ നിന്നെ അതിഥിയായി കണ്ടിട്ടു ചേൎത്തുകൊൾകയൊ, നഗ്നനായി കണ്ടിട്ടു ഉടുപ്പിക്കയൊ ചെയ്തു? നിന്നെ രോഗിയായിട്ടൊ തടവിലൊ എപ്പോൾ കണ്ടിട്ടു ഞങ്ങൾ നിൻെറ അടുക്കൽ വന്നു എന്നു ഉത്തരം പറയും. രാജാവു അവരോടു: എൻെറ ഈ ഏററവും ചെറിയ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരുത്തന്നു നിങ്ങൾ ചെയ്തേടത്തോളം എല്ലാം എനിക്കു ചെയ്തു എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു അരുളിച്ചെയ്യും.

പിന്നെ അവൻ ഇടത്തുള്ളവരോട്: ശപിക്കപ്പെട്ടവരേ, എന്നെ വിട്ടു പിശാചിന്നും അവൻെറ ദൂതന്മാൎക്കും ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യാഗ്നിയിലേക്കു പോകുവിൻ. എനിക്കു വിശന്നു, നിങ്ങൾ ഭക്ഷിപ്പാൻ തന്നില്ല; ദാഹിച്ചു, നിങ്ങൾ കുടിപ്പാൻ തന്നില്ല; അതിഥിയായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ ചേൎത്തുകൊണ്ടില്ല; നഗ്നനായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ ഉടുപ്പിച്ചില്ല; രോ

ഗിയും തടവില്പാ ആയിരുന്നു; നിങ്ങൾ എന്നെ കാണ്മാൻ വന്നില്ല എന്നു അരുളിച്ചെയ്യും.അതിന്നു അവർ: കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശക്കുന്നവനോ, ദാഹിക്കുന്നവനൊ, അതിഥിയോ, നഗ്നനോ, രോഗിയോ, തടവിലോ ആയി എപ്പോൾ കണ്ടു നിനക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാതിരുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറയും. അവൻ അവരോടു: ഈ ഏററവും ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തന്നു നിങ്ങൾ ചെയ്യാഞ്ഞേടത്തോളമെല്ലാം എനിക്കാകുന്നു ചെയ്യാഞ്ഞതു എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു ഉത്തരം അരുളും. ഇവർ നിത്യദണ്ഡനത്തിലേക്കും നീതിമാന്മാർ നിത്യ ജീവങ്കലേക്കും പോകും. (മത്താ 25: 31-46.)

അദ്ധ്യായം 5

പ്രവചനം—"സത്യമായി നമ്മുടെ രോഗങ്ങളെ അവൻ വഹിച്ചു. നമ്മുടെ വേദനകളെ അവൻ ചുമന്നു. യെശ, 53: 4.

1. പക്ഷവാതക്കാരൻ

യേശു കഫർന്നഹൂമിൽ ചെന്നു, അവൻ വീട്ടിൽ ഉണ്ടെന്നു ശ്രുതിയായി. ഉടനെ വാതിൽക്കൽപോലും ഇടമില്ലാത്തവണ്ണം പലരും വന്നുകൂടി, അവൻ അവരോടു തിരുവചനം പ്രസ്താവിച്ചു. അപ്പോൾനാലാൾ ഒരു പക്ഷവാതക്കാരനെ ചുമന്നു അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. പുരുഷാരംനിമിത്തം അവനോടു സമീപിച്ചുകൂടായ്കയാൽ അവൻ ഇരുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ മേൽപ്പുര പൊളിച്ചു തുറന്നു പക്ഷവാതക്കാരനെ കിടക്കയോടെ ഇറക്കിവച്ചു. യേശു അവരുടെ വിശ്വാസം കണ്ടിട്ടു പക്ഷവാതക്കാരനോടു: മകനേ, നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവിടെ ചില ശാസ്ത്രിമാർ ഇരുന്നു: ഇവൻ ഇങ്ങനെ ദൈവദൂഷണം പറയുന്നതു എന്തു്? ദൈവം ഒരുവനല്ലാതെപാപങ്ങളെമോചിപ്പാൻ കഴിയുന്നവൻ ആർഎന്നു ഹൃദയത്തിൽ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെഅവർ ഉള്ളിൽ ചിന്തിക്കുന്നതു് യേശുഉടനെമനസ്സിൽഗ്രഹിച്ചുഅവരോടു: നിങ്ങൾഹൃദയത്തിൽഇങ്ങനെചിന്തിക്കുന്നതു എന്തു്?പക്ഷവാതക്കാരനോടു നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതോ, എഴുന്നേറ്റു കിടക്ക എടുത്തു നടക്കഎന്നു പറയുന്നതോഏ

തുകുന്നു എളുപ്പം എന്നു ചോദിച്ചു. എന്നാൽ ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ മനുഷ്യപുത്രന്നു അധികാരം ഉണ്ടു് എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്നു അവൻ പക്ഷവാതക്കാരനോടു എഴുന്നേററു കിടക്ക എടുത്തു വീട്ടിലേക്കു പോക എന്നു ഞാൻ നിന്നോടുപറയുന്നു എന്നുപറഞ്ഞു. ഉടനെ അവൻ എഴുന്നേററു കിടക്ക എടുത്തു എല്ലാവരും കാൺകെ പുറപ്പെട്ടു; അതുകൊണ്ടു എല്ലാവരും വിസ്മയിച്ചു: ഇങ്ങനെ ഒരുനാളും കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി. (മക്കൊ. 2: 1–2)

2. കുഷ്ഠരോഗി

ഒരു കുഷ്ഠരോഗി യേശുവിൻെറ അടുക്കൽ വന്നു മുട്ടുകുത്തി: നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. യേശു മനസ്സലിഞ്ഞു കൈ നീട്ടി അവനെ തൊട്ടു: മനസ്സുണ്ടു്, ശുദ്ധമാക എന്നു പറഞ്ഞു ഉടനെ കുഷ്ഠം വിട്ടുമാറി അവന്നു ശുദ്ധിവന്നു. (മക്കൊ. 1:40–42.)

3. കാററും കടലും

സന്ധ്യയായപ്പോൾ: നാം അക്കരെക്കു പോക എന്നു യേശു ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു. അവർ പുരുഷാരത്തെ വിട്ടു, അവൻ പടകിൽ ഇരുന്നപാടെ അവനെ കൊണ്ടുപോയി, മററു ചെറുപടകുകളും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ വലിയ ചുഴലിക്കാററു ഉണ്ടായി; പടകിൽ തിര തള്ളി കയറുകകൊണ്ടു അതു മുങ്ങുമാറായി. യേശു അമരത്തു തലയണവെച്ചു ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു, അവർ അവനെ ഉണർത്തി: ഗുരോ, ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നതിൽ നിനക്കു വിചാരമില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു എഴുന്നേററു കാററിനെ ശാസിച്ചു, കടലിനോടു: അനങ്ങാതിരിക്ക, അടങ്ങുക എന്നു പറഞ്ഞു; കാററു അമർന്നു, വലിയ ശാന്തത ഉണ്ടായി.

പിന്നെ അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ഭീരുക്കൾ ആകുവാൻ എന്തു്? നിങ്ങൾക്കു ഇപ്പോഴും വിശ്വാസമില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ വളരെ ഭയപ്പെട്ടു: കാററും കടലുംകൂടെ ഇവനെ അനുസരിക്കുന്നുവല്ലോ; ഇവൻ ആർ എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. (മൎക്കൊ. 4: 35-41.)

4. അശുദ്ധാത്മാവു ബാധിച്ചവൻ

യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും കടലിന്റെ അക്കരെ ഗദരദേശത്തു എത്തി. പടകിൽനിന്നു ഇറങ്ങിയ ഉടനെ അശുദ്ധാത്മാവുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ കല്ലറകളിൽനിന്നു വന്നു അവനെ എതിരേററു. അവന്റെ പാർപ്പു കല്ലറകളിൽ ആയിരുന്നു; ആൎക്കും അവനെ ചങ്ങലകൊണ്ടുപോലും ബന്ധിച്ചുകൂടാഞ്ഞു. പലപ്പോഴും അവനെ വിലങ്ങും ചങ്ങലയുംകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചിട്ടും അവൻ ചങ്ങല വലിച്ചുപൊട്ടിച്ചും വിലങ്ങു ഉരുമ്മി ഒടിച്ചും കളഞ്ഞു; ആൎക്കും അവനെ അടക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവൻ രാവും പകലും കല്ലറകളിലും മലകളിലും ഇടവിടാതെ നിലവിളിച്ചും തന്നെത്താൻ കല്ലുകൊണ്ടു ചതെച്ചുംപോന്നു.—അവൻ യേശുവിനെ ദൂരത്തുനിന്നു കണ്ടിട്ടു ഓടിച്ചെന്നു അവനെ നമസ്കരിച്ചു. അവൻ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു: യേശുവേ, മഹോന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രാ, എനിക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു്? ദൈവത്താണ, എന്നെ ദണ്ഡിപ്പിക്കരുതേ, എന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. "അശുദ്ധാത്മാവെ, ഈ മനുഷ്യനെവിട്ടു പുറപ്പെട്ടു പോക" എന്നു യേശു കല്പിച്ചിരുന്നു. നിന്റെ പേർ എന്തു് എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചതിന്നു: എന്റെ പേർ ലെഗ്യോൻ; ഞങ്ങൾ പലർ ആകുന്നു എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു...അവിടെ മലയരികെ ഒരു വലിയ പന്നിക്കൂട്ടം

മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ പന്നികളിൽ കടക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങളെ അയക്കേണം എന്നു അവർ അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ അനുവാദം കൊടുത്തു;... ..ലെഗ്യോൻ ഉണ്ടായിരുന്ന ഭൂതഗ്രസ്തൻ വസ്ത്രം ധരിച്ചു സുബോധംപൂണ്ടു യേശുവിന്റെ കാൽക്കൽ ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു. യേശു അവിടെനിന്നു പടകു ഏറുമ്പോൾ ഭൂതഗ്രസ്തനായിരുന്നവൻ താനും കൂടെ പോരട്ടെ എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. യേശു അവനെ അനുവദിക്കാതെ: നിന്റെ വീട്ടിൽ നിനക്കുള്ളവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു, കർത്താവു നിനക്കു ചെയ്തതു ഒക്കെയും നിന്നോടു കരുണ കാണിച്ചതും പ്രസ്താവിക്ക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. (മർക്കൊ. 5: 1-13, 15, 18, 19.)

5. അയ്യായിരത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതു്.

യേശു വലിയ പുരുഷാരത്തെ കണ്ടു അവരിൽ മനസ്സലിഞ്ഞു അവരുടെ രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കി. വൈകുന്നേരം ആയപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: ഈ സ്ഥലം മരുഭൂമിയല്ലോ; നേരവും വൈകി; പുരുഷാരം ഗ്രാമങ്ങളിൽ പോയി ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കൊള്ളേണ്ടതിന്നു അവരെ പറഞ്ഞയക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു: അവർ പോകുവാൻ ആവശ്യമില്ല; നിങ്ങൾ അവൎക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ അവനോടു: അഞ്ചു അപ്പവും രണ്ടുമീനും അല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കു ഇവിടെ ഒന്നും ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അതു ഇങ്ങു കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. പിന്നെ പുരുഷാരം പുല്ലിന്മേൽ ഇരിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. ആ അഞ്ചു അപ്പവും രണ്ടു മീനും എടുത്തു സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കി വാഴ്ത്തി, അപ്പം നുറുക്കി, ശിഷ്യന്മാരുടെ പക്കലും, ശിഷ്യന്മാർ പുരുഷാരത്തിന്നും കൊടുത്തു. എല്ലാവരും തിന്നു തൃപ്തരായി; ശേഷിച്ച കഷണം പന്ത്രണ്ടുകൊട്ട നിറച്ചെട്ടു

ണ്ണു. തിന്നവരോ സ്ത്രീകളെയും പൈതങ്ങളെയും കൂടാതെ ഏകദേശം 5000 പുരുഷന്മാർ ആയിരുന്നു. (മത്താ. 14: 14-21.)

6. ബാലയെ ഉയിർപ്പിച്ചു, വ്യാധി സുഖമാക്കി, ബാലനെ ഉയിർപ്പിച്ചു.

പള്ളിപ്രമാണികളിൽ യായീറൊസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരുത്തൻ വന്നു യേശുവിൻെറ കാൽക്കൽ വീണു: എൻെറ കുഞ്ഞുമകൾ അത്യാസന്നത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു; അവൾ രക്ഷപെട്ടു ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു നീ വന്നു അവളുടെമേൽ കൈ വെക്കേണമെ എന്നു വളരെ അപേക്ഷിച്ചു. യേശു അവനോടുകൂടെ പോയി, വലിയ പുരുഷാരവും പിൻചെന്നു അവനെ തിക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരമായിട്ടു രക്തസ്രവമുള്ളവളായി പല വൈദ്യന്മാരാലും ഏറിയോന്നു സഹിച്ചു തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും ചെലവഴിച്ചിട്ടും ഒട്ടും ഭേദം വരാതെ ഏററവും പരവശയായി തീർന്നിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീ യേശുവിൻെറ വർത്തമാനം കേട്ടു: അവൻെറ വസ്ത്രം എങ്കിലും തൊട്ടാൽ ഞാൻ രക്ഷപ്പെടും എന്നു പറഞ്ഞു പുരുഷാരത്തിൽകൂടി പുറകിൽ വന്നു അവൻെറ വസ്ത്രം തൊട്ടു. ക്ഷണത്തിൽ അവളുടെ രക്തസ്രവം നിന്നു; ബാധ മാറി താൻ സ്വസ്ഥയായി എന്നു അവൾ ശരീരത്തിൽ അറിഞ്ഞു. ഉടനെ യേശു തങ്കൽനിന്നു ശക്തി പുറപ്പെട്ടു എന്നു ഉള്ളിൽ അറിഞ്ഞിട്ടു പുരുഷാരത്തിൽ തിരിഞ്ഞു, എൻെറവസ്ത്രം തൊട്ടതു ആർ എന്നു ചോദിച്ചു...സ്ത്രീ തനിക്കു സംഭവിച്ചതു അറിഞ്ഞിട്ടു ഭയപ്പെട്ടും വിറെച്ചുംകൊണ്ടു വന്നു അവൻെറ മുമ്പിൽ വീണു വസ്തുത ഒക്കെയും അവനോടു പറഞ്ഞു. യേശു അവളോടു: മകളേ, നിൻെറവിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷി

ച്ചിരിക്കുന്നു, സമാധാനത്തോടെ പോയി ബാധ ഒഴി ഞ്ഞു സ്വസ്ഥയായിരിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ പള്ളിപ്രമാണിയുടെ വീട്ടിൽനിന്നു ആൾ വന്നു: നിന്റെ മകൾ മരിച്ചുപോയി; ഗുരുവിനെ ഇനി അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നതു എന്തിന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു ആ വാക്കു കാര്യമാക്കാതെ പള്ളിപ്രമാണിയോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ, വിശ്വസിക്കമാത്രം ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞു. പത്രൊസും, യാക്കോബും, യോഹന്നാനും അല്ലാതെ മററാരും തന്നോടുകൂടെ ചെല്ലുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. പള്ളിപ്രമാണിയുടെ വീട്ടിൽ വന്നാറെ, അകത്തു കടന്നു, എല്ലാവരെയും പുറത്താക്കി കുട്ടിയുടെ അപ്പനെയും അമ്മയേയും തന്നോടുകൂടെയുള്ളവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു കുട്ടി കിടക്കുന്ന ഇടത്തുചെന്നു. കുട്ടിയുടെ കൈക്കു പിടിച്ചു, ബാലെ, എഴുന്നേൽക്ക എന്നു നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ബാല ഉടനെ എഴുന്നേററു നടന്നു. അവൾക്കു പന്ത്രണ്ടു വയസ്സായിരുന്നു; അവർ അത്യന്തം വിസ്മയിച്ചു. (മക്കൊ. 5: 22–30, 33–42.)

യേശു നയിൻ എന്ന പട്ടണത്തിലേക്കു പോകുമ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരും വളരെ പുരുഷാരവും കൂടെ പോയി. അവൻ പട്ടണത്തിന്റെ വാതിലോടു അടുത്തപ്പോൾ മരിച്ചുപോയ ഒരുത്തനെ പുറത്തു കൊണ്ടുവരുന്നു; അവൻ അമ്മെക്കു ഏകജാതനായ മകൻ; അവളോ വിധവയായിരുന്നു. പട്ടണത്തിലെ ഒരു വലിയ പുരുഷാരവും അവളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവളെ കണ്ടിട്ടു കർത്താവു മനസ്സലിഞ്ഞു അവളോടു: കരയേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അടുത്തുചെന്നു മഞ്ചം തൊട്ടു, ചുമക്കുന്നവർ നിന്നു. ബാല്യക്കാരാ, എഴ

നോൽക്ക എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു യേ
ശു പറഞ്ഞു. മരിച്ചവൻ എഴുന്നേറ്റു ഇരുന്നുസംസാരി
പ്പാൻ തുടങ്ങി; അവൻ അവനെ അമ്മയ്ക്കു ഏല്പിച്ചു
കൊടുത്തു. എല്ലാവർക്കും ഭയം പിടിച്ചു: ഒരു വലിയ
പ്രവാചകൻ നമ്മുടെ ഇടയിൽ എഴുന്നേററിരിക്കുന്നു;
ദൈവം തൻെറ ജനത്തെ സന്ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിച്ചു. (ലൂക്കൊ. 7: 11
–16.)

7. ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിച്ചതു്

ബഥാന്യയിലെ മറിയയുടേയും അവളുടെ സ
ഹോദരിയായ മാർത്തയുടെയും സഹോദരനായ ലാസർ
ദീനമായിക്കിടന്നു. ആ സഹോദരിമാർ യേശുവിൻെറ
അടുക്കൽ ആളയച്ചു് കർത്താവേ, നിനക്കു പ്രിയനായ
വൻ ദീനമായിക്കിടക്കുന്നു, എന്നു പറയിച്ചു. യേശു
അതു കേട്ടിട്ടു: ഈ ദീനം മരണത്തിന്നായിട്ടല്ല, ദൈവ
പുത്രൻ മഹത്വപ്പെടേണ്ടതിനു ദൈവത്തിൻെറ മഹ
ത്വത്തിന്നായിട്ടത്രേ എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു മാർത്തയെ
യും അവളുടെ സഹോദരിയെയും ലാസറിനെയും സ്നേ
ഹിച്ചു. എന്നിട്ടും അവൻ ദീനമായിക്കിടക്കുന്നു എന്നു
കേട്ടാറെ താൻ അന്നു ഇരുന്ന സ്ഥലത്തു രണ്ടു ദിവസം
പാർത്തു. അതിൻെറശേഷം യേശു തൻെറ ശിഷ്യന്മാ
രോടു: ലാസർ മരിച്ചുപോയി; ഞാൻ അവിടെ ഇല്ലാ
ഞ്ഞതുകൊണ്ടു നിങ്ങളെ വിചാരിച്ചു സന്തോഷിക്കുന്നു;
നിങ്ങൾ വിശ്വസിപ്പാൻ ഇടയാകുമല്ലോ; നാം അ
വൻെറ അടുക്കൽ പോക എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശു അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ ലാസറിനെ
കല്ലറയിൽവെച്ചിട്ടു നാലു ദിവസമായി എന്നു അറി
ഞ്ഞു. മാർത്തയേയും മറിയയേയും സഹോദരനെക്കുറിച്ച

ആശ്വസിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു പല യഹൂദന്മാരും അവരു ടെ അടുക്കൽ വന്നിരുന്നു. യേശു വരുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടു മാൎത്ത അവനെ എതിരേല്പാൻ ചെന്നു, മറിയയോ വീട്ടിൽ ഇരുന്നു. മാൎത്ത് യേശുവിനോടു: കൎത്താവേ, നീ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ സഹോദരൻ മരിക്കയില്ലായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും നീ ദൈവത്തോടു എന്തു അപേക്ഷിച്ചാലും ദൈവം നിനക്കു തരും എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവളോടു: നിന്റെ സഹോദരൻ ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്ക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. മാൎത്ത അവനോടു: ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവൻ ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്ക്കും എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു- യേശു അവളോടു: ഞാൻ തന്നേ പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും ആകുന്നു. എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ മരിച്ചാലും ജീവിക്കും: ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ആരും ഒരുനാളും മരിക്കയില്ല ഇതു നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു- അവൾ അവനോടു: ഉവ്വ, കൎത്താവേ, ലോകത്തിൽ വരുവാനുള്ള ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു നീ തന്നെ എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു പോയി തന്റെ സഹോദരിയായ മറിയയെ സ്വകാൎയ്യമായി വിളിച്ചു: ഗുരു വന്നിട്ടുണ്ടു; നിന്നെ വിളിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൾ കേട്ട ഉടനെ എഴുന്നേററു യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു. അവന്റെ കാല്ക്കൽ വീണു: കൎത്താവേ നീ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ സഹോദരൻ മരിക്കയില്ലായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൾ കരയുന്നതും അവളോടുകൂടെവന്ന യഹൂദന്മാർ കരയുന്നതും യേശു കണ്ടിട്ടു ഉള്ളം നൊന്തു കലങ്ങി. അവനെ വെച്ചതു എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചു. കൎത്താവേ വന്നു കാൺക എന്നു അവർ അവനോടു പറ

ഞ്ഞു യേശു കണ്ണുനീർ വാൎത്തു യേശു പിന്നെയും ഉ
ള്ളം നൊന്തു കല്ലറയ്ക്കൽ എത്തി. അതു ഒരു ഗുഹ ആ
യിരുന്നു ഒരു കല്ലും അതിന്മേൽ വെച്ചിരുന്നു. കല്ലു
നീക്കുവിൻ എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. മരിച്ചവന്റെ സ
ഹോദരിയായ മാൎത്ത: കൎത്താവേ, നാററം വെച്ചുതുട
ങ്ങി; നാലുദിവസമായല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു യേശു അ
വളോടു: വിശ്വസിച്ചാൽ നീ ദൈവത്തിന്റെ മഹ
ത്വം കാണും എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറഞ്ഞില്ലയോ
എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ കല്ലു നീക്കി. യേശു മേലോട്ടു
നോക്കി, പിതാവേ നീ എന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടതി
നാൽ ഞാൻ നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു, നീ എപ്പോഴും
എന്റെ അപേക്ഷ കേൾക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞി
രിക്കുന്നു. എങ്കിലും നീ എന്നെ അയച്ചു എന്നു ചുററും
നിൽക്കുന്ന പുരുഷാരം വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു അവരു
ടെ നിമിത്തം ഞാൻ പറയുന്നു എന്നുപറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ
പറഞ്ഞിട്ടു യേശു: ലാസരേ; പുറത്തുവരിക; എന്നു ഉ
റക്കെ വിളിച്ചു. മരിച്ചവൻ പുറത്തുവന്നു, അവന്റെ
കാലും കയ്യും ശീലകൊണ്ടു കെട്ടിയും മുഖം രൂമാൽ
കൊണ്ടു മൂടിയും ഇരുന്നു. അവന്റെ കെട്ടഴിപ്പിൻ;
അവൻ പോകട്ടെ എന്നു യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു.
(യോഹ. 11:1,3-6,14-15, 17-29,32-35,38-44.)

8 പിറവികുരുടനെ സൗഖ്യമാക്കുന്നതു്

യേശു കടന്നുപോകുമ്പോൾ പിറവിയിലെ കുരു
ടനായൊരു മനുഷ്യനെ കണ്ടു. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
അവനോടു, റബ്ബി, ഇവൻ കുരുടനായി പിറക്കത്തക്ക
വണ്ണം ആർ പാപം ചെയ്തു. ഇവനെങ്കിലും ഇ
വന്റെ അമ്മയപ്പന്മാരെങ്കിലും പാപം ചെയ്തിട്ടല്ല,
ദൈവപ്രവൃത്തി അവനിൽ വെളിവാകേണ്ടതിന്നത്രെ

എന്നെ അയച്ചവന്റെ പ്രവൃത്തി ഞാൻ പകൽ ഉള്ളേടത്തോളം നാം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ആൎക്കും പ്രവൎത്തിപ്പാൻ കൂടാത്ത രാത്രിവരുന്നു; ഞാൻ ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു യേശു നിലത്തു തുപ്പി തുപ്പൽകൊണ്ടു ചേറുണ്ടാക്കി, ചേറു അവന്റെ കണ്ണിന്മേൽ പൂശി: നീ ചെന്നു ശിലോഹാം കുളത്തിൽ കഴുകുക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു...അവൻ പോയി കഴുകി, കണ്ണു കാണുന്നവനായി മടങ്ങിവന്നു. (യോഹ 9: 1-7.)

9 ബൎത്തിമായി

യേശു ശിഷ്യന്മാരോടും വലിയ പുരുഷാരത്തോടും കൂടെ യെരീഹോവിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ തിമായിയുടെ മകനായ ബൎത്തിമായി എന്ന കുരുടനായ ഒരു ഭിക്ഷക്കാരൻ വഴിയരികെ ഇരുന്നിരുന്നു. നസറായനായ യേശു എന്നു കേട്ടിട്ടു അവൻ: ദാവീദുപുത്രാ, യേശുവേ, എന്നോടു കരുണതോന്നേണമേ എന്നു നിലവിളിച്ചുതുടങ്ങി. മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ പലരും അവനെ ശാസിച്ചിട്ടും: ദാവീദുപുത്രാ, എന്നോടു കരുണതോന്നേണമേ എന്നു അവൻ ഏററവും അധികം നിലവിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അപ്പോൾ യേശു നിന്നു: അവനെ വിളിപ്പിൻ, എന്നു പറഞ്ഞു. ധൈൎയ്യപ്പെടുക, എഴുന്നേൽക്ക. നിന്നെ വിളിക്കുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു കുരുടനെ വിളിച്ചു. അവൻ തന്റെ പുതപ്പു ഇട്ടുംകളഞ്ഞു ചാടിയെഴുന്നേററു യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. യേശു അവനോടു: ഞാൻ നിനക്കു എന്തു ചെയ്തുതരേണമെന്നു നീ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നുചോദിച്ചതിന്നു: റബ്ബൂനി, എനിക്കു കാഴ്ച പ്രാപിക്കേണമെ

ന്നു കുരുടൻ അവനോടു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു: പോക; നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ അവൻ കാഴ്ചപ്രാപിച്ചു യാത്രയിൽ അവനെ അനുഗമിച്ചു. മൎക്കൊ 10: 46–52.

10 അംഗഹീനൻ

യെരൂശലേമിൽ ആട്ടുവാതിൽക്കൽ ബേഥെസ്ദാ എന്നു എബ്രായപേരുള്ള ഒരു കുളം ഉണ്ടു; അതിന്നു അഞ്ചു മണ്ഡപം ഉണ്ടു. അവയിൽ വ്യാധിക്കാർ, കുരുടർ, മുടന്തർ, ക്ഷയരോഗികൾ ഇങ്ങനെ വലിയോരു കൂട്ടം [വെള്ളത്തിന്റെ ഇളക്കം കാത്തുകൊണ്ടു] കിടന്നിരുന്നു. [അതതു സമയത്തു ഒരു ദൂതൻ കുളത്തിൽ ഇറങ്ങി വെള്ളം കലക്കും; വെള്ളം കലങ്ങിയശേഷം ആദ്യം ഇറങ്ങുന്നവൻ ഏതു വ്യാധിപിടിച്ചവനായിരുന്നാലും അവന്നു സൗഖ്യംവരും] എന്നാൽ മുപ്പത്തെട്ടു ആണ്ടു രോഗം പിടിച്ചു കിടന്നോരു മനുഷ്യൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ കിടക്കുന്നതു യേശു കണ്ടു, ഇങ്ങനെ ഏറിയ കാലമായിരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞു; നിനക്കു സൗഖ്യമാകുവാൻ മനസ്സുണ്ടോ എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. രോഗി അവനോടു: യജമാനനേ, വെള്ളം കലങ്ങുമ്പോൾ എന്നെ കുളത്തിൽ ആക്കുവാൻ എനിക്കാരും ഇല്ല; ഞാൻ തന്നെ ചെല്ലുമ്പോൾ മറ്റൊരുത്തൻ എനിക്കു മുമ്പായി ഇറങ്ങുന്നു എന്നു ഉത്തരംപറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു: എഴുന്നേറ്റു നിന്റെ കിടക്ക എടുത്തു നടക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ ആ മനുഷ്യൻ സൗഖ്യമായി കിടക്ക എടുത്തു നടന്നു. (യോഹ 5: 2–9.)

11 കുഷ്ഠരോഗികൾ

യേശു യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്ര ചെയ്കയിൽ

ശമൎയ്യെക്കും ഗലീലെക്കും നടുവിൽകൂടി കടക്കുമ്പോൾ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലുന്നേരം കുഷ്ഠരോഗികളായ പത്തു പുരുഷന്മാർ അവനു എതിൎപ്പെട്ടു അകലെ നിന്നു കൊണ്ടു: യേശു, നായകാ, ഞങ്ങളോടു കരുണയുണ്ടാകേണമെ എന്നു ഉറക്കെ പറഞ്ഞു. അവൻ അവരെ കണ്ടിട്ടു: നിങ്ങൾ പോയി പുരോഹിതന്മാൎക്കു നിങ്ങളെ തന്നേ കാണിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; പോകയിൽ തന്നേ അവർ ശുദ്ധരായ്തീൎന്നു. അവരിൽ ഒരുത്തൻ തനിക്കു സൌഖ്യംവന്നതുകണ്ടു ഉച്ചത്തിൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തികൊണ്ടു മടങ്ങിവന്നു അവന്റെ കാൽക്കൽ കവിണ്ണുവീണു, അവനു നന്ദിപറഞ്ഞു,അവനോശമൎയ്യക്കാരൻആയിരുന്നു. പത്തുപേർ ശുദ്ധരായിത്തീൎന്നില്ലയോ? ഒമ്പതുപേർ എവിടെ? ഈ അന്യജാതിക്കാരനല്ലാതെ ദൈവത്തിന്നു മഹത്വംകൊടുപ്പാൻ മടങ്ങിവന്നവരായി ആരെയും കാണുന്നില്ലല്ലോ എന്നു യേശു പറഞ്ഞിട്ടു അവനോടു: എഴുന്നേറ്റുപൊയ്ക്കൊൾക; നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുപറഞ്ഞു. (ലൂക്കൊ 17: 11-19.)

പ്രഭാഷണങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം 6

"ഇവൻ എൻെറ പ്രിയപുത്രൻ... ഇവന്നു ചെവികൊടുപ്പിൻ" മത്താ 17:5.

യേശു പുരുഷാരത്തെ കണ്ടാറെ മലമേൽ കയറി. അവൻ ഇരുന്നാശേഷം ശിഷ്യന്മാർ അടുക്കൽവന്നു. അവൻ തിരുവായ്മൊഴിഞ്ഞു അവരോടു ഉപദേശിച്ചതെന്തെന്നാൽ:—മത്താ 5: 1–2.

1) അനുഗ്രഹീതർ

1 ആത്മാവിൽ ദരിദ്രരായവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളതു്.

2 ദുഃഖിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർക്കു ആശ്വാസം ലഭിക്കും.

3 സൗമ്യതയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ ഭൂമിയെ അവകാശമാക്കും.

4 നീതിക്കു വിശന്നു ദാഹിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർക്കു തൃപ്തിവരും.

5 കരുണയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർക്കു കരുണ ലഭിക്കും.

6 ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ ദൈവത്തെ കാണും.

7 സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ ദൈവത്തിൻെറ പുത്രന്മാരെന്നു വിളിക്കപ്പെടും.

8 നീതിനിമിത്തം ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളതു.

9 എൻെറനിമിത്തം നിങ്ങളെ പഴിക്കയും ഉപദ്ര
വിക്കയും നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു എല്ലാ തിന്മയും
കളവായി പറകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾ
ഭാഗ്യവാന്മാർ; സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പ്ര
തിഫലം വലുതാകകൊണ്ടു സന്തോഷിച്ചുല്ല
സിപ്പിൻ. മത്താ 5: 3–12.

2) പ്രയോജനപ്പെട്ടവർ

നിങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ ഉപ്പാകുന്നു. ഉപ്പു കാരമില്ലാതെ പോയാൽ അതിന്നു എന്തൊന്നുകൊണ്ടു രസം വരുത്താം? പുറത്തു കളഞ്ഞിട്ടു മനുഷ്യർ ചവിട്ടുവാനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിന്നും പിന്നെ കൊള്ളുന്നതല്ല.

നിങ്ങൾ ലോകത്തിൻെറ വെളിച്ചമാകുന്നു; മലമേൽ ഇരിക്കുന്ന പട്ടണം മറഞ്ഞിരിപ്പാൻ പാടില്ല. വിളക്കു കത്തിച്ചു പറയിൻകീഴല്ല തണ്ടിന്മേലത്രെ വെക്കുന്നതു; അപ്പോൾ അതു വീട്ടിലുള്ള എല്ലാവർക്കും പ്രകാശിക്കുന്നു. അങ്ങനെതന്നെ മനുഷ്യർ നിങ്ങളുടെ നല്ല പ്രവൃത്തികളെ കണ്ടു, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ വെളിച്ചം അവരുടെ മുമ്പിൽ പ്രകാശിക്കട്ടെ. മത്താ 5: 13–16

3) രമ്യമായിരിക്ക

കൊല ചെയ്യരുതു എന്നും ആരെങ്കിലും കൊല ചെയ്താൽ ന്യായവിധിക്കു യോഗ്യനാകും എന്നും പൂർവ്വന്മാരോടു അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സഹോദരനോടു കോപിക്കുന്നവനെല്ലാം ന്യായവിധിക്കു യോഗ്യനാകും;

നിസ്സാരാ എന്നു പറഞ്ഞാലോ ന്യായാധിപസഭയുടെ മുമ്പിൽനിൽക്കേണ്ടിവരും. സഹോദരനോടു മൂഢാ എന്നു പറഞ്ഞാലൊ അഗ്നിനരകത്തിന്നു യോഗ്യനാകും. ആകയാൽ നിന്റെ വഴിപാടു യാഗപീഠത്തിങ്കൽ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ സഹോദരന്നു നിന്റെനേരെ വല്ലതും ഉണ്ടെന്നു അവിടെവെച്ചു ഓൎമ്മവന്നാൽ, നിന്റെ വഴിപാടു അവിടെ യാഗപീഠത്തിന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചേച്ചു, ഒന്നാമതു ചെന്നു സഹോദരനോടു നിരന്നുകൊൾക; പിന്നെ വന്നു നിന്റെ വഴിപാടു കഴിക്ക. (മത്താ. 5: 21–24.)

4) വിശുദ്ധി

വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു എന്നു അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഞാനൊ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സ്ത്രീയെ മോഹിക്കേണ്ടതിന്നു അവളെ നോക്കുന്നവനെല്ലാം ഹൃദയംകൊണ്ടു അവളോടു വ്യഭിചാരം ചെയ്തുപോയി. എന്നാൽ വലങ്കണ്ണു നിനക്കു ഇടൎച്ച വരുത്തുന്നു എങ്കിൽ അതിനെ ചൂന്നെടുത്തു എറിഞ്ഞുകളക; നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും നരകത്തിൽ വീഴുന്നതിനെക്കാൾ നിന്റെ അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നു നശിക്കുന്നതു നിനക്കു പ്രയോജനം അത്രേ. വലങ്കൈ നിനക്കു ഇടൎച്ച വരുത്തുന്നു എങ്കിൽ അതിനെ വെട്ടി എറിഞ്ഞുകളക; നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും നരകത്തിൽ പോകുന്നതിനെക്കാൾ അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നു നശിക്കുന്നതു നിനക്കു പ്രയോജനമത്രെ. (മത്താ. 5: 27–30.)

മനുഷ്യനിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതത്രെ മനുഷ്യനെ അശുദ്ധനാക്കുന്നതു്; അകത്തുനിന്നു മനുഷ്യരുടെ ഹൃദ

യത്തിൽനിന്നുതന്നേ, ദുശ്ചിന്ത, വ്യഭിചാരം, പരസംഗം കൊലപാതകം, മോഷണം, അത്യാഗ്രഹം, ദുഷ്ടത, ചതി,ദുഷ്കാമം,വിടക്കകണ്ണു, ദൂഷണം, അഹങ്കാരം, മൂഢത എന്നിവപുറപ്പെടുന്നു ഈ ദോഷങ്ങൾ എല്ലാം അകത്തുനിന്നുപുറപ്പെട്ടു മനുഷ്യനെ അശുദ്ധനാക്കുന്നു. മാക്കൊ. 7:20-23.

5 പരമാർത്ഥത

കള്ളസത്യം ചെയ്യരുതു എന്നും സത്യം ചെയ്തതു കത്താവിന്നു നിവൎത്തിക്കേണമെന്നും പൂർവ്വന്മാരോടു അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: അശേഷം സത്യം ചെയ്യരുത്; സ്വർഗ്ഗത്തെക്കൊണ്ടു അരുതു, അതു ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനം; ഭൂമിയെക്കൊണ്ടു അരുതു, അതു അവന്റെ പാദപീഠം; യെരുശലേമിനെക്കൊണ്ടു അരുതു, അതു മഹാരാജാവിന്റെ നഗരം. നിന്റെ തലയെക്കൊണ്ടും സത്യം ചെയ്യരുതു; ഒരു രോമവും വെളുപ്പിപ്പാനോ, കറുപ്പിപ്പാനൊ നിനക്കു കഴികയില്ലല്ലോ. നിങ്ങളുടെ വാക്കു ഉവ്വ. ഉവ്വ എന്നും ഇല്ല, ഇല്ല എന്നും ആയിരിക്കട്ടെ; ഇതിൽ അധികമായതു ദുഷ്ടനിൽനിന്നുവരുന്നു. മത്താ. 5: 33-37.

അത്യല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തനായവൻ അധികത്തിലും വിശ്വസ്തൻ; അത്യല്പത്തിൽ നീതികെട്ടവൻ അധികത്തിലും നീതികെട്ടവൻ. നിങ്ങൾ അനീതിയുള്ള മമ്മോനിൽ വിശ്വസ്തരായില്ല എങ്കിൽ സത്യമായതു നിങ്ങളെ ആർ ഭരമേല്പിക്കും? അന്യമായതിൽ വിശ്വസ്തരായില്ല എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു സ്വന്തമായതു ആർ തരും? രണ്ടു യജമാനന്മാരെ സേവിപ്പാൻ ഒരു

ഭൃത്യനും കഴികയില്ല; അവൻ ഒരുവനെ പകെച്ചു മററവനെ സ്നേഹിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ ഒരുത്തനോടു പററിച്ചേൎന്നു മററവനെ നിരസിക്കും. നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തെയും മമ്മോനെയും സേവിപ്പാൻ കഴികയില്ല. ലൂക്കൊ. 16: 10-13.

നല്ല വൃക്ഷം ഒക്കെയും നല്ല ഫലം കായ്ക്കുന്നു; ആകാത്ത വൃക്ഷമോ ആകാത്ത ഫലം കായ്ക്കുന്നു. നല്ല വൃക്ഷത്തിന്നു ആകാത്തഫലവും ആകാത്തവൃക്ഷത്തിന്നു നല്ലഫലവും കായ്പാൻ കഴികയില്ല. നല്ലഫലം കായ്ക്കാത്ത വൃക്ഷം ഒക്കെയും വെട്ടി തീയിൽ ഇടുന്നു. ആകയാൽ അവരുടെ ഫലത്താൽ നിങ്ങൾ അവരെ തിരിച്ചറിയും. എന്നോടു കൎത്താവേ, കൎത്താവേ, എന്നു പറയുന്നവൻ ഏവനുമല്ല, സ്വൎഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ അത്രേ സ്വൎഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു് (മത്താ. 7: 17-21.)

സൎപ്പസന്തതികളേ, നിങ്ങൾ ദുഷ്ടരായിരിക്കെ നല്ലതു സംസാരിപ്പാൻ എങ്ങനെ കഴിയും? ഹൃദയം നിറഞ്ഞുകവിയുന്നതിൽ നിന്നല്ലോ വായ് സംസാരിക്കുന്നതു്. മത്താ. 12: 34.

6. നിസ്സ്വാൎത്ഥത

കണ്ണിന്നുപകരം കണ്ണും, പല്ലിന്നുപകരം പല്ലും, എന്നു അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു, ദുഷ്ടനോടു എതിൎക്കരുതു; നിന്നെ വലത്തെ ചെകിട്ടത്തു അടിക്കുന്നവന്നു മറേറതും തിരിച്ചുകാണിക്ക. നിന്നോടു വ്യവഹരിച്ചു നിന്റെ വസ്ത്രം എടുപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവന്നു നിന്റെ പുതപ്പും വിട്ടുകൊടുക്ക. ഒരുത്തൻ നിന്നെ ഒരുനാഴിക വഴി പോകു

വാൻ നിർബന്ധിച്ചാൽ രണ്ടു അവനോടുകൂടെ പോക. നിന്നോടു യാചിക്കുന്നവന്നു കൊടുക്ക; വായിപ്പ വാങ്ങുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനെ ഒഴിഞ്ഞുകളയരുതു്. (മത്താ. 5: 38-42.)

ഒരുത്തൻ എൻെറ പിന്നാലെ വരുവാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ചു, തൻെറ ക്രൂശു എടുത്തു എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ. ആരെങ്കിലും തൻെറ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ അതിനെ കളയും; എൻെറ നിമിത്തം ആരെങ്കിലും തൻെറ ജീവനെ കളഞ്ഞാൽ അതിനെ കണ്ടെത്തും. ഒരു മനുഷ്യൻ സർവ്വലോകവും നേടീട്ടും തൻെറ ജീവനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ അവന്നു എന്തു പ്രയോജനം? (മത്താ. 16: 24-26.)

നിങ്ങളിൽ മഹാൻ ആകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരനാകേണം. നിങ്ങളിൽ ഒന്നാമനാകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ദാസനാകേണം. (മത്താ. 20: 26-27.)

നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും വിട്ടുപിരിയുന്നില്ല എങ്കിൽ അവന്നു എൻെറ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല. (ലൂക്കൊ. 14: 33.)

7 സ്നേഹം

കൂട്ടുകാരനെ സ്നേഹിക്ക എന്നും ശത്രുവിനെ പകെക്ക എന്നും അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവൎക്കുവേണ്ടി പ്രാൎത്ഥിപ്പിൻ; സ്വൎഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്നു പുത്രന്മാരായി തീരേണ്ടതിന്നുതന്നെ; അവൻ ദുഷ്ടന്മാരുടെമേലും നല്ലവരുടെമേലും തൻെറ

സൂൎയ്യനെ ഉദിപ്പിക്കയും, നീതിമാന്മാരുടെമേലും നീതി കെട്ടവരുടെമേലും മഴ പെയ്യിക്കയും ചെയ്യുന്നുവല്ലൊ. നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു പ്രതിഫലം? ചുങ്കക്കാരും അങ്ങിനെതന്നെ ചെയ്യുന്നില്ലയോ? സഹോദരന്മാരെ മാത്രം വന്ദനം ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ എന്തു വിശേഷം ചെയ്യുന്നു? ജാതികളും അങ്ങിനെതന്നെ ചെയ്യുന്നില്ലയോ? ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവു സൽഗുണപൂർണ്ണൻ ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും സൽഗുണപൂൎണ്ണരാകുവിൻ. മത്താ. 5:43-48.

മനുഷ്യർ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യേണം എന്നു നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതൊക്കെയും നിങ്ങൾ അവർക്കും ചെയ്യിൻ മത്താ· 7: 12.

ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കേണം എന്നാകുന്നു എന്റെ കല്പന. യോഹ. 15: 12.

നിന്റെ ദൈവമായ കൎത്താവിനെ നീ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും, പൂൎണ്ണാത്മാവോടും, പൂൎണ്ണമനസ്സോടും, പൂൎണ്ണശക്തിയോടും കൂടെ സ്നേഹിക്കേണം. കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെ തന്നേ സ്നേഹിക്കേണം. മൎക്കൊ. 12: 30-31.

8 നീതിപ്രവൃത്തികൾ

മനുഷ്യർ കാണേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ നീതിയെ അവരുടെ മുമ്പിൽ ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിപ്പിൻ; അല്ലാഞ്ഞാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ പക്കൽ നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലമില്ല. മത്താ 6:1.

ദാനധൎമ്മങ്ങൾ

ഭിക്ഷകൊടുക്കുമ്പോൾ മനുഷരാൽ മാനം ലഭിപ്പാൻ പള്ളികളിലും വീഥികളിലും കപടഭക്തി

ക്കാർചെയ്യുന്നതുപോലെ നിന്റെ മുമ്പിൽകാഹളം ഊതിക്കരുതു്; അവർക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടിപ്പോയി എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. നീയോ ഭിക്ഷ കൊടുക്കുമ്പോൾ നിന്റെ ഭിക്ഷ രഹസ്യത്തിലായിരിക്കേണ്ടതിന്നു വലംകൈ ചെയ്യുന്നതു എന്തു എന്നു ഇടങ്കൈ അറിയരുതു്. രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവു നിനക്കുപ്രതിഫലം തരും. മത്താ. 6: 2-4.

പ്രാർത്ഥന

നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ കപടഭക്തിക്കാരെപ്പോലെ ആകരുതു്; അവർ മനുഷ്യർക്കു വിളങ്ങേണ്ടതിന്നു പള്ളികളിലും തെരുക്കോണുകളിലും നിന്നുകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു; അവർക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടിപ്പോയി എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. നീയോ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അറയിൽ കടന്നു വാതിൽ അടെച്ചു രഹസ്യത്തിലുള്ള നിന്റെ പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്ക. രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവു നിനക്കു പ്രതിഫലം തരും.

പ്രാർത്ഥിക്കയിൽ നിങ്ങൾ ജാതികളെപ്പോലെ ജല്പനം ചെയ്യരുതു; അതിഭാഷണത്താൽ ഉത്തരം കിട്ടും എന്നല്ലോ അവർക്കു തോന്നുന്നതു്. അവരോടു തുല്യരാകരുതു്; നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ളതു ഇന്നതെന്നു നിങ്ങൾ യാചിക്കും മുമ്പെ നിങ്ങളുടെ പിതാവു അറിയുന്നുവല്ലൊ. മത്താ. 6: 5-8.

നിങ്ങൾ ഈവണ്ണം പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ:—സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമേ; നിന്റെ രാജ്യംവരേണമേ; നിന്റെ ഇഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആ

കേണമേ; ഞങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ള ആഹാരം ഇന്നു തരേണമേ; ഞങ്ങളുടെ കടക്കാരോടു ഞങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങളെ ഞങ്ങളോടും ക്ഷമിക്കേണമേ; ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ കടത്താതെ, ദുഷ്ടങ്കൽനിന്നു ഞങ്ങളെ വിടുവിക്കേണമേ. രാജ്യവും ശക്തിയും, മഹത്വവും എന്നേക്കും നിനക്കുള്ളതല്ലോ. നിങ്ങൾ മനുഷ്യരോടു അവരുടെ പിഴകളെ ക്ഷമിച്ചാൽ, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു നിങ്ങളോടും ക്ഷമിക്കും. നിങ്ങൾ മനുഷ്യരോടു പിഴകളെ ക്ഷമിക്കാഞ്ഞാലോ നിങ്ങളുടെ പിതാവു നിങ്ങളുടെ പിഴകളെയും ക്ഷമിക്കയില്ല. മത്താ. 6:9-15.

യാചിപ്പിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും; അന്വേഷിപ്പിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും; മുട്ടുവിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു തുറക്കും. യാചിക്കുന്ന ഏവനും ലഭിക്കുന്നു; അന്വേഷിക്കുന്നവൻ കണ്ടെത്തുന്നു; മുട്ടുന്നവന്നു തുറക്കും. മകൻ അപ്പം ചോദിച്ചാൽ അവന്നു കല്ലുകൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യൻ നിങ്ങളിൽ ആരുള്ളു? മീൻ ചോദിച്ചാൽ അവന്നു പാമ്പിനെ കൊടുക്കുമോ? അങ്ങനെ ദോഷികളായ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു നല്ലദാനങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നു എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു തന്നോടു യാചിക്കുന്നവർക്കു നന്മ എത്ര അധികം കൊടുക്കും. മത്താ. 7: 7-11.

തങ്കപ്രമാണം. മനുഷ്യർ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യേണം എന്നു നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതു ഒക്കെയും നിങ്ങൾ അവർക്കും ചെയ്വിൻ; ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകന്മാരും ഇതുതന്നെ. മത്താ. 7: 12.

ഉപവാസം. ഉപവസിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ കപടഭക്തിക്കാരെപ്പോലെ വാടിയമുഖം കാണിക്കരുതു്; അവർ ഉപവസിക്കുന്നതു മനുഷ്യർക്കു വിളങ്ങേണ്ടതിന്നു മുഖം വിരൂപമാക്കുന്നു; അവർക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടിപ്പോയി എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. നീയോ ഉപവസിക്കുമ്പോൾ നിൻെറ ഉപവാസം മനുഷ്യർക്കല്ല രഹസ്യത്തിലുള്ള നിൻെറ പിതാവിന്നു വിളങ്ങേണ്ടതിന്നു തലയിൽ എണ്ണതേച്ചു മുഖം കഴുകുക. രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിൻെറ പിതാവു നിനക്കു പ്രതിഫലം തരും. മത്താ. 6: 16–18.

9 ദ്രവ്യാഗ്രഹം

പുഴുവും തുരുമ്പും കെടുക്കയും കള്ളന്മാർ തുരന്നു മോഷ്ടിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഈ ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ നിക്ഷേപം സ്വരൂപിക്കരുതു് പുഴുവും തുരുമ്പും കെടുക്കാതെയും കള്ളന്മാർ തുരന്നു മോഷ്ടിക്കാതെയുമിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിക്ഷേപം സ്വരൂപിച്ചു കൊൾവിൻ. നിൻെറ നിക്ഷേപം ഉള്ളേടത്തു നിൻെറ ഹൃദയവും ഇരിക്കും.

ശരീരത്തിൻെറ വിളക്കു കണ്ണാകുന്നു; കണ്ണു ചൊവ്വുള്ളതെങ്കിൽ നിൻെറ ശരീരം മുഴുവനും പ്രകാശിതമായിരിക്കും. കണ്ണു കേടുള്ളതെങ്കിലോ നിൻെറ ശരീരം മുഴുവനും ഇരുണ്ടതായിരിക്കും; എന്നാൽ നിന്നിലുള്ള വെളിച്ചം ഇരുട്ടായാൽ ഇരുട്ടു എത്ര വലിയതു്? മത്താ. 6: 19–23.

10 ആകുലചിന്ത.

ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു്: എന്തു തിന്നും, എന്തു കുടിക്കും, എന്നു നിങ്ങളുടെ ജീവന്നായിക്കൊ

ണ്ടും, എന്തു ഉടുക്കും എന്നു ശരീരത്തിന്നായിക്കൊണ്ടും വിചാരപ്പെടരുതു; ആഹാരത്തെക്കാൾ ജീവനും, ഉടുപ്പിനെക്കാൾ ശരീരവും വലുതല്ലെയൊ? ആകാശത്തിലെ പറവകളെ നോക്കുവിൻ; അവ വിതെക്കുന്നില്ല, കൊയ്യുന്നില്ല, കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെക്കുന്നതുമില്ല; എങ്കിലും സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു അവയെ പുലൎത്തുന്നു; അവയെക്കാൾ നിങ്ങൾ ഏററം വിശേഷതയുള്ളവരല്ലയോ? വിചാരപ്പെടുന്നതിനാൽ തൻെറ നീളത്തോടു ഒരു മുഴം കൂട്ടുവാൻ നിങ്ങളിൽ ആർക്കു കഴിയും?

ഉടുപ്പിനെക്കുറിച്ചു വിചാരപ്പെടുന്നതും എന്തു്? വയലിലെ താമര എങ്ങനെ വളരുന്നു എന്നു നിരൂപിപ്പിൻ; അവ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നില്ല, നൂല്ക്കുന്നതുമില്ല. എന്നാൽ ശലോമോൻപോലും തൻെറ സർവ്വമഹത്വത്തിലും ഇവയിൽ ഒന്നിനോളം ചമഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. ഇന്നുള്ളതും, നാളെ അടുപ്പിൽ ഇടുന്നതുമായ വയലിലെ പുല്ലിനെ ദൈവം ഇങ്ങനെ ചമയിക്കുന്നു എങ്കിൽ, അല്പവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങളെ എത്ര അധികം. ആകയാൽ നാം എന്തു തിന്നും എന്തു കുടിക്കും എന്തു ഉടുക്കും എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ വിചാരപ്പെടരുതു്. ഈവക ഒക്കെയും ജാതികൾ അന്വേഷിക്കുന്നു; സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു ഇതൊക്കെയും നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യം എന്നു അറിയുന്നുവല്ലോ. മുമ്പെ അവൻെറ രാജ്യവും നീതിയും അന്വേഷിപ്പിൻ; അതോടുകൂടെ ഇതൊക്കെയും നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും. അതുകൊണ്ടു നാളേക്കായി വിചാരപ്പെടരുതു; നാളത്തെ ദിവസം തനിക്കായി വിചാരപ്പെടുമല്ലൊ; അതതുദിവസത്തിന്നു അന്നന്നത്തെ ദോഷംമതി. മത്താ. 6: 25-34.

11 രണ്ടുതരക്കാർ

(1) വിധിപറയുന്നവർ. നിങ്ങൾ വിധിക്കപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടുതിന്നു വിധിക്കരുതു്. നിങ്ങൾ വിധിക്കുന്ന വിധിയാൽ നിങ്ങളെയും വിധിക്കും; നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവിനാൽ നിങ്ങൾക്കും അളന്നുകിട്ടും. എന്നാൽ സ്വന്തകണ്ണിലെ കോൽ ഓൎക്കാതെ സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ കരടു നോക്കുന്നതു എന്തു്? അല്ല, സ്വന്ത കണ്ണിൽ കോൽ ഇരിക്കെ നീ സഹോദരനോടു: നില്ല, നിന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു കരടു എടുത്തുകളയട്ടെ എന്നു പറയുന്നതു എങ്ങനെ? കപടഭക്തിക്കാരാ, മുമ്പേ സ്വന്തകണ്ണിൽനിന്നു കോൽ എടുത്തുകളക; പിന്നെ സഹോദരന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു കരടു എടുത്തുകളവാൻ വെടിപ്പായി കാണും. മത്താ. 7: 1–5.

(2) രണ്ടുവഴി. ഇടുക്കുവാതിലൂടെ അകത്തു കടപ്പിൻ, നാശത്തിലേക്കു പോകുന്ന വാതിൽ വീതിയുള്ളതും വഴി വിശാലവും അതിൽകൂടി കടക്കുന്നവർ അനേകരും ആകുന്നു. ജീവങ്കലേക്കു പോകുന്ന വാതിൽ ഇടുക്കവും വഴി ഞെരുക്കവുമുള്ളതു്, അതു കണ്ടെത്തുന്നവർ ചുരുക്കമത്രേ. മത്താ. 7: 13–14.

(3) വേഷധാരികൾ. കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; അവർ ആടുകളുടെ വേഷം പൂണ്ടു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നു; അകമെയോ കടിച്ചുകീറുന്ന ചെന്നായ്ക്കൾ ആകുന്നു. അവരുടെ ഫലങ്ങളാൽ നിങ്ങൾക്കു അവരെ തിരിച്ചറിയാം; മുള്ളുകളിൽനിന്നു മുന്തിരിപ്പഴവും, ഞെരിഞ്ഞിലുകളിൽനിന്നു അത്തിപ്പഴവും പറിക്കുമാറുണ്ടോ? നല്ലവൃക്ഷം ഒക്കെയും നല്ലഫലം കായ്ക്കുന്നു; ആകാത്തവൃക്ഷമോ ആകാത്തഫലം കായ്ക്കുന്നു. നല്ല വൃക്ഷത്തിന്നു ആകാത്തഫലവും, ആ

കാത്തവൃക്ഷത്തിന്നു നല്ലഫലവും കായ്പാൻ കഴികയില്ല. നല്ലഫലം കായ്ക്കാത്ത വൃക്ഷം ഒക്കെയും വെട്ടി തീയിൽ ഇടുന്നു. ആകയാൽ അവരുടെ ഫലത്താൽ നിങ്ങൾ അവരെ തിരിച്ചറിയും.

എന്നോടു കർത്താവേ, കർത്താവേ, എന്നു പറയുന്നവൻ ഏവനുമല്ല, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവനത്രെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു്. മത്താ. 7: 15-21.

(4) ശരിയായ അടിസ്ഥാനം. എന്റെ ഈ വചനങ്ങളെ കേട്ടു ചെയ്യുന്നവൻ ഒക്കെയും പാറമേൽ വീടു പണിത ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യനോടു തുല്യനാകുന്നു. വന്മഴ ചൊരിഞ്ഞു നദികൾ പൊങ്ങി കാററു അടിച്ചു. ആ വീട്ടിന്മേൽ അലെച്ചു, അതു പാറമേൽ അടിസ്ഥാനമുള്ളതാകയാൽ വീണില്ല. എന്റെ ഈ വചനങ്ങളെ കേട്ടു ചെയ്യാത്തവൻ ഒക്കെയും മണലിന്മേൽ വീടു പണിത മനുഷ്യനോടു തുല്യനാകുന്നു. വന്മഴ ചൊരിഞ്ഞു നദികൾ പൊങ്ങി കാററു അടിച്ചു ആ വീട്ടിന്മേൽ അലെച്ചു, അതു വീണു; അതിന്റെ വീഴ്ച വലിയതായിരുന്നു. മത്താ. 7: 24-27.

(5) ഉപചാരം. നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു ഉപചാരം കിട്ടും? പാപികളും തങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുന്നുവല്ലൊ. നിങ്ങൾക്കു നന്മ ചെയ്യുന്നവർക്കു നന്മ ചെയ്താൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു ഉപചാരം കിട്ടും? പാപികളും അങ്ങിനെ തന്നേ ചെയ്യുന്നുവല്ലൊ. മടക്കി വാങ്ങിക്കൊള്ളാമെന്നു നിങ്ങൾ ആശിക്കുന്നവർക്കു കടംകൊടുത്താൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു കിട്ടും? പാപികളും കുറയാതെ മടക്കിവാങ്ങേണ്ടതിന്നു പാപികൾക്കു കടം കൊടു

ക്കുന്നുവല്ലൊ. നിങ്ങളോ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ; അവർക്കു നന്മ ചെയ്വിൻ; ഒന്നും പകരം ഇച്ഛിക്കാതെ കടം കൊടുപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വളരെ ആകും; നിങ്ങൾ അത്യുന്നതന്റെ മക്കൾ ആകും; അവൻ നന്ദികെട്ടവരോടും ദുഷ്ടന്മാരോടും ദയാലുവല്ലൊ. അങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ പിതാവു മനസ്സലിവുള്ളവൻ ആകുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും മനസ്സലിവുള്ളവരാകുവിൻ......

വിട്ടുവിപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളെയും വിട്ടുവിക്കും. കൊടുപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കും കിട്ടും; അമർത്തി കുലുക്കി കവിയുന്നോരു നല്ല അളവു നിങ്ങളുടെ മടിയിൽ തരും. നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവിനാൽ നിങ്ങൾക്കും അളന്നുകിട്ടും. (ലൂക്കൊ. 6: 32-36,38)

(12) സംപൂർണ്ണത.

നിങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവു സൽഗുണപൂർണ്ണൻ ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും സൽഗുണപൂർണ്ണരാകുവിൻ. (മത്താ. 5: 48.)

1) പരിപൂർണ്ണ പരമാർത്ഥത. നിങ്ങളുടെ വാക്കു ഉവ്വ, ഉവ്വ എന്നും ഇല്ല, ഇല്ല എന്നും ആയിരിക്കട്ടെ. ഇതിൽ അധികമായതു ദുഷ്ടനിൽനിന്നുവരുന്നു. (മത്താ. 5: 37) അത്യല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തനായവൻ അധികത്തിലും വിശ്വസ്തൻ; അത്യല്പത്തിൽ നീതികെട്ടവൻ അധികത്തിലും നീതികെട്ടവൻ. (ലൂക്കൊ. 16: 10.) നിങ്ങൾ പിശാചെന്ന പിതാവിന്റെ മക്കൾ;... അവൻ ഭോഷ്കു പറയുന്നവനും അതിന്റെ അപ്പനും ആകുന്നു. (യോഹ. 8: 44.)

2) പരിപൂർണ്ണവിശുദ്ധി. സത്യത്താൽ അവരെ വിശുദ്ധീകരിക്കേണമെ; നിന്റെ വചനം സത്യമാകുന്നു. (യോഹ. 17: 17.) മനുഷ്യനിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന

ത്തു അത്രെ മനുഷ്യനെ അശുദ്ധനാക്കുന്നതു്....മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു തന്നേ ദുശ്ചിന്ത, വ്യഭിചാരം, ദുഷ്ക്കാമം എന്നിവ പുറപ്പെടുന്നു. (മൎക്കൊ. 7: 20-22.) സ്ത്രീയെ മോഹിക്കേണ്ടതിന്നു് അവളെ നോക്കുന്നവൻ എല്ലാം ഹൃദയംകൊണ്ടു അവളോടു വ്യഭിചാരം ചെയ്തുപോയി. (മത്താ. 5: 28.)

3) പൂൎണ്ണനിസ്സ്വാൎത്ഥത. ഒരുത്തൻ എന്റെ പിന്നാലെ വരുവാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ചു, തന്റെ ക്രൂശു് എടുത്തു എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ. ആരെങ്കിലും തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ അതിനെ കളയും. (മത്താ. 16: 24)

4) പൂൎണ്ണസ്നേഹം. നിങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കേണം എന്നു പുതിയോരു കല്പന ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു; ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും തമ്മിൽതമ്മിൽസ്നേഹിക്കേണം എന്നു തന്നെ. നിങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്റെ ശിഷ്യന്മാരെന്നു എല്ലാവരും അറിയും. (യോഹ. 13: 34-35.)

(13) **ജീവവെള്ളം.**

യെരൂശലേമിൽ യെഹൂദന്മാരുടെ കൂടാരപ്പെരുനാൾ പാതികഴിഞ്ഞശേഷം യേശു ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു ഉപദേശിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യാത്ത ഇവൻ ശാസ്ത്രം അറിയുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു യെഹൂദന്മാർ പറഞ്ഞു ആശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടു. യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: എന്റെ ഉപദേശം എന്റേതല്ല എന്നെ അയച്ചവന്റേതത്രെ. അവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്വാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ ഈ ഉപദേശം ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളതോ ഞാൻ സ്വയമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നതോ എന്നറിയും. സ്വയമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നവൻ

സ്വന്തമഹത്വം അന്വേഷിക്കുന്നു; തന്നെ അയച്ചവന്റെ മഹത്വം അന്വേഷിക്കുന്നവൻ സത്യവാൻ ആകുന്നു; നീതികേടു അവനിൽ ഇല്ല. (യോഹ. 7: 2, 14–18.)

ഉത്സവത്തിന്റെ മഹാദിനമായ ഒടുക്കത്തെനാളിൽ യേശു നിന്നുകൊണ്ടു: ദാഹിക്കുന്നവൻ എല്ലാം എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു കുടിക്കട്ടെ. എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നു തിരുവെഴുത്തു പറയുന്നതുപോലെ ജീവജലത്തിന്റെ നദികൾ ഒഴുകും എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അവൻ ഇതു തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൎക്കു ലഭിപ്പാനുള്ള ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചു ആകുന്നു പറഞ്ഞതു. (യോഹ. 7: 37–39.)

(14) യേശുവിന്റെ ജീവിതോദ്ദേശം

1. അവൻ തന്റെ ജനത്തെ അവരുടെ പാപങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാനിരിക്കകൊണ്ടു അവന്നു യേശു എന്നു പേർ ഇടേണം. (മത്താ. 1:21.)

2. കാണാതെപോയതിനെ തിരഞ്ഞു രക്ഷിപ്പാനല്ലൊ മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നതു്. (ലൂക്കൊ. 19: 10.)

3. ഞാൻ നീതിമാന്മാരെ അല്ല പാപികളെ അത്രെ വിളിപ്പാൻ വന്നതു്. (മത്താ. 9: 13.)

4 മനുഷ്യപുത്രൻ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യിപ്പാനല്ലാ, ശുശ്രൂഷിപ്പാനും അനേകൎക്കുവേണ്ടി തന്റെജീവനെ മറുവിലയായി കൊടുപ്പാനുമത്രെവന്നതു്. (മൎക്കൊ.10:45.)

5. അവൎക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകുവാനും സമൃദ്ധിയായിട്ടു ഉണ്ടാകുവാനും അത്രെ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു്. (യോഹ. 10: 10.)

6. ഞാൻ എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടമത്രെ ചെയ്‌വാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നതു്. (യോഹ. 6: 38.)

7. അടുത്ത ഊരുകളിലും പ്രസംഗിക്കേണ്ടതിന്നു നാം അവിടേക്കുപോക; ഇതിന്നായിട്ടല്ലൊ ഞാൻ പുറപ്പെട്ടു വന്നതു്. (മൎക്കൊ. 1: 38.)

8. നീ ലോകത്തിൽനിന്നു എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ള മനുഷ്യൎക്കു ഞാൻ നിന്റെ നാമം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. (യോഹ. 17: 6.)

9. കാണാത്തവർ കാണ്മാനും കാണുന്നവർ കുരുടർ ആവാനും ഇങ്ങനെ ന്യായവിധിക്കായി ഞാൻ ഇഹലോകത്തിൽവന്നു. (യോഹ. 9: 39.)

10. സത്യത്തിന്നു സാക്ഷി നിൽക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ജനിച്ചു, അതിന്നായി ലോകത്തിൽ വന്നുമിരിക്കുന്നു. (യോഹ 18: 37.)

അദ്ധ്യായം 7

പ്രവചനം—"അവൻ മനുഷ്യരാൽ നിന്ദിക്കപ്പെട്ടും ത്യജിക്കപ്പെട്ടും വ്യസനപാത്രമായും രോഗം ശീലിച്ചവനായും ഇരുന്നു;...നാം അവനെആദരിച്ചതുമില്ല" യെശ. 53-3.

1. യെരുശലേമിലേക്കുള്ള യാത്ര

യേശു യെരുശലേമിലേക്ക യാത്ര ചെയ്കയായിരുന്നു; യേശു അവക്ക മുമ്പായി നടന്നു. അവർ വിസ്മയിച്ചു! അനുഗമിക്കുന്നവരോ ഭയപ്പെട്ടു. അവൻ അവരോട്ടു: ഇതാ, നാം യെരുശലേമിലേക്ക പോകുന്നു; അവിടെ മനുഷ്യപുത്രൻ മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും ശാസ്ത്രിമാരുടെയും കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടും; അവർ അവനെ മരണത്തിന്നു വിധിച്ചു, ജാതികൾക്ക ഏല്പിക്കും; അവർ അവനെ പരിഹസിക്കയും, തുപ്പുകയും, തല്ലുകയും, കൊല്ലുകയും മൂന്നുനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്ക്കയും ചെയ്യും എന്നിങ്ങനെ തനിക്ക സംഭവിപ്പാനുള്ളതു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. (മക്കൊ. 10: 32-34.)

അവൻ യെരുശലേമിനോട്ടു സമീപിച്ചു, ഒലിവ് മലയരികെ ബേത്ത്ഫാഗയിലും ബേഥാന്യയിലും എത്തിയപ്പോൾ അവൻ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരെ അയച്ചു അവരോട്ടു: നിങ്ങൾക്ക എതിരെയുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ; അതിൽ കടന്നാൽ ഉടനെ ആരും ഒരിക്കലും കയറിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കഴുതക്കുട്ടിയെ കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു കാണും; അതിനെ അഴിച്ചുകൊണ്ടു വരു

വിൻ. ഇതു ചെയ്യുന്നതു എന്തു് എന്നു ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോടു ചോദിച്ചാൽ: കൎത്താവിന്നു ഇതിനെക്കൊണ്ടു ആവശ്യം ഉണ്ടു് എന്നു പറവിൻ; അവൻ ക്ഷണത്തിൽ അതിനെ ഇങ്ങോട്ടു അയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ പോയി തെരുവിൽ പുറത്തു വാതില്ക്കൽ കഴുതക്കുട്ടിയെ കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു അതിനെ അഴിച്ചു. അവിടെ നിന്നവരിൽ ചിലർ അവരോടു: നിങ്ങൾ കഴുതക്കുട്ടിയെ അഴിക്കുന്നതു എന്തു് എന്നു ചോദിച്ചു: യേശു കല്പിച്ചതുപോലെ അവർ അവരോടു പറഞ്ഞു, അവർ അവരെ വിട്ടയച്ചു. അവർ കഴുതക്കുട്ടിയെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം അതിന്മേൽ ഇട്ടു. അവൻ അതിന്മേൽ കയറി ഇരുന്നു. അനേകർ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം വഴിയിൽ വിരിച്ചു; മററുചിലർ പറമ്പുകളിൽനിന്നു ചില്ലിക്കൊമ്പു വെട്ടി വഴിയിൽ വിതറി. മുമ്പും പിമ്പും നടക്കുന്നവർ: ഹോശന്നാ, കൎത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; വരുന്നതായ രാജ്യം, നമ്മുടെ പിതാവായ ദാവീദിൻ രാജ്യം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടുമാറാകട്ടെ; അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ഹോശന്നാ എന്നു ആൎത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. (മൎക്കൊ. 11: 1–10.) പെരുനാൾക്കു വന്നോരു വലിയ പുരുഷാരം യേശു യെരുശലേമിലേക്കു വരുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടു ഈത്തപ്പനയുടെ കുരുത്തോല എടുത്തുംകൊണ്ടു അവനെ എതിരേല്പാൻ ചെന്നു. (യോഹ. 12: 12–13.)

യേശു നഗരത്തിന്നു സമീപിച്ചപ്പോൾ അതിനെ കണ്ടു അതിനെക്കുറിച്ചു കരഞ്ഞു: ഈ നാളിൽ നിന്റെ സമാധാനത്തിന്നുള്ളതു നീയും അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. ഇപ്പോഴോ അതു നിന്റെ കണ്ണിന്നു മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (ലൂക്കൊ. 19: 41–42.)

ദൈവാലയ ശുദ്ധീകരണം

യേശു യെരുശലേമിൽ ദൈവാലയത്തിലേക്ക വന്നു സകലവും ചുററും നോക്കിയശേഷം നേരം വൈകിയതുകൊണ്ടു പന്തിരുവരോട്ടുംകൂടെ ബേഥാന്യയിലേക്ക പോയി. പിറെറന്നാൾ അവർ ബേഥാന്യ വിട്ടു പോരുമ്പോൾ യേശുവിന്നു വിശന്നു. അവൻ ഇലയുള്ളോരു അത്തിവൃക്ഷം ദൂരത്തുനിന്നു കണ്ടു, അതിൽ വല്ലതും കിട്ടുമോ എന്നുവെച്ചു ചെന്നു; അതിന്നരികെ എത്തിയപ്പോൾ ഇല അല്ലാതെ ഒന്നും കണ്ടില്ല; അതു അത്തിപ്പഴത്തിൻെറ കാലമല്ലാഞ്ഞു. അവൻ അതിനോടു: ഇനി നിങ്കൽനിന്നു എന്നേക്കും ആരും ഫലം തിന്നാതിരിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു; അതു ശിഷ്യന്മാർ കേട്ടു. അവർ യെരുശലേമിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ കടന്നു, ദൈവാലയത്തിൽ വില്ക്കുന്നവരെയും വാങ്ങുന്നവരെയും പുറത്താക്കിത്തുടങ്ങി; പൊൻവാണിഭക്കാരുടെ മേശകളെയും പ്രാക്കളെ വില്ക്കുന്നവരുടെ പീഠങ്ങളെയും മറിച്ചിട്ടുകളഞ്ഞു. ആരും ദൈവാലയത്തിൽകൂടി ഒരു വസ്തുവും കൊണ്ടുപോകുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. പിന്നെ അവരെ ഉപദേശിച്ചു: എൻെറ ആലയം സകല ജാതികൾക്കും പ്രാത്ഥനാലയം എന്നു വിളിക്കപ്പെടും എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നില്ലയോ? നിങ്ങളോ അതിനെ കള്ളന്മാരുടെ ഗുഹയാക്കിത്തീർത്തു എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടിട്ടു മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും അവനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതു എങ്ങനെ എന്നു അന്വേഷിച്ചു. പുരുഷാരം എല്ലാം അവൻെറ ഉപദേശത്തിൽ അതിശയിക്കയാൽ അവർ അവനെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു.

സന്ധ്യയാകുമ്പോൾ അവൻ നഗരംവിട്ടുപോ
(മൎക്കൊ. 11: 11-19) രാവിലെ അവർ കടന്നു
രുമ്പോൾ അത്തിവൃക്ഷം വേരോടെ ഉണങ്ങിപ്പോയ
കണ്ടു. അപ്പോൾ പത്രോസിനു ഓൎമ്മ വന്നു: റബ്ബി
നീ ശപിച്ച അത്തി ഉണങ്ങിപ്പോയല്ലോ എന്നു അവ
നോടു പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞ
തു: ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസമുള്ളവർ ആയിരിപ്പിൻ:
ആരെങ്കിലും തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സംശയിക്കാതെ
താൻ പറയുന്നതു സംഭവിക്കും എന്നു വിശ്വസിച്ചും
കൊണ്ടു ഈ മലയോടു: നീ നീങ്ങി കടലിൽ ചാടി
പ്പോക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ പറഞ്ഞതുപോലെ
സംഭവിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പ
റയുന്നു. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ പ്രാൎത്ഥിക്കുമ്പോൾ യാ
ചിക്കുന്നതൊക്കെയും ലഭിച്ചു എന്നു വിശ്വസിപ്പിൻ;
എന്നാൽ അതു നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ നി
ങ്ങളോടു പറയുന്നു. (മൎക്കൊ. 11: 20-24.)

3. ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശം

a) യേശു ദിവസേന പകൽ ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുപോന്നു; രാത്രി ഒലിവുമലയിൽ പോയി പാൎക്കും. (ലൂക്കൊ. 21:37)എന്നാൽ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും ജനത്തിൽ പ്രധാനികളുമായവരും അവനെ നശിപ്പിപ്പാൻ തക്കംനോക്കി. അവർ അടുത്തുവന്നു അവനോടു: നീ എന്തു അധികാരംകൊണ്ടു ഇതു ചെയ്യുന്നു? ഈ അധികാരം നിനക്കുതന്നതു ആർ? എന്നു ചോദിച്ചു.

b) പിന്നെ അവർ അവനെ വാക്കിൽ കുടുക്കുവാൻ വേണ്ടി; ഗുരോ, നീ മനുഷ്യരുടെ മുഖം നോ

ക്കാതെ ദൈവത്തിൻെറ വഴി നേരായി പഠിപ്പിക്കു ന്നതുകൊണ്ടു നീ സത്യവാനും ആരെയും ഗണ്യമാക്കാ ത്തവനും എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു; കൈസർക്കു ക രം കൊടുക്കുന്നതു വിഹിതമോ അല്ലയോ? ഞങ്ങൾ കൊടുക്കയോ, കൊടുക്കാതിരിക്കയോ വേണ്ടതു എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. യേശു അവരോടു: കൈസർക്കു ള്ളതു കൈസർക്കും ദൈവത്തിന്നുള്ളതു ദൈവത്തിന്നും കൊടുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. (ലൂക്കൊ. 19: 47; 20:2; മക്കൊ. 12: 13–17.)

c) പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു പറയുന്ന സദൂക്യർ യേശുവിൻെറ അടുക്കൽ വന്നു ചോദിച്ചതു്: ഏഴു സ ഹോദരന്മാരുണ്ടായിരുന്നു; അവരിൽ മൂത്തവൻ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. സന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചു പോയി. രണ്ടാമത്തവൻ അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചു സ ന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചു; മൂന്നാമത്തവനും അങ്ങനെത ന്നെ. ഏഴുവരും സന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചു. എല്ലാ വർക്കും ഒടുവിൽ സ്ത്രീയും മരിച്ചു. പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവൾ അവരിൽ ഏവന്നു ഭാൎയ്യയാകും? ഏഴുവർക്കും ഭാൎയ്യയായിരുന്നുവല്ലൊ.—യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു്: നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളെയും ദൈവശക്തിയെയും അറിയായ്കകൊണ്ടല്ലയോ തെററിപ്പോകുന്നതു്? മരി ച്ചവരിൽനിന്നു ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്ക്കുമ്പോൾ വിവാഹം കഴിക്കയില്ല വിവാഹത്തിന്നു കൊടുക്കപ്പെടുകയില്ല; സ്വൎഗ്ഗത്തിലെ ദൂതന്മാരെപ്പോലെ ആകും. (മക്കൊ. 12:18, 20–25.)

d) ശാസ്ത്രിമാരിൽ ഒരുവൻ അടുത്തുവന്നു: എ ല്ലാററിലും മുഖ്യ കല്പന ഏതു എന്നു അവനോടു ചോ ദിച്ചു. മക്കൊ. 12: 28 (അദ്ധ്യായം 4-ൽ 8 നോക്കുക.)

അതിൻെറശേഷം ആരും യേശുവിനോടു ഒന്നും ചോദിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. (മക്കൊ. 12: 34.)

e) യേശു ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു അവരോടു: അങ്കികളോടെ നടക്കുന്നതും അങ്ങാടിയിൽ വന്ദനവും പള്ളിയിൽ മുഖ്യാസനവും അത്താഴത്തിൽ പ്രധാന സ്ഥലവും ഇച്ഛിക്കുന്ന ശാസ്ത്രിമാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. അവർ വിധവമാരുടെ വീടുകളെ വിഴുങ്ങുകയും ഉപായത്താൽ നീണ്ട പ്രാൎത്ഥന കഴിക്കയും ചെയ്യുന്നു; അവൎക്കു ഏററവും വലിയ ശിക്ഷാവിധി വരും എന്നു പറഞ്ഞു. (മക്കൊ. 12: 38-40.)

f) പിന്നെ യേശു ശ്രീഭണ്ഡാരത്തിനു നേരേ ഇരിക്കുമ്പോൾ പുരുഷാരം ഭണ്ഡാരത്തിൽ പണം ഇടുന്നതു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു; ധനവാന്മാർ പലരും വളരെ ഇട്ടു. ദരിദ്രയായ ഒരു വിധവ വന്നു ഒരു പൈസക്കു ശരിയായ രണ്ടു കാശ് ഇട്ടു. അപ്പോൾ അവൻ ശിഷ്യന്മാരെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു: ഭണ്ഡാരത്തിൽ ഇട്ട എല്ലാവരെക്കാളും ഈ ദരിദ്രയായ വിധവ അധികം ഇട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയിൽനിന്നു ഇട്ടു, ഇവളോ തൻെറ ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു തനിക്കുള്ളതു ഒക്കെയും തൻെറ ഉപജീവനം മുഴുവനും ഇട്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. (മക്കൊ. 12: 41-44.)

അന്ത്യകൂട്ടുകെട്ട്

g) പെസഹ എന്ന പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിൻെറ പെരുന്നാൾ അടുത്തു. അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും ജനത്തെ ഭയപ്പെടുകയാൽ അവനെ ഒടുക്കുവാൻ ഉപായം അന്വേഷിച്ചു. (ലൂക്കൊ

22:1.) അന്നു പന്തിരുവരിൽ ഒരുത്തനായ യൂദാഇസ്കയ്യോത്താവു മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു: നിങ്ങൾ എന്തു തരും; ഞാൻ അവനെ കാണിച്ചുതരാം എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ അവന്നു മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശു തൂക്കിക്കൊടുത്തു. അന്നുമുതൽ അവനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ തക്കം അന്വേഷിച്ചുപോന്നു. (മത്താ.26: 14–16.)

4. ബഥാന്യയിലെ ആതിഥ്യം

യേശു ബഥാന്യയിൽ കുഷ്ഠരോഗിയായിരുന്ന ശിമോൻെറ വീട്ടിൽ പന്തിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീ ഒരു വെൺകൽഭരണി വിലയേറിയ സ്വച്ഛജടമാംസി തൈലവുമായി വന്നു ഭരണി പൊട്ടിച്ചു അവൻെറ തലയിൽ ഒഴിച്ചു. അവിടെ ചിലർ: തൈലത്തിൻെറ ഈ വെറും ചെലവു എന്തിന്നു? ഇതു മുന്നൂറിൽ അധികം വെള്ളിക്കാശിന്നു വിററു ദരിദ്രൎക്കു കൊടുപ്പാൻ കഴിയുമായിരുന്നുവല്ലോ എന്നിങ്ങനെ ഉള്ളിൽ നീരസപ്പെട്ടു അവളെ ഭർത്സിച്ചു. എന്നാൽ യേശു: ഇവളെ വിടുവിൻ; അവളെ അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നതു എന്തു്? അവൾ എങ്കൽ നല്ല പ്രവൃത്തിയല്ലോ ചെയ്തതു്. ദരിദ്രർ നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും അടുക്കെ ഉണ്ടല്ലോ; ഇച്ഛിക്കുമ്പോൾ അവൎക്കു നന്മ ചെയ്വാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയും; ഞാനോ എല്ലായ്പോഴും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കയില്ല. അവൾ തന്നാൽ ആവതു ചെയ്തു. കല്ലറയിലെ അടക്കത്തിന്നായി എൻെറ ദേഹത്തിന്നു മുമ്പുകൂട്ടി തൈലം തേച്ചു. സുവിശേഷം ലോകത്തിൽ ഒക്കെയും പ്രസംഗിക്കുന്നേടത്തെല്ലാം അവൾ ചെയ്തതും അവളുടെ ഓൎമ്മെക്കായി പ്രസ്താവിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. (മൎക്കൊ. 14: 3–9.)

5 പെസഹാവിരുന്നു്

പെസഹ കുഞ്ഞാടിനെ അറുക്കേണ്ടുന്ന പുളിപ്പി
ല്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുനാൾ ആയപ്പോൾ യേശു
പത്രൊസിനെയും യോഹന്നാനെയും അയച്ചു: നി
ങ്ങൾ പോയി നമുക്ക പെസഹ കഴിപ്പാൻ ഒരുക്ക
വിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ എവിടെ ഒരുക്കേണം
എന്നു അവർ ചോദിച്ചതിന്നു: നിങ്ങൾ പട്ടണത്തിൽ
എത്തുമ്പോൾ ഒരുകുടം വെള്ളം ചുമന്നുകൊണ്ടു് ഒരു
മനുഷ്യൻ നിങ്ങൾക്ക എതിർപെടും; അവൻ കടക്കു
ന്ന വീട്ടിലേക്ക പിൻചെന്നു വീട്ടുടയവനോട്ടു: ഞാൻ
എന്റെ ശിഷ്യന്മാരുമായി പെസഹ കഴിപ്പാനുള്ള ശാ
ല എവിടെ എന്നു ഗുരു നിന്നോട്ടു ചോദിക്കുന്നു എന്നു
പറവിൻ. അവൻ വിരിച്ചൊരുക്കിയോരു വന്മാളി
ക കാണിച്ചുതരും; അവിടെ ഒരുക്കുവിൻ എന്നു അവ
രോട്ടു പറഞ്ഞു. അവർ പോയി തങ്ങളോട്ടു പറഞ്ഞ
തുപോലെ കണ്ടു പെസഹ ഒരുക്കി.

സമയം ആയപ്പോൾ യേശു അപ്പൊസ്തലന്മാ
രുമായി ഭക്ഷണത്തിന്നു ഇരുന്നു. അവൻ അവരോട്ടു:
ഞാൻ കഷ്ടം അനുഭവിക്കും മുമ്പെ ഈ പെസഹ
നിങ്ങളോട്ടുകൂടെ കഴിപ്പാൻ വാഞ്ഛയോടെ ആഗ്രഹി
ച്ചു: അതു ദൈവരാജ്യത്തിൽ നിവൃത്തിയാകുവോളം
ഞാൻ ഇനി അതു കഴിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങ
ളോട്ടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. (ലൂക്കൊ. 22:7-16.)

യേശു പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകുവാനുള്ള
നാഴിക വന്നു എന്നു അറിഞ്ഞിട്ടു, അത്താഴത്തിൽ നി
ന്നു എഴുന്നേററു വസ്ത്രം ഊരിവെച്ചു ഒരു തുവത്തു എടു
ത്തു അരയിൽ ചുററി ഒരു പാത്രത്തിൽ വെള്ളം പക
ന്നു ശിഷ്യന്മാരുടെ കാൽ കഴുകുവാനും അരയിൽ ചു

ററിയിരുന്നു തുണികൊണ്ടു തുവത്തുവാനും തുടങ്ങി. അവൻ അവരുടെ കാൽ കഴുകീട്ടു വസ്ത്രം ധരിച്ചു വീണ്ടും ഇരുന്നു അവരോടു പറഞ്ഞതു: ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്തതു ഇന്നതു എന്നു അറിയുന്നുവോ? നിങ്ങൾ എന്നെ ഗുരുവെന്നും കൎത്താവെന്നും വിളിക്കുന്നു. ഞാൻ അങ്ങനെ ആകകൊണ്ടു നിങ്ങൾ പറയുന്നതു ശരി. കൎത്താവും ഗുരുവുമായ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കാൽ കഴുകി എങ്കിൽ നിങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ കാൽ കഴുകേണ്ടതാകുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്തതുപോലെ നിങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം തന്നിരിക്കുന്നു. (യോഹ. 13: 1,4,5,12-15.)

അവർ ഇരുന്നു ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ യേശു ഉള്ളംകലങ്ങി, ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ, എന്നോടുകൂടെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻതന്നെ, എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കും എന്നു സാക്ഷീകരിച്ചുപറഞ്ഞു. അവർ ദുഃഖിച്ചു, ഓരോരുത്തൻ: ഞാനോ, ഞാനോ, എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു തുടങ്ങി. ഞാൻ അപ്പഖണ്ഡം മുക്കിക്കൊടുക്കുന്നോവൻതന്നെ എന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു; ഖണ്ഡം മുക്കി യൂദെക്കു കൊടുത്തു. ഖണ്ഡം വാങ്ങിയ ഉടനെ സാത്താൻ അവനിൽ കടന്നു. യേശു അവനോടു: നീ ചെയ്യുന്നതു വേഗത്തിൽ ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ അവൻ എഴുന്നേററുപോയി. അപ്പോൾ രാത്രി ആയിരുന്നു. (യോഹ. 13:21. മക്കൊ 14:18,19. യോഹ. 13:26, 27, 30.)

തിരുവത്താഴം

അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ യേശു അപ്പം എടുത്തു വാഴ്ത്തി നുറുക്കി ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊടുത്തു: വാങ്ങി

ഭക്ഷിപ്പിൻ; ഇതു എന്റെ ശരീരം എന്റെ ഓൎമ്മക്കായിട്ടു ഇതു ചെയ്വിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ പാനപാത്രം എടുത്തു സ്തോത്രം ചൊല്ലി അവൎക്കു കൊടുത്തു: എല്ലാവരും ഇതിൽനിന്നു കുടിപ്പിൻ, ഇതു അനേകൎക്കുവേണ്ടി പാപമോചനത്തിന്നായി ചൊരിയുന്ന പുതിയ നിയമത്തിന്നുള്ള എന്റെ രക്തം... എന്നു പറഞ്ഞു. (മത്താ. 26: 26–28, ലൂക്കൊ. 22: 19.)

6. തിരുമേശയിങ്കലെ സംഭാഷണം

തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആരെ ആകുന്നു വലിയവനായി എണ്ണേണ്ടതു എന്നതിനെച്ചൊല്ലി ഒരു തൎക്കവും അവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായി. യേശുവോ അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളിൽ വലിയവൻ ഇളയവനെപ്പോലെയും, നായകൻ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനെപ്പോലെയും ആകട്ടെ. ആരാകുന്നു വലിയവൻ? ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുന്നവനോ, ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനോ? ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുന്നവനല്ലയോ? ഞാനോ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനെപ്പോലെ ആകുന്നു. (ലൂക്കൊ. 22: 24–27.)

പിന്നെയും യേശു പറഞ്ഞതു: കുഞ്ഞുങ്ങളേ, ഞാൻ ഇനി കുറഞ്ഞൊന്നുമാത്രം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കും; നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിക്കും; ഞാൻ പോകുന്ന ഇടത്തു നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയില്ല. ശിമോൻ പത്രൊസ് അവനോടു: കൎത്താവേ, നീ എവിടെ പോകുന്നു; എനിക്കു നിന്നെ അനുഗമിപ്പാൻ കഴിയാത്തതു എന്തു? ഞാൻ എന്റെ ജീവനെ നിനക്കുവേണ്ടി വെച്ചുകളയും എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു യേശു: ശിമോനേ, ശിമോനേ, സാത്താൻ നിങ്ങളെ കോതമ്പുപോലെ പാറേറണ്ടതിന്നു കല്പന ചോദിച്ചു. ഞാനോ നിന്റെ വിശ്വാസം പൊയ്പോകാതിരിപ്പാൻ നി

നക്കവേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചു; എന്നാൽ നീ ഒരു സമയം തിരിഞ്ഞുവന്നാശേഷം നിൻെറ സഹോദരന്മാരെ ഉറപ്പിച്ചുകൊൾക. അവൻ അവനോട്ട: കത്താവേ, ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ തടവിലാകുവാനും മരിപ്പാനും ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു യേശു: പത്രൊസേ, നീ എന്നെ അറിയുന്നില്ല എന്നു മൂന്നുവട്ടം തള്ളിപ്പറയുംമുമ്പേ ഇന്നു കോഴി കൂകുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. (യോഹ. 13: 33,36,37, ലൂക്കൊ. 22: 31-34.)

നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങിപ്പോകരുതു്; ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിപ്പിൻ, എന്നിലും വിശ്വസിപ്പിൻ. എൻെറ പിതാവിൻെറ ഭവനത്തിൽ അനേകം വാസസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടു്; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം ഒരുക്കുവാൻ പോകുന്നു. ഞാൻ പോയി നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം ഒരുക്കിയാൽ, ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടത്തു നിങ്ങളും ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു പിന്നെയും വന്നു നിങ്ങളെ എൻെറ അടുക്കൽ ചേത്തുകൊള്ളും. ഞാൻ പോകുന്ന ഇടത്തേക്കുള്ള വഴി നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. തോമാസ് അവനോടു: കത്താവേ, നീ എവിടെ പോകുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; പിന്നെ വഴി എങ്ങനെ അറിയും എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു: ഞാൻതന്നേ വഴിയും സത്യവും ജീവനും ആകുന്നു; ഞാൻ മുഖാന്തരമല്ലാതെ ആരും പിതാവിൻെറ അടുക്കൽ എത്തുന്നില്ല. ഫിലിപ്പൊസു് അവനോടു: കത്താവേ, പിതാവിനെ ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരേണം; എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു മതി എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു: ഞാൻ ഇത്രകാലം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നിട്ടും നീ എന്നെ അറിയുന്നില്ലയോ ഫിലിപ്പൊസേ? എന്നെ കണ്ടവൻ പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു; പിന്നെ പിതാവിനെ ഞ

ങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരേണം എന്നു നീ പറയുന്നതു് എങ്ങനെ? ഞാൻ പിതാവിലും പിതാവു എന്നിലും ആകുന്നു എന്നു നീ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലയോ? (യോഹ. 14: 1-10)

ഞാൻ പോകുന്നതു നിങ്ങൾക്കു പ്രയോജനം; ഞാൻ പോകാഞ്ഞാൽ കാര്യസ്ഥൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരികയില്ല; ഞാൻ പോയാൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയയ്ക്കും. അവൻ വന്നു പാപത്തെക്കുറിച്ചും നീതിയെക്കുറിച്ചും ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും ലോകത്തിന്നു ബോധം വരുത്തും. അവർ എന്നിൽ വിശ്വസിക്കായ്കകൊണ്ടു പാപത്തെക്കുറിച്ചും ഞാൻ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകയും നിങ്ങൾ ഇനി എന്നെ കാണാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു നീതിയെക്കുറിച്ചും ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭു വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കകൊണ്ടു ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും തന്നേ. ഇനിയും വളരെ നിങ്ങളോടു പറവാൻ ഉണ്ടു്; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾ വഹിപ്പാൻ കഴിവില്ല. സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു വരുമ്പോഴോ അവൻ നിങ്ങളെ സകല സത്യത്തിലും വഴിനടത്തും. യോഹ. (16:7-13)

ഞാൻ മുന്തിരിവള്ളിയും നിങ്ങൾ കൊമ്പുകളും ആകുന്നു; ഒരുത്തൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവൻ വളരെ ഫലം കായ്ക്കും; എന്നെ പിരിഞ്ഞു നിങ്ങൾക്കു ഒന്നും ചെയ്വാൻ കഴികയില്ല. നിങ്ങൾ എന്നിലും എന്റെ വചനം നിങ്ങളിലും വസിച്ചാൽ നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതു എന്തെങ്കിലും അപേക്ഷിപ്പിൻ; അതു നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും. നിങ്ങൾ വളരെ ഫലം കായ്ക്കുന്നതിനാൽ എന്റെ പിതാവു മഹത്വപ്പെടുന്നു; അങ്ങനെ നിങ്ങൾ എന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ആകും. (യോഹ. 15: 5-8)

പിതാവു എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ ഞാനും നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു; എൻെറ സ്നേഹത്തിൽ വസിപ്പിൻ. (യോഹ. 15: 9)

എൻെറ സന്തോഷം നിങ്ങളിൽ ഇരിപ്പാനും നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം പൂൎണ്ണമാകുവാനും ഞാൻ ഇതു നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. (യോഹ. 15: 11.)

സമാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നേച്ചുപോകുന്നു; എൻെറ സമാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു; ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു കഷ്ടം ഉണ്ടു്; എങ്കിലും ധൈൎയ്യപ്പെടുവിൻ; ഞാൻ ലോകത്തെ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. (യോഹ. 14: 27;16: 33.)

ഇതു സംസാരിച്ചിട്ടു യേശു സ്വൎഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കി പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: പിതാവേ, നാഴിക വന്നിരിക്കുന്നു; നിൻെറ പുത്രൻ നിന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു പുത്രനെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണമേ. നീ അവന്നു നല്കീട്ടുള്ളവൎക്കെല്ലാവൎക്കും അവൻ നിത്യജീവനെ കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു നീ സകല ജഡത്തിന്മേലും അവന്നു അധികാരം നൽകിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഏക സത്യദൈവമായ നിന്നെയും നീ അയച്ചിരിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിനെയും അറിയുന്നതുതന്നേ നിത്യജീവനാകുന്നു. ഞാൻ ഭൂമിയിൽ നിന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തി, നീ എനിക്കു ചെയ്‌വാൻ തന്ന പ്രവൃത്തി തികെച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴോ ഞാൻ നിൻെറ അടുക്കൽ വരുന്നു; എൻെറ സന്തോഷം അവൎക്കു ഉള്ളിൽ പൂൎണ്ണമാകേണ്ടതിന്നു ഇതു ലോകത്തിൽ വെച്ചു സംസാരിക്കുന്നു......അവരെ ലോകത്തിൽനിന്നു എടുക്കേണം എന്നല്ല, ദുഷ്ടൻെറ കയ്യിൽ അകപ്പെടാതവണ്ണം അവരെ കാത്തുകൊള്ളേണം എന്നത്രേ ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതു്........സത്യത്താൽ

അവരെ വിശുദ്ധീകരിക്കേണമേ; നിന്റെ വചനം സത്യമാകുന്നു...ഞാൻ അവക്കുവേണ്ടി എന്നെത്തന്നെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. ഇവക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല, ഇവരുടെ വചനത്താൽ എന്നിൽ വിശ്വസിപ്പാനിരിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടിയും ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. നീ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ലോകം വിശ്വസിപ്പാൻ അവർ എല്ലാവരും ഒന്നാകേണ്ടതിന്നു, പിതാവേ, നീ എന്നിലും ഞാൻ നിന്നിലും ആകുന്നതുപോലെ അവരും നമ്മിൽ ആകേണ്ടതിന്നു തന്നേ. (യോഹ. 17: 1-4; 13-21.)

7. ഗെത്ത്ശേമന

പിന്നെ അവർ സ്തോത്രം പാടിയശേഷം യേശു പതിവുപോലെ ഒലിവ്മലെക്കു പുറപ്പെട്ടുപോയി. (മത്താ. 26:38)ശിഷ്യന്മാരും അവനെ അനുഗമിച്ചു. അവിടെ ഗെത്ത്ശേമന എന്നു പേരുള്ളതോട്ടത്തിൽ വന്നാറെ അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടു: ഞാൻ പ്രാത്ഥിച്ചുതീരുവോളം ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ പത്രൊസിനെയും, യാക്കോബിനെയും, യോഹന്നാനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ഭ്രമിപ്പാനും വ്യാകുലപ്പെടുവാനും തുടങ്ങി: എന്റെ ഉള്ളം മരണവേദനപോലെ അതിദുഃഖിതമായിരിക്കുന്നു; ഇവിടെ പാത്തു ഉണന്നിരിപ്പിൻ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അല്പം മുമ്പോട്ടുചെന്നു നിലത്തു വീണു, കഴിയും എങ്കിൽ ആ നാഴിക നീങ്ങിപ്പോകണം എന്നു പ്രാത്ഥിച്ചു. അബ്ബാ, പിതാവേ, നിനക്കു എല്ലാം കഴിയും; ഈ പാനപാത്രം എങ്കൽനിന്നു നീക്കേണമേ; എങ്കിലും ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതല്ല നീ ഇച്ഛിക്കുന്നതത്രേ ആകട്ടെ എന്നുപറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ വന്നു അവർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു പത്രൊസിനോടു: ശിമോനേ, നീ ഉറങ്ങുന്നുവോ? ഒരു നാഴിക ഉണന്നിരിപ്പാൻ നിനക്കു കഴി

ഞ്ഞില്ലയോ? പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടായ്വാൻ ഉണൎന്നിരു
ന്നു പ്രാൎത്ഥിപ്പിൻ; ആത്മാവു ഒരുക്കമുള്ളതു് ജഡമോ
ബലഹീനമത്രേ എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ പിന്നെയും
പോയി ആ വചനംതന്നെ ചൊല്ലി പ്രാൎത്ഥിച്ചു. മക്കൊ
14: 32-39) അവനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ സ്വൎഗ്ഗ
ത്തിൽനിന്നു ഒരു ദൂതൻ അവന്നു പ്രത്യക്ഷനായി. പി
ന്നെ അവൻ പ്രാണവേദനയിലായി അതിശ്രദ്ധയോ
ടെ പ്രാൎത്ഥിച്ചു; അവന്റെ വിയൎപ്പു നിലത്തു വീഴു
ന്ന വലിയ ചോരത്തുള്ളിപോലെ ആയി. അവൻ പ്രാ
ൎത്ഥന കഴിഞ്ഞു എഴുന്നേററു ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ
ചെന്നു; അവർ വിഷാദത്താൽ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു അവ
രോടു: നിങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നതു എന്തു്? പരീക്ഷയിൽ അക
പ്പെടാതിരിപ്പാൻ എഴുന്നേററു പ്രാൎത്ഥിപ്പിൻ എന്നു പ
റഞ്ഞു. (ലൂക്കൊ. 22: 43-46)

8. യേശുവിന്റെ അറസ്റ്റം വിസ്താരവും

എഴുന്നേല്പിൻ; നാം പോക; ഇതാ, എന്നെ കാ
ണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു യേശു
പറഞ്ഞു. ഉടനെതന്നെ, പന്തിരുവരിൽ ഒരുത്തനായ
യൂദയും അവനോടുകൂടെ മഹാപുരോഹിതന്മാർ, ശാ
സ്ത്രിമാർ, മൂപ്പന്മാർ എന്നിവർ അയച്ച ഒരു പുരു
ഷാരവും വാളും വടിയുമായി വന്നു. യൂദാ അ
വൎക്കു മുന്നടന്നു യേശുവിനെ ചുംബിപ്പാൻ അടുത്തു
ചെന്നു: റബ്ബീ, എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ചുംബിച്ചു.
യേശു അവനോടു: യൂദയേ; മനുഷ്യപുത്രനെ ചുംബനം
കൊണ്ടോ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു് എന്നു പറഞ്ഞു.
പട്ടാളവും സഹസ്രാധിപനും യെഹൂദന്മാരുടെ ചേവക
രും യേശുവിനെ പിടിച്ചുകെട്ടി. ശിഷ്യന്മാർ എല്ലാ
വരും അവനെ വിട്ടു് ഓടിപ്പോയി. ഒരു ബാല്യക്കാരൻ

വെറും ശരീരത്തിന്മേൽ പുതപ്പു പുതച്ചുകൊണ്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു. അവർ അവനെ പിടിച്ചു. അവനോ പുതപ്പു വിട്ടു നഗ്നനായി ഓടിപ്പോയി: (മക്കൊ 14: 42-43, 45, 50, 52; യോഹ. 18: 3)

a) അവർ യേശുവിനെ ഒന്നാമതു ഹന്നാവിൻെറ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി; അവൻ ആ സംവത്സരത്തെ മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യഫാവിൻെറ അമ്മായപ്പൻ ആയിരുന്നു. അവൻെറ അടുക്കൽ മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും എല്ലാം വന്നുകൂടിയിരുന്നു. ഹന്നാവു യേശുവിനോടു അവൻെറ ശിഷ്യന്മാരെയും ഉപദേശത്തെയുംകുറിച്ചു ചോദിച്ചു. ഹന്നാവു അവനെ കെട്ടപ്പെട്ടവനായി മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യഫാവിൻെറ അടുക്കൽ അയച്ചു. (യോഹ. 18: 13, 19, 24.)

b) പത്രൊസ് മഹാപുരോഹിതൻെറ അരമനക്കകത്തോളവും യേശുവിനെ ദൂരവേ അനുഗമിച്ചു. ഭൃത്യന്മാരോടുചേൎന്നു തീ കാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. (മക്കൊ. 14:54) അവൻെറ അടുക്കൽ ഒരു വേലക്കാരത്തി വന്നു: നീയും ഗലീലക്കാരനായ യേശുവിനോടുകൂടെ ആയിരുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു അവൻ: നീ പറയുന്നതു എനിക്കു തിരിയുന്നില്ല എന്നു എല്ലാവരും കേൾക്കെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ പടിപ്പുരയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടമ്പോൾ മറെറാരുത്തി അവനെ കണ്ടു അവിടെയുള്ളവരോടു: ഇവനും നസറായനായ യേശുവിനോടുകൂടെ ആയിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ആ മനുഷ്യനെ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു അവൻ രണ്ടാമതും ആണയോടെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. അല്പനേരം കഴിഞ്ഞിട്ടു അവിടെ നിന്നവർ അടുത്തുവന്നു പത്രൊസിനോടു: നീയും അവരു

ടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉള്ളവൻ സത്യം; നിന്റെ ഉച്ചാരണവും നിന്നെ വെളിവാക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവൻ: ആ മനുഷ്യനെ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു പ്രാകുവാനും ആണയിടുവാനും തുടങ്ങി; ഉടനെ കോഴി കൂകി. അപ്പോൾ കൎത്താവു തിരിഞ്ഞു് പത്രൊസിനെ ഒന്നു നോക്കി. ഇന്നു കോഴി കൂകും മുമ്പെ നീ മൂന്നുവട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു കൎത്താവു തന്നോടു പറഞ്ഞ വാക്ക പത്രൊസ് ഓൎത്തു പുറത്തിറങ്ങി അതിദുഃഖത്തോടെ കരഞ്ഞു. (മത്താ. 26: 69–74; ലൂക്കൊ. 22: 61–62.)

യേശുവിനെ പിടിച്ചവർ അവനെ പരിഹസിച്ചു കണ്ണു കെട്ടി തല്ലി: പ്രവചിക്ക; നിന്നെ അടിച്ചവൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു മററു പലതും അവനെ ദുഷിച്ചു പറഞ്ഞു. (ലൂക്കൊ. 22: 63-65)

c) നേരം വെളുത്തപ്പോൾ ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരായ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും വന്നുകൂടി യേശുവിനെ ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ വരുത്തി: നീ ക്രിസ്തു എങ്കിൽ ഞങ്ങളോടു പറക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കയില്ല; ഞാൻ ചോദിച്ചാൽ ഉത്തരം പറകയുമില്ല. എന്നാൽ ഇന്നുമുതൽ മനുഷ്യപുത്രൻ ദൈവശക്തിയുടെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ നീ ദൈവപുത്രൻ തന്നെയോ എന്നു എല്ലാവരും ചോദിച്ചതിന്നു: നിങ്ങൾ പറയുന്നതു ശരി; ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവർ: ഇനി സാക്ഷ്യംകൊണ്ടു നമുക്ക എന്തു ആവശ്യം? നാം തന്നെ അവന്റെ വായ്മൊഴി കേട്ടുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. (ലൂക്കൊ. 22: 66–71.)

d) അനന്തരം അവർ എല്ലാവരും കൂട്ടമേ എഴുന്നേററു യേശുവിനെ നാട്ടുവാഴിയായ പീലാത്തോസിൻെറ അടുക്കൽ കെട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി: ഇവൻ ഞങ്ങളുടെ ജാതിയെ മറിച്ചുകളകയും താൻ ക്രീസ്തു എന്ന രാജാവാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കൈസൎക്ക കരം കൊടുക്കുന്നതു വിരോധിക്കയും ചെയ്യുന്നതായി ഞങ്ങൾ കണ്ടു എന്നു കുററം ചുമത്തിത്തുടങ്ങി. പീലാത്തോസ് തൻെറ ആസ്ഥാനമായ മണ്ഡപത്തിൽ ചെന്നു യേശുവിനെ വിളിച്ചു: നീ യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവോ; നീ എന്തു ചെയ്തു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു യേശു: എൻെറ രാജ്യം ഐഹികമല്ല; എൻെറ രാജ്യം ഐഹികമായിരുന്നു എങ്കിൽ എന്നെ യഹൂദന്മാരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കാതവണ്ണം എൻെറ ചേവകർ പോരാട്ടമായിരുന്നു; എന്നാൽ എൻെറ രാജ്യം ഐഹികമല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. എന്നാൽ നീ രാജാവുതന്നെയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു യേശു: നീ പറഞ്ഞതുപോലെ ഞാൻ രാജാവുതന്നെ; സത്യത്തിന്നു സാക്ഷി നില്ക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ജനിച്ചു അതിന്നായി ലോകത്തിൽ വന്നുമിരിക്കുന്നു; സത്യതല്പരനായവൻ എല്ലാം എൻെറ വാക്കു കേൾക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. പീലാത്തോസ് അവനോടു: സത്യം എന്നാൽ എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു പിന്നെയും യഹൂദന്മാരോടു: ഞാൻ അവനിൽ ഒരു കുററവും കാണുന്നില്ല എന്നുപറഞ്ഞു. ലൂക്കൊ. (23:1–2; യോഹ. 18:33–38.)

e) അതിന്നു അവർ: അവൻ ഗലീലയിൽ തുടങ്ങി യഹൂദ്യയിൽ എങ്ങും ഇവിടത്തോളവും പഠിപ്പിച്ചു ജനത്തെ കലഹിപ്പിക്കുന്നു എന്നു നിഷ്കർഷിച്ചു പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടിട്ടു ഈ മനുഷ്യൻ ഗലീലക്കാരനോ എന്നു പീലാത്തോസ് ചോദിച്ചു; ഹെരോദാവിൻെറ

അധികാരത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവൻ എന്നറിഞ്ഞിട്ട അന്ന യരുശലേമിൽ വന്നു പാക്കുന്ന ഹെരോദാവിന്റെ അ ടുക്കൽ അവനെ അയച്ചു. ഹെരോദാവു യേശുവിനെ കണ്ടിട്ട അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു; അവനെക്കുറിച്ചു കേട്ടിരുന്നതുകൊണ്ട അവനെ കാണ്മാൻ വളരെക്കാലമായി ഇച്ശിച്ചു, അവൻ വല്ല അടയാളവും ചെയ്യുന്നതു കാണാം എന്നു ആശിച്ചിരുന്നു. ഏറിയോന്നു ചോദിച്ചിട്ടും യേശു അവനോട്ട ഉത്തരം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും കഠിനമായി അവനെ കുററം ചുമത്തിക്കൊണ്ട നിന്നു. ഹെരോദാവു തന്റെ പടയാളികളുമായി അവനെ പരിഹസിച്ചു നിസ്സാരനാക്കി ശുഭ്രവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു പീലാത്തൊസിന്റെ അടുക്കൽ മടക്കി അയച്ചു. അന്നു ഹെരോദാവും പീലാത്തൊസും തമ്മിൽ സ്നേഹിതന്മാരായിത്തീന്നു; മുമ്പെ അവർ തമ്മിൽ വൈരമായിരുന്നു. (ലൂക്കൊ. 23: 5-12)

പീലാത്തൊസ് മഹാപുരോഹിതന്മാരെയും പ്രമാണികളെയും ജനത്തെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി. അവരോട്ടു: ഈ മനുഷ്യൻ ജനത്തെ മത്സരിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ട വന്നുവല്ലോ; ഞാനോ നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ വിസ്തരിച്ചിട്ടും നിങ്ങൾ ചുമത്തിയ കുററം ഒന്നും ഇവനിൽ കണ്ടില്ല; ഹെരോദാവും കണ്ടില്ല; അവൻ അവനെ നമ്മുടെ അടുക്കൽ മടക്കി അയച്ചുവല്ലോ; ഇവൻ മരണയോഗ്യമായതു ഒന്നും പ്രവൎത്തിച്ചിട്ടില്ല സ്പഷ്ടം; അതുകൊണ്ട ഞാൻ അവനെ അടിപ്പിച്ചു വിട്ടയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. (ലൂക്കൊ. 23: 13-16.)

അവൻ ഉത്സവംതോറും അവർ ചോദിക്കുന്ന ഒ

രു തടവുകാരനെ അവൎക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുക പതിവായിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു കലഹത്തിൽ കൊല ചെയ്തവരായ കലഹക്കാരോടുകൂടെ ബന്ധിച്ചിരുന്ന ബറബ്ബാസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരുത്തൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. പുരുഷാരം കയറിവന്നു, അവൻ പതിവുപോലെ ചെയ്യേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു തുടങ്ങി. മഹാപുരോഹിതന്മാർ അസൂയകൊണ്ടു അവനെ ഏല്പിച്ചു എന്നു പീലാത്തോസ് അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു അവരോടു: യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവിനെ നിങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരേണം എന്നു ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. എന്നാൽ അവൻ ബറബ്ബാസിനെ വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നു ചോദിപ്പാൻ മഹാപുരോഹിതന്മാർ പുരുഷാരത്തെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പീലാത്തോസ് പിന്നെയും അവരോടു: എന്നാൽ യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നവനെ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു. അവനെ ക്രൂശിക്ക എന്നു അവർ വീണ്ടും നിലവിളിച്ചു. പീലാത്തോസ് അവരോടു: അവൻ എന്തു ദോഷം ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞാറെ, അവനെ ക്രൂശിക്ക എന്നു അവർ അധികമധികമായി നിലവിളിച്ചു. (മക്കൊ. 15: 6-14.)

പടയാളികൾ യേശുവിനെ ആസ്ഥാനമായ മണ്ഡപത്തിന്നകത്തുകൊണ്ടുപോയി പട്ടാളത്തെ എല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടി. അവനെ രക്താംബരം ധരിപ്പിച്ചു, മുള്ളുകൊണ്ടു ഒരു കിരീടം മെടഞ്ഞു അവനെ ചൂടിച്ചു: യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ, ജയ ജയ എന്നു പറഞ്ഞു വന്ദിച്ചു; കോൽകൊണ്ടു അവന്റെ തലയിൽ അടിച്ചു, അവനെ തുപ്പി, മുട്ടുകുത്തി അവനെ നമസ്കരിച്ചു. (മക്കൊ. 15: 16-19.)

പീലാത്തോസ് പിന്നെയും പുറത്തുവന്നു: ഞാൻ അവനിൽ ഒരു കുററവും കാണുന്നില്ല എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്നു അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ഇതാ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ യേശു മുൾക്കിരീടവും ധൂമ്രവസ്ത്രവും ധരിച്ചു പുറത്തു വന്നു. പീലാത്തോസ് അവരോടു: ആ മനുഷ്യൻ ഇതാ എന്നു പറഞ്ഞു. മഹാപുരോഹിതന്മാരും ചേവകരും അവനെ കണ്ടപ്പോൾ: ക്രൂശിക്ക, ക്രൂശിക്ക എന്നു ആർത്തുവിളിച്ചു. പീലാത്തോസ് അവരോടു: നിങ്ങൾ അവനെ കൊണ്ടുപോയി ക്രൂശിപ്പിൻ; ഞാനോ അവനിൽ കുററം കാണുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. യഹൂദന്മാർ അവനോടു: ഞങ്ങൾക്കു ഒരു ന്യായപ്രമാണം ഉണ്ടു്; അവൻ തന്നെത്താൻ ദൈവപുത്രൻ ആക്കിയതുകൊണ്ടു ആ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം അവൻ മരിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു, പീലാത്തോസ് ഏററവും ഭയപ്പെട്ടു, പിന്നെയും ആസ്ഥാനത്തിൽ ചെന്നു: നീ എവിടെ നിന്നാകുന്നു എന്നു യേശുവിനോടു ചോദിച്ചു. യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല. പീലാത്തോസ് അവനോടു: നീ എന്നോടു സംസാരിക്കുന്നില്ലയോ? എനിക്കു നിന്നെ ക്രൂശിപ്പാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നും; നിന്നെ വിട്ടയപ്പാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നും നീ അറിയുന്നില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു യേശു അവനോടു: മേലിൽനിന്നു നിനക്കു കിട്ടീട്ടില്ല എങ്കിൽ എന്റെമേൽ നിനക്കു ഒരു അധികാരവും ഉണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു എന്നെ നിന്റെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചുവന്നു അധികം പാപം ഉണ്ടു് എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഇതുനിമിത്തം പീലാത്തോസ് അവനെ വിട്ടയപ്പാൻ ശ്രമിച്ചു; യഹൂദന്മാരോ: നീ ഇവനെ വിട്ടയച്ചാൽ കൈസരുടെ സ്നേ

ഹിതൻ അല്ല; തന്നെത്താൻ രാജാവാക്കുന്നവൻ എ
ല്ലാം കൈസരോട്ട മത്സരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു ആർത്തുപ
റഞ്ഞു. ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ട പീലാത്തോസ് യേശുവി
നെ പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു. അവൻ യെഹൂദന്മാരോട്ട: ഇ
താ നിങ്ങളുടെ രാജാവ് എന്നു പറഞ്ഞു. അവരോ:
കൊന്നുകളക, കൊന്നുകളക; അവനെ ക്രൂശിക്ക എന്നു
നിലവിളിച്ചു. നിങ്ങളുടെ രാജാവിനെ ഞാൻ ക്രൂശി
ക്കേണമോ എന്നു പീലാത്തോസ് അവരോട്ട ചോദി
ച്ചു; അതിന്നു മഹാപുരോഹിതന്മാർ: ഞങ്ങൾക്കു കൈ
സരല്ലാതെ മറെറാരു രാജാവില്ല എന്നു ഉത്തരം പറ
ഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവൻ പുരുഷാരത്തിന്നു തൃപ്തി വ
രുത്തുവാൻ ഇച്ഛിച്ചു ബറബ്ബാസിനെ അവൎക്കു വിട്ടു
കൊടുത്തു യേശുവിനെ ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടിപ്പിച്ചു
ക്രൂശിപ്പാൻ ഏല്പിച്ചു. (യോഹ. 19: 4–15, മക്കൊ.
15: 15.)

9. ക്രൂശാരോഹണം

അനന്തരം നാടുവാഴിയുടെ പടയാളികൾ അവ
നെ പരിഹസിച്ചുശേഷം രക്താംബരം നീക്കി സ്വന്ത
വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു അവനെ ക്രൂശിപ്പാൻ കൊണ്ടുപോ
യി. യേശു തന്നെ ക്രൂശിനെ ചുമന്നുകൊണ്ടു ഗോൽഗോ
ഥാ എന്നു പേരുള്ള തലയോടിടം എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു
പോയി. (മക്കൊ. 15: 20, യോഹ. 19:17.) അവർ
പോകുമ്പോൾ അലക്സന്തരിൻെറയും രൂഫൊസിൻെറ
യും അപ്പനായി വയലിൽനിന്നുവരുന്ന കുറേനക്കാരനാ
യ ശിമോനെ അവൻെറ ക്രൂശു ചുമപ്പാൻ അവർ നിർ
ബ്ബന്ധിച്ചു. (മക്കൊ. 15:21) യേശുവിൻെറ പിന്നാലെ
നടക്കുമാറാക്കി......ഒരു വലിയ ജനസമൂഹവും അവ
നെച്ചൊല്ലി വിലപിച്ചു മുറയിടുന്ന അനേകം സ്ത്രീക

ളും അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു. യേശു തിരിഞ്ഞു അവരെ നോക്കി: യെരുശലേം പുത്രിമാരേ, എന്നെ ച്ചൊല്ലി കരയേണ്ടാ, നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ മക്കളെയും ചൊല്ലി കരവിൻ. മച്ചികളും പ്രസവിക്കാത്ത ഉദരങ്ങളും കുടിപ്പിക്കാത്ത മുലകളും ഭാഗ്യമുള്ളവ എന്നു പറയുന്ന കാലം വരുന്നു. അന്നു മലകളോടു: ഞങ്ങളുടെ മേൽ വീഴുവിൻ എന്നും കുന്നുകളോടു ഞങ്ങളെ മൂടുവിൻ എന്നും പറഞ്ഞുതുടങ്ങും. പച്ച മരത്തോടു ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഉണങ്ങിയതിന്നു എന്തു ഭവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. (ലൂക്കൊ. 23: 26-31.)

ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരായ വേറെ രണ്ടുപേരെയും അവനോടുകൂടെ കൊല്ലേണ്ടതിന്നു കൊണ്ടുപോയി. തലയോടിടം എന്ന സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ അവർ അവിടെ അവനെയും ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരെയും, ഒരുത്തനെ വലത്തും ഒരുത്തനെ ഇടത്തുമായി ക്രൂശിച്ചു. എന്നാൽ യേശു: പിതാവേ; ഇവർ ചെയ്യുന്നതു ഇന്നതു എന്നു അറിയായ്കകൊണ്ടു ഇവരോടു ക്ഷമിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. (ലൂക്കൊ. 23: 32-34.)

പീലാത്തൊസ് ഒരു മേലെഴുത്തും എഴുതി ക്രൂശിന്മേൽ പതിപ്പിച്ചു. അതിൽ, നസറായനായ യേശു യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവ് എന്നു എഴുതിയിരുന്നു. യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ച സ്ഥലം നഗരത്തിന്നു സമീപം ആകയാൽ അനേകം യെഹൂദന്മാർ ഈ മേലെഴുത്തു വായിച്ചു. അതു എബ്രായ, റോമ, യവന ഭാഷകളിൽ എഴുതിയിരുന്നു. (യോഹ. 19: 19-20) പടയാളികൾ യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ചശേഷം അവന്റെ വസ്ത്രം എടു

ത്തു ഓരോ പടയാളിക്കു ഓരോ പങ്കായിട്ടു നാലു പ
ങ്കാക്കി; അങ്കിയും എടുത്തു; അങ്കിയൊ തുന്നൽ ഇല്ലാ
തെ മേൽതൊട്ടു അടിയോളം മുഴുവനും നെയ്ത്തതായിരു
ന്നു. ഇതു കീറരുതു്; ആർക്കു വരും എന്നു ചീട്ടിടുക എ
ന്നു അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. പടയാളികൾ ഇങ്ങനെ
ഒക്കെയും ചെയ്തു. (യോഹ. 19:23-24.) ജനം നോക്കി
ക്കൊണ്ടു നിന്നു. കടന്നുപോകുന്നവർ തല കുലുക്കി അ
വനെ ദുഷിച്ചു: അങ്ങനെതന്നെ മഹാപുരോഹിതന്മാ
രും, ശാസ്ത്രിമാരും മൂപ്പന്മാരും പരിഹസിച്ചു. ഇവൻ
മററുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചു; തന്നെത്താൻ രക്ഷിപ്പാൻ കഴി
കയില്ല. ഇവൻ യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവു ആകുന്നു
എങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ക്രൂശിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവരട്ടെ; എ
ന്നാൽ ഞങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിക്കും. അവൻ
ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു; അവന്നു ഇവനിൽ പ്ര
സാദമുണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ വിടുവിക്കട്ടെ; ഞാൻ ദൈ
വപുത്രൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞുവല്ലൊ (മത്താ. 27:
39-43.)

തൂക്കിയ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ: നീ ക്രിസ്തു
അല്ലയോ? നിന്നെത്തന്നെയും ഞങ്ങളെയും രക്ഷിക്ക എ
ന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ദുഷിച്ചു. മററവനോ അവനെ
ശാസിച്ചു: സമശിക്ഷാവിധിയിൽതന്നെ ആയിട്ടും
നീ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നില്ലയോ? നാമോ ന്യായമാ
യിട്ടു ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നു; നാം പ്രവൃത്തിച്ചതിന്നു
യോഗ്യമായതല്ലോ കിട്ടുന്നതു്; ഇവനോ അരുതാത്തതു
ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ:
യേശുവേ, നീ രാജത്വം പ്രാപിച്ചുവരുമ്പോൾ എന്നെ
ഓർത്തുകൊള്ളേണമെ എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോ
ടു: ഇന്നു നീ എന്നോടുകൂടെ പരദീസയിൽ ഇരിക്കും

എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. (ലൂക്കൊ. 23: 39-43.)

യേശുവിൻെറ ക്രൂശിന്നരികെ അവൻെറ അമ്മയും അമ്മയുടെ സഹോദരിയും ക്ലെയോപ്പാവിൻെറ ഭാൎയ്യ മറിയയും മഗ്ദലക്കാരീമറിയയും നിന്നിരുന്നു. യേശു തൻെറ അമ്മയും താൻ സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യനും നില്ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു: സ്ത്രീയേ, ഇതാ നിൻെറ മകൻ എന്നു അമ്മയോടു പറഞ്ഞു. പിന്നെ ശിഷ്യനോടു: ഇതാ നിൻെറ അമ്മ എന്നും പറഞ്ഞു. ആ നാഴിക മുതൽ ആ ശിഷ്യൻ അവളെ തൻെറ വീട്ടിൽ കൈക്കൊണ്ടു. (യോഹ. 19: 25-27.)

ആറാംമണി നേരമായപ്പോൾ ഒമ്പതാംമണിനേരത്തോളം ദേശത്തു എല്ലാം ഇരുട്ടുണ്ടായി. ഒമ്പതാംമണി നേരത്തു യേശു: എൻെറ ദൈവമേ, എൻെറ ദൈവമേ, നീ എന്നെ കൈവിട്ടതു എന്തു് എന്നു അൎത്ഥമുള്ള എലോഹീ, എലോഹീ, ലമ്മാ ശബ്ബക്താനീ എന്നു അത്യുച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു. അരികെ നിന്നവരിൽ ചിലർ കേട്ടിട്ടു: അവൻ ഏലിയാവെ വിളിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. (മൎക്കൊ. 15: 33-35.)

അതിൻെറശേഷം സകലവും തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു യേശു അറിഞ്ഞിട്ടു തിരുവെഴുത്തു നിവൃത്തിയാകുംവണ്ണം: എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവിടെ പുളിച്ചവീഞ്ഞു നിറഞ്ഞോരു പാത്രം വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഒരു സ്പോഞ്ചു പുളിച്ച വീഞ്ഞു നിറച്ചു ഈസോപ്പു തണ്ടിന്മേൽ ആക്കി അവൻെറ വായോടു അടുപ്പിച്ചു. യേശു പുളിച്ചവീഞ്ഞു കുടിച്ചശേഷം: നിവൃത്തിയായി എന്നു പറഞ്ഞു. (യോഹ. 19: 28-30)

യേശു അത്യുച്ചത്തിൽ: പിതാവേ; ഞാൻ എൻെറ

ആത്മാവിനെ തൃക്കയ്യിൽ ഏല്പിക്കുന്നു എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു പ്രാണനെ വിട്ടു. (ലൂക്കൊ. 23: 46) അപ്പോൾ മന്ദിരത്തിലെ തിരശ്ശീല മേൽ തൊട്ടു അടിയോളം രണ്ടായി ചീന്തിപ്പോയി, ഭൂമി കുലുങ്ങി; പാറകൾ പിളൎന്നു; കല്ലറകൾ തുറന്നു. ശതാധിപനും അവനോടുകൂടെ യേശുവിനെ കാത്തു നിന്നവരും ഭൂകമ്പം മുതലായി സംഭവിച്ചതു കണ്ടിട്ടു: അവൻ ദൈവപുത്രൻ ആയിരുന്നു സത്യം എന്നു പറഞ്ഞു ഏററവും ഭയപ്പെട്ടു. (മത്താ. 27: 51-54) കാണ്മാൻകൂടിവന്ന പുരുഷാരം ഒക്കെയും സംഭവിച്ചതു കണ്ടിട്ടു മാറത്തടിച്ചുകൊണ്ടു മടങ്ങിപ്പോയി. (ലൂക്കൊ. 23: 48.) ഗലീലയിൽനിന്നു യേശുവിനെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടു അനുഗമിച്ചുവന്ന പല സ്ത്രീകളും ദൂരത്തുനിന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവരിൽ മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും യാക്കോബിന്റെയും യോസെയുടെയും അമ്മയായ മറിയയും സെബദിപുത്രന്മാരുടെ അമ്മയും ഉണ്ടായിരുന്നു. (മത്താ. 27: 55-56.)

അന്നു ഒരുക്കനാളും ആ ശബ്ബത്ത്നാൾ വലിയതും ആകകൊണ്ടു ശരീരങ്ങൾ ശബ്ബത്തിൽ ക്രൂശിന്മേൽ, ഇരിക്കരുതു് എന്നുവെച്ചു അവരുടെ കാൽ ഒടിച്ചു എടുപ്പിക്കേണം എന്നു യെഹൂദന്മാർ പീലാത്തൊസിനോടു അപേക്ഷിച്ചു. ആകയാൽ പടയാളികൾ വന്നു ഒന്നാമത്തവന്റെയും അവനോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട മററവന്റെയും കാൽ ഒടിച്ചു. അവർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു അവൻ മരിച്ചുപോയി എന്നു കാൺകയാൽ അവന്റെ കാൽ ഒടിച്ചില്ല. എങ്കിലും പടയാളികളിൽ ഒരുത്തൻ കുന്തം കൊണ്ടു അവന്റെ വിലാപ്പുറത്തു കുത്തി, ഉടനെ രക്തവും വെള്ളവും പുറപ്പെട്ടു. (യോഹ. 19: 31-34)

കല്ലറയിൽ

സന്ധ്യയായപ്പോൾ അരിമത്ഥ്യക്കാരനായ യോസേഫ് എന്ന ധനവാൻ താനും യേശുവിൻെറ ശിഷ്യനായിരിക്കയാൽ വന്നു, പീലാത്തോസിൻെറ അടുക്കൽ ചെന്നു യേശുവിൻെറ ശരീരം ചോദിച്ചു; പീലാത്തോസ് ആശ്ചയ്യപ്പെട്ടു ശതാധിപനെ വിളിച്ചു; അവൻ മരിച്ചിട്ടു ഒട്ടുനേരമായോ എന്നു ശതാധിപനോടു വസ്തുത ചോദിച്ചറിഞ്ഞിട്ടു ഉടൽ യോസേഫിന്നുനല്കി. (മത്താ 27:57, മക്കൊ 15:44–45.) അവൻ വന്നു അവൻെറ ശരീരം എടുത്തു. ആദ്യം രാത്രിയിൽ യേശുവിൻെറ അടുക്കൽ വന്ന നിക്കൊദേമൊസും ഏകദേശം നൂററാത്തൽ മൂറും അകിലും കൊണ്ടുള്ള ഒരു കൂട്ടു കൊണ്ടുവന്നു. അവർ യേശുവിൻെറ ശരീരം എടുത്തു യെഹൂദന്മാർ ശവം അടക്കുന്ന മയ്യാദപ്രകാരം അതിനെ സുഗന്ധവർഗ്ഗത്തോടുകൂടെ ശീല പൊതിഞ്ഞു കെട്ടി. അവനെ ക്രൂശിച്ച സ്ഥലത്തുതന്നെ ഒരു തോട്ടവും ആ തോട്ടത്തിൽ മുമ്പെ ആരെയും വെച്ചിട്ടില്ലാത്ത പാറയിൽ വെട്ടിച്ചിരുന്ന യോസേഫിൻെറ ഒരു പുതിയ കല്ലറയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ കല്ലറ സമീപം ആകകൊണ്ടു അവർ യഹൂദന്മാരുടെ ഒരുക്കനാൾ നിമിത്തം യേശുവിനെ അവിടെവെച്ചു. കല്ലറയുടെ വാതില്ക്കൽ ഒരു വലിയ കല്ലു ഉരുട്ടി വെച്ചിട്ടു പോയി. (യോഹ. 19:39–41; മത്താ. 27:60.)

അവനെ വെച്ച ഇടം മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും യോസെയുടെ അമ്മ മറിയയും നോക്കിക്കണ്ടു. (മക്കൊ. 15:47.) മടങ്ങിപ്പോയി സുഗന്ധവർഗ്ഗവും പരിമളതൈലവും ഒരുക്കി കല്പന അനുസരിച്ചു ശബ്ബത്തിൽ സ്വസ്ഥമായിരുന്നു. ലൂക്കൊ 23:56.

അദ്ധ്യായം 8

പ്രവചനം:—"നീ നിന്റെ പരിശുദ്ധനെ ദ്രവത്വം കാണ്മാൻ സമ്മതിക്കയില്ല." സങ്കീ. 16:10

ശബ്ബത്തു് കഴിഞ്ഞശേഷം മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും യാക്കോബിന്റെ അമ്മ മറിയയും ശലോമയും ചെന്നു യേശുവിനെ പൂശേണ്ടതിന്നു സുഗന്ധവർഗ്ഗം വാങ്ങി. ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാംനാൾ അതികാലത്തു സൂര്യൻ ഉദിച്ചപ്പോൾ അവർ കല്ലറെക്കൽ ചെന്നു: കല്ലറയുടെ വാതില്ക്കൽനിന്നു നമുക്കു വേണ്ടി ആർ കല്ലു ഉരുട്ടിക്കളയും എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. അവർ നോക്കിയാറെ കല്ലു ഉരുട്ടിക്കളഞ്ഞതായി കണ്ടു; അതു ഏറാവും വലുതായിരുന്നു അവർ കല്ലറെക്കകത്തുകടന്നപ്പോൾ വെള്ളനിലയങ്കി ധരിച്ച ഒരു ബാല്യക്കാരൻ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു ഭ്രമിച്ചു. അവൻ അവരോടു: ഭ്രമിക്കേണ്ടാ; ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട നസറായനായ യേശുവിനെ നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നു; അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേററു; അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല; അവനെ വെച്ചസ്ഥലം ഇതാ. നിങ്ങൾ പോയി അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടും പത്രൊസിനോടും: അവൻ നിങ്ങൾക്കുമുമ്പെ ഗലീലെക്കു പോകുന്നു എന്നു പറവിൻ; അവൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ അവിടെ അവനെ കാണും എന്നുപറവിൻ എന്നുപറഞ്ഞു. (മക്കൊ 16:1-7.)

മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയ ഓടി ശിമോൻ പത്രൊസിന്റെയും യേശുവിന്നു പ്രിയനായ മററെ ശിഷ്യന്റെയും അടുക്കൽ ചെന്നു: കർത്താവിനെ കല്ലറ

യിൽനിന്നു എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി; അവനെ എവിടെവെച്ചു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു; അതുകൊണ്ടു പത്രൊസും മറെറ ശിഷ്യനും പുറപ്പെട്ടു കല്ലറെക്കൽ ചെന്നു. ഇരുവരും ഒന്നിച്ചു ഓടി; മറെറ ശിഷ്യൻ പത്രൊസിനെക്കാൾ വേഗത്തിൽ ഓടി ആദ്യം കല്ലറെക്കൽ എത്തി; കുനിഞ്ഞുനോക്കി ശീലകൾ കിടക്കുന്നതുകണ്ടു; അകത്തു കടന്നില്ലതാനും. അവന്റെ പിന്നാലെ ശിമോൻ പത്രൊസും വന്നു കല്ലറയിൽ കടന്നു ശീലകൾ കിടക്കുന്നതും അവന്റെ തലയിൽ ചുററിയിരുന്ന റുമാൽ ശീലകളോടുകൂടെ കിടക്കാതെ വേറിട്ടു ഒരിടത്തു ചുരുട്ടിവെച്ചിരിക്കുന്നതും കണ്ടു. ആദ്യം കല്ലെറക്കൽ എത്തിയ മറെറ ശിഷ്യനും അപ്പോൾ അകത്തു ചെന്നു കണ്ടു വിശ്വസിച്ചു. (യോഹ. 20:2-8.)

എന്നാൽ മറിയ കല്ലറെക്കൽ പുറത്തു കരഞ്ഞുകൊണ്ടുനിന്നു. കരയുന്നതിന്നിടയിൽ അവൾ കല്ലറയിൽ കുനിഞ്ഞുനോക്കി. യേശുവിന്റെ ശരീരം കിടന്നിരുന്ന ഇടത്തു വെള്ളവസ്ത്രംധരിച്ചു രണ്ടു ദൂതന്മാർ ഒരുത്തൻ തലെക്കലും ഒരുത്തൻ കാൽക്കലും ഇരിക്കുന്നതുകണ്ടു. അവർ അവളോടു: സ്ത്രീയേ, നീ കരയുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. എന്റെ കർത്താവിനെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി; അവനെ എവിടെവെച്ചു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു അവൾ അവരോടു പറഞ്ഞു. ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു അവൾ പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞു, യേശു നില്ക്കുന്നതുകണ്ടു; യേശു എന്നറിഞ്ഞില്ലതാനും. യേശു അവളോടു: സ്ത്രീയെ, നീ കരയുന്നതു എന്തു? ആരെ തിരയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ തോട്ടക്കാരൻ എന്നു നിരൂപിച്ചിട്ടു അവൾ: യജമാന

ന്നേ, നീ അവനെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി എങ്കിൽ അവനെ എവിടെ വെച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു തരിക; ഞാൻ അവനെ എടുത്തുകൊണ്ടുപൊയ്ക്കൊള്ളാം എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. യേശു അവളോടു: മറിയയേ, എന്നു പറഞ്ഞു. അവൾ തിരിഞ്ഞു എബ്രായഭാഷയിൽ: റബ്ബൂനി എന്നു പറഞ്ഞു; അതിന്നു ഗുരു എന്നാൎത്ഥം. യേശു അവളോടു: എന്നെ തൊടരുതു; ഞാൻ ഇതുവരെ പിതാവിൻെറ അടുക്കൽ കയറിപ്പോയില്ല; എങ്കിലും നീ എൻെറ സഹോദരന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു: എൻെറ പിതാവും നിങ്ങളുടെ പിതാവും എൻെറ ദൈവവും നിങ്ങളുടെ ദൈവവുമായവൻെറ അടുക്കൽ ഞാൻ കയറിപ്പോകുന്നു എന്നു അവരോടു പറക എന്നു പറഞ്ഞു. മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയ വന്നു താൻ കൎത്താവിനെ കണ്ടു എന്നും അവൻ ഇങ്ങനെ തന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നും ശിഷ്യന്മാരോടു അറിയിച്ചു. (യോഹ. 20:11-18)

അന്നുതന്നേ അവരിൽ രണ്ടുപേർ യെരൂശലേമിൽനിന്നു ഏഴുനാഴിക ദൂരമുള്ള എമ്മവുസ്സ് എന്നഗ്രാമത്തിലേക്കു പോകയിൽ ഈ സംഭവിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു ഒക്കെയും തമ്മിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സംസാരിച്ചും തൎക്കിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യേശുതാനും അടുത്തുചെന്നു അവരോടു നിങ്ങൾ വഴിനടന്നു തമ്മിൽ വാദിക്കുന്ന ഈ കാൎയ്യം എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു; അവർ വാടിയ മുഖത്തോടെ നിന്നു. ക്ലെയൊപ്പാവു എന്നു പേരുള്ളവൻ: യെരൂശലേമിലെ പരദേശികളിൽ നീ മാത്രം ഈ നാളുകളിൽ അവിടെ സംഭവിച്ച കാൎയ്യം അറിയാതിരിക്കുന്നുവോ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഏതു എന്നു അവൻ അവരോടു ചോദിച്ചതിന്നു അവർ അവനോടു പറഞ്ഞതു: ദൈവത്തിന്നും സ

കല ജനത്തിന്നും മുമ്പാകെ പ്രവൃത്തിയിലും വാക്കിലും ശക്തിയുള്ള പ്രവാചകനായിരുന്ന നസറായനായ യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ളതുതന്നെ. നമ്മുടെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും പ്രമാണികളും അവനെ മരണവിധിക്കു ഏല്പിച്ചു ക്രൂശിച്ചു. ഞങ്ങളൊ അവൻ യിസ്രായേലിനെ വീണ്ടെടുപ്പാനുള്ളവൻ എന്നു ആശിച്ചിരുന്നു; അത്രയുമല്ല, ഇതു സംഭവിച്ചിട്ടു ഇന്നു മൂന്നാംനാൾ ആകുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചില സ്ത്രീകൾ രാവിലെ കല്ലറക്കൽ പോയി അവൻെറ ശരീരം കാണാതെ മടങ്ങിവന്നു അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ ദൂതന്മാരുടെ ദർശനം കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ ഭ്രമിപ്പിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചിലർ കല്ലറക്കൽ ചെന്നു സ്ത്രീകൾ പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ കണ്ടു; അവനെകണ്ടില്ലതാനും. അവൻ അവരോടു: അയ്യോ, ബുദ്ധിഹീനരേ, പ്രവാചകന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെല്ലാം വിശ്വസിക്കാത്ത മന്ദബുദ്ധികളേ, ക്രിസ്തു ഇങ്ങനെ കഷ്ടം അനുഭവിച്ചിട്ടു തൻെറ മഹത്വത്തിൽ കടക്കേണ്ടതല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. മോശെ തുടങ്ങി സകല പ്രവാചകന്മാരിൽനിന്നും എല്ലാ തിരുവെഴുത്തുകളിലും തന്നെക്കുറിച്ചുള്ളതു അവർക്കു വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊടുത്തു, അവർ പോകുന്ന ഗ്രാമത്തോടു അടുത്തപ്പോൾ അവൻ മുമ്പോട്ടു പോകുന്ന ഭാവം കാണിച്ചു. അവരോ: ഞങ്ങളോടുകൂടെ പാർക്കുക; നേരം വൈകി അസ്തമിപ്പാറായല്ലോ എന്നുപറഞ്ഞു അവനെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു; അവൻ അവരോടുകൂടെ പാർപ്പാൻ ചെന്നു. അവരുമായി ഭക്ഷണത്തിന്നു ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൻ അപ്പം എടുത്തു അനുഗ്രഹിച്ചു നുറുക്കി അവർക്കു കൊടുത്തു. ഉടനെ അവരുടെ കണ്ണു തുറന്നു അവർ അവനെ അറി

ഞ്ഞു അവൻ അവർക്ക അപ്രത്യക്ഷനായി. അവൻ വഴിയിൽ നമ്മോടു സംസാരിച്ച് തിരുവെഴുത്തുകളെ തെളിയിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയം നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നില്ലയോ എന്നു അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. ആ നാഴികയിൽ തന്നേ അവർ എഴുന്നേററു യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു. കർത്താവു വാസ്തവമായി ഉയിർത്തെഴുന്നേററു ശിമോന്നു പ്രത്യക്ഷനായി എന്നു കൂടിയിരുന്നു പറയുന്ന പതിനൊന്നുവരെയും കൂടെയുള്ളവരെയും കണ്ടു. വഴിയിൽ സംഭവിച്ചതും അവൻ അപ്പം നുറുക്കുകയിൽ തങ്ങൾക്കു അറിയായ്വന്നതും അവർ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. (ലൂക്കൊ 24:13-35.)

ഇങ്ങനെ അവർ സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യേശു അവരുടെ നടുവിൽനിന്നു: (നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം എന്നു പറഞ്ഞു.) അവർ ഞെട്ടി ഭയപ്പെട്ടു; ഒരു ഭൂതത്തെ കാണുന്നു എന്നു അവർക്കു തോന്നി. അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ കലങ്ങുന്നതു എന്തു? നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ സംശയം തോന്നുന്നതുമെന്തു? ഞാൻ തന്നേ ആകുന്നു എന്നു എന്റെ കയ്യും കാലും നോക്കി അറിവിൻ; എന്നെ തൊട്ടുനോക്കുവിൻ; എന്നിൽ കാണുന്നതുപോലെ ഭൂതത്തിന്നു മാംസവും അസ്ഥിയും ഇല്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. (ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ കയ്യും കാലും അവരെ കാണിച്ചു.) അവർ സന്തോഷത്താൽ വിശ്വസിക്കാതെ അതിശയിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ അവരോടു: തിന്നുവാൻ വല്ലതും ഇവിടെ നിങ്ങളുടെ പക്കൽ ഉണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. അവർ ഒരു ഖണ്ഡം വറുത്ത മീനും(തേൻകട്ടയും) അവന്നു കൊടുത്തു. അതു അവൻ വാങ്ങി അവർ കാൺകെ തിന്നു. (ലൂക്കൊ. 24:36-43.)

എന്നാൽ യേശു വന്നപ്പോൾ പന്തിരുവരിൽ ഒരുവനായ ദിദിമോസ് എന്ന തോമസ് അവരോടു കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മററെ ശിഷ്യന്മാർ അവനോട്: ഞങ്ങൾ കത്താവിനെ കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞാറെ: ഞാൻ അവൻെറ കൈകളിൽ ആണിപ്പഴുതു കാൺകയും ആണിപ്പഴുതിൽ വിരൽ ഇടുകയും അവൻെറ വിലാപ്പുറത്തു കൈ ഇടുകയും ചെയ്തിട്ടല്ലാതെ വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. എട്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു ശിഷ്യന്മാർ പിന്നെയും അകത്തു കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ തോമാസും ഉണ്ടായിരുന്നു. വാതിൽ അടെച്ചിരിക്കെ യേശു വന്നു നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം എന്നുപറഞ്ഞു. പിന്നെ തോമാസിനോടു: നിൻെറ വിരൽ ഇങ്ങോട്ടുനീട്ടി എൻെറ കൈകളെ കാൺക; നിൻെറ കൈ നീട്ടി എൻെറ വിലാപ്പുറത്തു ഇടുക; അവിശ്വാസി ആകാതെ വിശ്വാസി ആയിരിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. തോമാസ് അവനോടു: എൻെറ കത്താവും എൻെറ ദൈവവുമായുള്ളോവേ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു: നീ എന്നെ കണ്ടതുകൊണ്ടു വിശ്വസിച്ചു; കാണാതെ വിശ്വസിച്ചവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നു പറഞ്ഞു. (യോഹ. 20:24-29.)

എന്നാൽ പതിനൊന്നു ശിഷ്യന്മാർ ഗലീലയിൽ യേശു അവരോടു കല്പിച്ചിരുന്ന മലെക്കുപോയി. അവനെ കണ്ടപ്പോൾ അവർ നമസ്കരിച്ചു; ചിലരോ സംശയിച്ചു. യേശു അടുത്തുചെന്നു: സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും സകല അധികാരവും എനിക്കു നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു, പിതാവിൻെറയും പുത്രൻെറയും പരിശുദ്ധാത്മാവിൻെറയും നാമ

ത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചും ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ച
തു ഒക്കെയും പ്രമാണിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഉപദേശിച്ചും
കൊണ്ടു സകല ജാതികളെയും ശിഷ്യരാക്കികൊൾ
വിൻ; ഞാനോ ലോകാവസാനത്തോളം എല്ലാ നാളും
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടു് എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. മത്താ.
28:18–20.

പിന്നെ അവൻ അവരോടു: ഇതാകുന്നു നിങ്ങ
ളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞ വാക്കു. മോ
ശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിലും പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങളി
ലും സങ്കീർത്തനങ്ങളിലും എന്നെക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരി
ക്കുന്നതു ഒക്കെയും നിവൃത്തിയാകേണം എന്നുള്ളതുതന്നേ
എന്നു പറഞ്ഞു തിരുവെഴുത്തുകളെ തിരിച്ചറിയേണ്ടതി
ന്നു അവരുടെ ബുദ്ധിയെ തുറന്നു. ക്രിസ്തു കഷ്ടം അ
നുഭവിക്കയും മൂന്നാംനാൾ മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉയി
ർത്തെഴുന്നേൽക്കയും അവന്റെ നാമത്തിൽ മാനസാന്തര
വും പാപമോചനവും യെരൂശലേമിൽ തുടങ്ങി സക
ല ജാതികളിലും പ്രസംഗിക്കയും വേണം എന്നിങ്ങ
നെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു നിങ്ങൾ സാക്ഷി
കൾ ആകുന്നു. എന്റെ പിതാവു വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത
തിനെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെമേൽ അയക്കും. നിങ്ങളോ ഉ
യരത്തിൽനിന്നു ശക്തി ധരിക്കുവോളം നഗരത്തിൽപാ
ർപ്പിൻ എന്നുംഅവരോടുപറഞ്ഞു.(ലൂക്കൊ. 24:44–49.)

യേശു കഷ്ടം അനുഭവിച്ചശേഷം നാല്പതു നാളോ
ളം അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി ദൈവരാജ്യം സംബന്ധി
ച്ച കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു താൻജീവിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാൽ അവർക്കു കാണിച്ചു
കൊടുത്തു. അങ്ങനെ അവൻ അവരുമായി ഒരുമിച്ചു
കൂടിയിരുന്നപ്പോൾ അവർ അവനോടു: കർത്താവേ, നീ
യിസ്രായേലിന്നു ഈ കാലത്തിലോ രാജ്യം യഥാസ്ഥാ

നത്താക്കികൊടുക്കുന്നതു എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ അവരോടു: പിതാവു തൻെറ സ്വന്ത അധികാരത്തിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള കാലങ്ങളെയൊ സമയങ്ങളെയൊ അറിയുന്നതു നിങ്ങൾക്കുള്ളതല്ല. എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു നിങ്ങളുടെമേൽ വരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ശക്തി ലഭിച്ചിട്ടു യെരുശലേമിലും യെഹൂദ്യയിൽ എല്ലാടത്തും ശമര്യയിലും ഭൂമിയുടെ അററത്തോളവും എൻെറ സാക്ഷികൾ ആകും എന്നുപറഞ്ഞു. (അപ്പൊ: പ്രവൃ. 1:2-3; 6-8.)

സ്വർഗ്ഗാരോഹണം

അനന്തരം യേശു അവരെ ബേഥാന്യയോളം കൂട്ടികൊണ്ടുപോയി കൈ ഉയർത്തി അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. അവരെ അനുഗ്രഹിക്കയിൽ അവൻ അവരെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു (സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തു.) അവർ (അവനെ നമസ്കരിച്ചു) മഹാസന്തോഷത്തോടെ യെരുശലേമിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു എല്ലായ്പ്പോഴും ദൈവാലയത്തിൽ ഇരുന്നു ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തിപ്പോന്നു. (ലൂക്കൊ 24:50-53.)

സമാപ്തി

Literature Press, Tiruvalla. O.--312--1957--1,000--15-1-1957.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

KOTTAYAM

Cl. No. M200 Acc. No. 13038

This book should be returned on or before the date last stamped below.

14 APR 2017		

If the book is not returned on due date
a fine of 25 Ps. per day will be charged

M.200
JOH-S

13038

ജോൺ സി.കെ.

സുവിശേഷ സംഗ്രഹം.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. M200 Acc. No. 13038

JOH-S

Author ജോൺ സി.കെ

Title സുവിശേഷ സംഗ്രഹം.

Indic Digital Archive Foundation

gpura.org